

اللمعة في خصائص الجمعة

❖ تأليف :	علامة جلال الدين السيوطي رح
❖ پښتو ژباړه:	مولوي حزب الله (رښتين) فاضل وفاق المدارس العربية ملتان
❖ ورسره:	دجمعي لمونځ فرض عين دى د ژباړن ليکنه
❖ بيا کتنه :	مولوى محمد فاروق غلجى

Ketabton.com

اللمعه فى خصايص الجمعہ
جلال الدين سيوطي
مولوى حزب الله ربنئين
ژباړن .

دکتاب نوم :
مؤلف :
پښتو ژباړه :
کمپوز :
مالي مرسته :

لړلیک

شمیره	عنوان	مخ
۱	سریزه	۱۱
۲	دجمعي د ورځې خصوصیات (ځان گړتیاوي)	۱۳
۳	لومړۍ خصوصیت : جمعة، د دې امة اختر ده	۱۳
۴	دوهم خصوصیت : یواځې د جمعي په ورځ روژه نیول مکروه دی	۱۴
۵	څلورم: خصوصیت : د سورة الم تنزیل ، هل آتی علی	۱۶
۶	پنځم خصوصیت : دجمعي دورځی د سحر لمونځ د الله تعال په نزد تر ټولو غوره لمونځ دی	۱۸
۷	شپږم خصوصیت : د جمعي لمونځ دوه رکعة دی او د نورو ورځو لمونځ څلور رکعة دی	۱۹
۸	اووم خصوصیت : جمعه د حج معادله ده	۲۰
۹	اتم خصوصیت : د جمعي لمونځ په جهر (لور غږ) او نور ورځني لمونځونه خفيه کيږي .	۲۰
۱۰	نهم خصوصیت سورة الجمعة اوسورة المنافقين د جمعي په لمانځه کې لوستل:	۲۰
۱۱	لسم ، یولسم ، دولسم او دیرلسم ،خصوصیتونه : د جمعي لمونځ خاص په جماعت سره کیږي---!!	۲۰
۱۲	څوارلسم خصوصیت : دهغه چاد کور د سوځولو اراده ،څوک ،چې د جمعي د لمانځه نه ځان ژوغوري:	۲۱
۱۳	پنځلسم خصوصیت : مهر گمراهي اودحق نه د اعراض) لکيدل د هغه چا په زړه ،څوک چې د جمعي لمونځ پريږدي:	۲۲
۱۴	شپاړسم خصوصیت: د جمعي د لمانځه په پريښودو سره کفار وړکول : اولسم خصوصیت : دجمعي خطبة:	۲۴-۲۴
۱۵	نولسم خصوصیت کله چې امام په منبر کيني نو هر قسمه لمونځ حرام دی:	۲۷
۱۶	شلسم خصوصیت : دخطبي لوستلوپه وخت (احتباء) تکیه کول منعه دی	۲۹
۱۷	یوولسم خصوصیت : د جمعي په ورځ د استواء په وخت کې کراهية نشته دوولسم خصوصیت : دجمعي په ورځ جهنم نه گرمیږي د تیر شوي حدیث له مخي	۳۰-۳۱
۱۸	دروولسم خصوصیت : دجمعي لپاره غُسل مستحب دی	۳۱
۱۹	څلوروولسم خصوصیت : د جمعي ورځې غسل دوه اجرلر	۳۱
۲۰	پنځوولسم ،تر نهوولسمه پوري ، استحباب د مسواک ،خوشبويي ، تیل ،استعمالول ، د نوکانو او وېښتانوپریکول دي	۳۳
۲۱	دیرلسم خصوصیت : د جمعي په ورځ تر ټولو غوره جامي اغوستل مستحب دی	۳۵
۲۲	یوولسم خصوصیت : پاکوالی ، صفوالی د مسجد	۳۸
۲۳	دوه دیرلسم خصوصیت : په اول وخت کې دجمعي لمانځه ته تلل	۳۸
۲۴	دری دیرلسم خصوصیت : په اوړي کې نورو لمنځونو لپاره د هوا یخوالي مستحب دی ، اما د جمعي لپاره دا خبره مستحب نه ده	۴۱
۲۵	څلور دیرلسم خصوصیت: د غرمي خوب او ډوډۍ د جمعي دلمانځه نه وروسته	۴۱
۲۶	پنځه دیرلسم خصوصیت : څوک چې د جمعي لمانځ ته ځي په هر قدم ور ته د یو کال اجر ورکولی شي	۴۳
۲۷	شپږ دیرلسم خصوصیت : د جمعي لپاره دوه اذانه دي	۴۴
۲۸	اوولسم خصوصیت : په عبادت مشغولیدل تر چې خطیب راوځي	۴۴
۲۹	اته دیرلسم خصوصیت : دجمعي په ورځ د سورت کهف لوستل :	۴۴
۳۰	نه دیرلسم خصوصیت : دجمعي په شپه دسورت کهف لوستل	۴۵
۳۱	څلوولسم خصوصیت : د سورت الاخلاص (قل هو الله احد الخ) ، المنافقين د جمعي د ماخستن په لمانځه کې لوستل ، .	۴۵
۳۲	یو څلوولسم خصوصیت : د سورت قل يا ايها الکافرين او اخلاص لوستل د جمعي د شپي د ما بنام په لمانځه کې	۴۷
۳۳	دو څلوولسم خصوصیت : د سورة الجمعة او سورة المنافقين د جمعي د ماخستن په لمانځه کې لوستل ، د تیر شوي حدیث له مخي	۴۷
۳۴	دری څلوولسم خصوصیت : د جمعي لمانځه نه رومي حلقه جوړول منع دي.	۴۸
۳۵	څلور څلوولسم خصوصیت : د جمعي په ورځ لمانځه رومي سفر کول -،پنځوولسم خصوصیت	۵۰-۴۸
۳۶	شپږ څلوولسم خصوصیت : څوک ، چې د جمعي په ورځ یاشپه وفات شي دقبر له عذابه ، په امن وي	۵۱
۳۷	اووه څلوولسم خصوصیت : څوک ،چې د جمعي په ورځ ،یا شپه وفات شي ، په قبر کې ورنه سوال اوځواب نه کیږي .	۵۱
۳۸	اته څلوولسم خصوصیت : د جمعي په ورځ له اهل البرزخ نه (څوک چې په خوا، وفات شوي وي) عذاب پورته کیږي .	۵۳
۳۹	نه څلوولسم خصوصیت : د جمعي په ورځ ، ارواح سره یوځای کیږي .	۵۳

۴۰	پنځوسم خصوصیت : جمعه د ورځوسر داره ده.	۵۴
۴۱	یو پنځوسم خصوصیت : دجمعي ورځ د زیادت ورځ ده	۵۸
۴۲	دوه پنځوسم خصوصیت : د جمعي د ورځې ذکر په قران کریم کې شوی د، اوني دنورو ورځو ذکر نه دیشوی.	۶۱
۴۳	دری پنځوسم : خصوصیت : د جمعي ورځ شاهده اومشهوده ده .	۶۱
۴۴	څلور پنځوسم خصوصیت : د جمعي ورځ منځره د دی امت ده المُنْخَر (نخيره)	۶۲
۴۵	پنځه پنځوسم خصوصیت : جمعه د مغفره ورځ ده	۶۲
۴۶	شپږ پنځوسم خصوصیت : جمعه د اورنه دازادی ورځ ده .	۶۳
۴۷	او پنځوسم خصوصیت : په جمعه کې داسي ساعت شته ،چې دعا په کې قبلېږي	۶۴
۴۸	اته پنځوسم خصوصیت : په جمعه کې د خیرات ثواب ،په دوه برابره دی.	۶۶
۴۹	نه پنځوسم خصوصیت : د نیکی ، او بدی بدله ،په جمعه کې دوه برابره دی	۶۷
۵۰	شپږم خصوصیت : د جمعي په ورځ اوشپه ،د سورة حم ،والدخان لوستل	۶۸
۵۱	یوشپږم خصوصیت : دجمعي په شپه د سورة یس لوستل-	۶۹
۵۲	دوشپږم خصوصیت : دسورة ال عمران لوستل	۶۹
۵۳	دری شپږم خصوصیت : دجمعي په ورځ د سورة هود لوستل	۶۹
۵۴	څلور شپږم خصوصیت : د بقري او ال عمران دسورتونو لوستل	۷۰
۵۵	پنځه شپږم خصوصیت : دجمعي د ورځې په سحر هغه ذکر ،چې د مغفرت سبب گرځي.	۷۰
۵۶	شپږ شپږم خصوصیت: د جمعي په شپه او ورځ کې په نبي صلی الله علیه وسلم زیات درود ویل	۷۰
۵۷	اوشپږم ، اته شپږم او نه شپږم او ،اویایم خصوصیتونه : په جمعه کې دمریض پوښتنه کول، جنازې ته حاضریدل ، د نکاح مجلس ته حاضریدل ، او غلام ازادول	۷۴
۵۸	یو اویایم خصوصیت : ذکر ماثوره (هغه خاص ذکر چې د نبي صلی الله علیه وسلم	۷۵
۵۹	دو، اویایم خصوصیت : تلل او راتلل په جمعه کې :	۷۶
۶۰	دری اویایم خصوصیت : په جمعه کې د الله تعال د فضل غوښتنه	۷۶
۶۱	څلور اویایم خصوصیت : دجمعي په ورځ دماخیگر دلمانځه نه وروسته انتظار	۷۷
۶۲	پنځه اویایم خصوصیت : د حفظ القرآن لمونځ د جمعي په شپه	۷۸
۶۳	شپږ اویایم خصوصیت : د جمعي په ورځ مری د ژوندو ،په ورتگ خبریږي	۸۲
۶۴	اته اویایم خصوصیت : دجمعي په ورځ د ژوندو اعمال په خپلو (مرو) خپلوانو وړاندې کیږي	۸۳
۶۵	نه اویایم خصوصیت : مرغان د جمعي په ورځ وایي سلام ،سلام ښه ورځ ده)	۸۴
۶۶	اتیا یم خصوصیت: دجمعي لمونځ ته تلونکي داسي دی لکه ،اویایر ابره د موسی .(علیه السلام) دقوم	۸۵
۶۷	یو اتیا وم خصوصیت : دجمعي روژه سره له نورو، ورځو سبب د مغفره دي-	۸۵
۶۸	دواتیا یم خصوصیت : د جمعي شپه سپینه (غراء) او، ورځ یې ځلیدونکي (ازهر) دي	۸۶
۶۹	دری اتیا یم خصوصیت : دجمعي په شپه لمونځ ،د مرگ سختی اسانه وي	۸۷
۷۰	څلور اتیا یم خصوصیت : د جمعي سلامتي د ټولو ورځو سلامتي ده	۸۸
۷۱	پنځه اتیا یم خصوصیت : د جمعي په ورځ مسجد د ننوتلو دعا	۸۹
۷۲	شپږ اتیا وم خصوصیت : د جمعي په ورځ حجامه مکروه ده	۸۸
۷۳	او اتیا یم خصوصیت : څوک ،چې د جمعي په شپه مرشي ، شهادت ورته حاصلیږي	۸۹
۷۴	اته اتیا یم خصوصیت : دجمعي دورځي عرفات په نورو عرفو غوره دی	۸۹
۷۵	نه اتیا یم خصوصیت : دجمعي دورځي عرفات په نورو عرفو غوره دی	۹۰
۷۶	نویم خصوصیت : دجمعي په ورځ د حاجت دعا	۹۲
۷۷	یونوی یم خصوصیت : د جهنم دروازي ، د جمعي په ورځ بندی وي	۹۳
۷۸	دوه نویم خصوصیت : د جمعي په شپه سفر کول مستحب دی	۹۳
۷۹	دری نویم خصوصیت : لیکل د ملاېکو هغه چا لره ، چې د جمعي لمونځ د جمعي په ورځ وکړي	۹۴
۸۰	څلورنوی یم خصوصیت : د نبي صلی الله علیه وسلم په خوب کې د لیدلو لمونځ	۹۵
۸۱	پنځه نویم خصوصیت : د جمعي په ورځ د مسلمان ورور پوښتنه کول	۹۶
۸۲	شپږ نوی یم خصوصیت : د جمعي په ورځ هیڅ وخت لمونځ نه ده مکروه	۹۶
۸۳	اونوی یم خصوصیت : د جنت د لیدلو لمونځ	۹۶
۸۴	اته نوی یم خصوصیت : د مجلس پرېښودل د جمعي په شپه	۹۷

۹۷	نه نويم خصوصيت : فخر کول د الله جل جلاله په ملانکو په سبب د خپلو بندگانو	۸۵
۹۸	پوره کونکي دسلم خصوصيت : قبوله دعا	۸۶
۹۹	يوباندي سلم خصوصيت — د قيامت په ورځ به جمعه لکه ناوي داسي وي -	۸۷

بسم الله الرحمن الرحيم

د محترم شيخ الحديث مولوي صاحب عبدالسميع غزنوي تقرير
نحمده ونصلي على رسوله الكريم امبعد :

د علامه جلال الدين سيوطي رحمه الله رساله: اللمعة في خصائص الجمعة ، چې مولوي حزب الله صاحب ژباړلي ، ما يو نظر پرې واچولو؛ ښه او مطابقه ژباړه ده او زيات د متونو احاديث پکې رايوځای شوي، چې زموږ د ټولني لپاره د جمعي د ځانگړتياوو يوه ښه ټولنه ده، الله تعالی دې ذريعه د هدايت او گټې وگرځوي او مترجم ته دې اجر او لا نور هم د دين د خدمت توفيق ور په برخه کړي .

د مسلمانوپوهانو لپاره اوسنی ډير ښه وخت دی تر څو زموږ ټولني ته لازيات د دين چوپړ وکړي او الله جل جلاله دې زموږ د علماوو هر اړخيز خدمتونو په خپل در بار کې قبول او زموږ هر اړخيزې شخړې دې الله جل جلاله حل کړي په درنښت .

شيخ الحديث مولوي عبدالسميع غزنوي .

د محترم شيخ الحديث والقران مولوي عبدالغني صاحب تقرير :

الحمد لحضرت الجلاله والصلوة على خاتم الرساله امبعد :

اللمعة في خصائص الجمعة المرتبة من الشيخ جلال الدين السيوطي (رحمه الله تعالى، المترجمة من الشيخ حزب الله دامة بركاته العاليه وحياه الله تعالى حياتاً طويلة .

ځينې پاڼې د دې رسالې مي وکتلي، چې د جمعي مبارکي په مهمو او مفيدو خصوصياتو مشتمله وه، له الله جل جلاله نه مي اميد دی، چې د طالبانو

او علماوو او عامو مسلمانانو لپاره يې مفیده وگرځوي او د ژباړونکي لپاره
دې الله تعالی د قیامت یوه لویه ذخیره جوړه کړي .

عبدالغني خادم العلم بدارالعلوم عبد الله بن مسعود رضی الله عنه،

نوشهره اضاخیل

د محترم مولوي صاحب فضل عمر (دلاور) تقریظ

الحمد لله وكفى والصلوة والسلام على عباده الذين اصطفى امابعد.

د جمعي په هکله د علامه جلال الدين سيوطي رساله ، اللمعة في خصائص
الجمعه

خورا مهمه او د زياتي فائدي وړ رساله ده، چې په صحيحو احاديثو مشتمله ده
او د جمعي مبارکي سل ځانگړتياوې په کې را نغاړل شوي د هر مسلمان لپاره
اړينه ده چې ورڅخه گټه واخلي، دا چې محترم ورور مولوي حزب الله (
رښتين) پښتو ته وژباړله د هر مسلمان لپاره خورا زياته د جمعي مبارکي په
اړه گټوره شوه .

الله جل جلاله دې مترجم ته اجر او لانور د دا ډول خدمت کولو توفيق ور په
برخه کړي .

(فضل عمر (دلاور)

د ژباړونکي لنډه پېژندنه

مولوي حزب الله رښتین د مولوي محمد حسين اخوندزاده زوی د غزني ولايت د اندرو د ولسوالۍ د هونيار د کلي اوسيدونکی چې ابتدايي زده کړي يې د خپل ارواښاد، پلار نه کړي او په (۱۳۵۷) کال د غوايي له توري او کرغیرني کودتا وروسته پېښور ته مهاجر شو، هلته يې دپاکستان په مدارسو کې له جیدو استادانو درس نظامي (هغه نصاب چې مولانا نظام الدين رح د اسلامي مدرسولپاره جوړ کړی په پاکستان کې ورته درس نظامي ويل کيږي) په مکمله توگه ولوست د وفاق المدارس درسي سلسله يې (خاصه ، عاليه او عالميه) پاي ته ورسوله، او دحديثو لويه دوره يې **د شهيد شيخ الحديث محمد حسن جان المدني رحمه الله تعالى** نه وکړه، چې ورسته يې دکابل پوهنتون شرعياتو پوهنځي ولوستلو له دې نه وروسته يې په بريالۍ توگه د پېښور په يونيورسټي کې په اسلامياتو او عربي کې دوه ماسټري ترلاسه کړي

دندي: په پېښور، اسلام آباد اوکابل کې د بهريوچارو په وزارت کې فرهنگي، سياسي او اداري دندې ترسره کړي دي، چې په ورستيوکې د کابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي د ثقافت اسلامي استاد او ورسره د لوړو زدکړو د وزارت د بهرنيواريکواو فرهنگي چارو رئيس و

ليکنې

۱: د جمعي لمونځ فرض عين دی ۲: بنځه په اسلام کې ۳: دود، که اسلام ؟

۴: د اسلام سياسي نظام ۵: سوله په اسلام کې.

پښتوته ژباړې ۱: كشف الغطاء عن تبليغ النساء، د مفتي سيف الله حقاني تاليف.

۲: اللمعة في خصائص الجمعة، د امام جلال الدين سيوطي تاليف .

سريزه

الحمد لله وكفى والصلوة والسلام على رسول الله وعلى خليفته ابوبكر بن الصديق وامير المؤمنين عمر بن الخطاب وامير المؤمنين عثمان بن عفان وامير المؤمنين علي المرتضى وعلى سبطيه الحسنين وعلى جميع الصحابة والبدرين والتابعين والمجاهدين وأئمة الدين وعلى جميع عباد الله الصالحين الى يوم الدين اما بعد ! امام سيوطي نوموړی مفسر او مصنف دی چی گن شمیر کتابونه یې لیکلي.

اللمعه في خصائص الجمعة ، هم د امام سيوطي يوه رساله ده، چې د الله جل جلاله په فضل تقريباً، په شلوو رځو کې پښتو ته وژباړل شوه .

پښتو ژبې ته د ديني مطالبو ژباړل تر هرشي زيات اړين دي ترڅو زموږ مسلمانان ټولنه څنگه چې له اسلام سره د اخلاص او قربانۍ بيلگه ده له ديني معلوماتونه لاندې نور هم په خپله ژبه خبر شي.

پښتو ژبې ته د تفسير، سيرة اوفقي او داسي نورو معلوماتو هر وخت د اړتيا او پيښو سره سم ژباړل، د ناوړه او اسلام ضد پروپيگنډو په دفع کې گټور واقع کيږي .

او خلک په اسانه له ډيرو اړينو مسلمانو خبريږي ، کومه ټولنه چې په خپله ژبه ديني ژوره مطالعه لري ، ښه پايله ورنه تر لاسه کيږي ، څنگه چې تجربې هم ښودلې ده

له بده مرغه ځيني خلک د نورو سريالونه او ډرامې پښتو ته راژباړي او ټوله هڅه اوهان يې دي ته وي، چې د کفري او لا ديني نړۍ خويو نه، کړن لاري او دودونه زموږ په ټولنه کې خپاره کړي چې د اسلام له نظره تر ټولو لويه گناه ده .

دوی فکر کوي، چې پرمختگ د نامسلمانو خلکو په تقليد کې راځي، په دې اټکل کې خطاشوي ، که ورته ځير شي د اسلام سمه زده کړه قراني ښوونه او روزنه د انسانانو لپاره يواځنې د پرمختگ لاره ده ځکه چې د اسلام مقدس دين خيانت ، دوکه او اخلاقي فساد، د نورو حقوقو ضايع کول منع گرځولي چې دا د ټولو شخړو د حل لاره ده .

د اسلام مقدس دين د بشر د فطرت سره سم هرڅه بيان كړي، چا چې ورنه سرغړونه كړي په دنيا او اخرت كې خوار او ذليل شوي، چې بيلگي يې پخپله قرانكريم ذكر كړي دي.

اسلام ضدكړيو زيات وسايل په كاراچولي ترڅو زموږ نسل بې دينه كړي .
په ټولومسلمانانو لازم دي، چې د اسلام د ساتني مورچل په ځان، مال او قلم، لكه چې ساتل كيري نور هم تود وساتي . په درنښت مولوي حزب الله رښتين .

بسم الله الرحمن الرحيم

دجمعي د ورځې خصوصيات (ځان گړتياوې)

علامه استاذ شمس الدين ابن القيم په خپل كتاب الهدى ليوم الجمعة كې څه د پاسه شل د جمعي ځانگړتياوې ذكر كړي او گڼ شمير ورنه پاتې شوي، غواړم چې په دې رساله كې د جمعي زياتي ځانگړتياوې سره له دلايلو او اختصاره راټولي كړم

كله چې مايې پلټنه اوڅيړنه وكړه نو سل ځانگړتياوې (خصوصيات) مي ترلاسه كړې.

لومړۍ خصوصيت: د جمعي ورځ د مسلمانانو لپاره اختر دی .

په دې اړه ابن ماجه له ابن عباس رضی الله عنهما نه روايت كړی (

عن ابن عباس قال، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " إن هذا يوم عيد. جعله الله للمسلمين، فمن جاء إلى الجمعة فليغتسل، وإن كان طيب، فليمس منه، وعليكم بالسواك "

وأخرج الطبراني في الأوسط، عن أبي هريرة. أن رسول الله صلى الله عليه وسلم

قال في جمعة من الجمع: " معاشر المسلمين: إن هذا يوم جعله الله لكم عيداً، فاغتسلوا، وعليكم بالسواك

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: دا ورځ (د جمعي) الله تعالى د مسلمانانو لپاره اختر ګرځولي، څوک چې جمعي (لمانځه) ته راځي نو غسل دي کوي اوکه ورسره خوشبويي وه هغه دي استعمال کړي او مسواک وهل په تاسو لازم دي.

طبراني په اوسط کې له ابو هريرة رضي الله عنه نه حديث نقل کړی: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په يوه جُمعة کې د جُمعو نه، فرمايلي: د مسلمانانو ټولګيه ! دا ورځ الله تعالى ستاسو لپاره اختر ګرځولي تاسو پکې غسل کوئ او په تاسو د مسواک وهل لازم دي .

دوهم خصوصيت: يواځي د جمعي په ورځ روژه نيول مکروه ده .

په دې اړه مسلم او بخاري لاندې احاديث روايت کړي :
اخرج مسلم عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " لا يصومن أحدكم في يوم الجمعة، إلا أن يصوم قبله أو بعده "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: روژه دي نه نيسي ستاسو نه کوم يو د جمعي په ورځ، مګر که مخکې يې يوه ورځ نيولي وي او يا يې وروسته ورپسې (يوه ورځ يانورې ورځې) نيسي .
وأخرج، عن جابر، قال: " نهى النبي صلى الله عليه وسلم، عن صوم يوم الجمعة "

ژباړه: مسلم او بخاري له جابر نه روايت کړی: چې نبی صلى الله عليه وسلم د جمعي په ورځ له روژې نيولو منع فرمايلي ده.

وأخرج البخاري، عن جويرية ام المؤمنين رضي الله عنها: " أن النبي صلى الله عليه وسلم دخل عليها يوم الجمعة، وهي صائمة، فقال لها: أصمت أمس؟ قالت: لا. قال: أتريدين أن تصومي غداً؟ قالت: لا. قال: فأفطري "

ژباړه: امام بخاري د مسلمانو له مور جویريې رضي الله عنها نه حديث نقل کړی : چې نبی صلى الله عليه وسلم د هغې کورته د جمعي په ورځ تشریف ور وړ، او دې روژه نيولي وه ، هغه تیرې وپوښتل : تیره ورځ دی روژه نيولي وه

؟ ویلي : نه بيا يې ورته وفرمايل: سبا يې نيسي؟ هغې ورته وويل: نه بيا هغه ورته وفرمايل : روژه دي ماته كړه .

(حاكم په دې اړه له جناده نه لاندې حديث نقل كړی)
وأخرج الحاكم. عن جنادة بن أبي أمية الأزدي، قال: " دخلت على رسول الله صلى الله عليه وسلم، في نفرٍ من الأزد، يوم الجمعة، فدعانا رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى طعام بين يديه، فقلنا: إنا صيام. فقال: أصمتم أمس؟ قلنا: لا. قال: أفتصومون غداً؟ قلنا: لا. قال: فأفطروا. ثم قال: لا تصوموا يوم الجمعة منفرداً. "

ژباړه: حاكم له جناده بن ابي اميه الازدي، نه روايت كړی وايي : زه دجمعي په د رسول الله صلى الله عليه وسلم حضورته له خپلو څوكسو قوميانو سره ورغلم رسول الله صلى الله عليه وسلم مور، هغې ډوډۍ ته چې په مخكې ورته ايښي وه وروبللو، مور ورته وويل: چې روژه يو، هغه وفرمايل: تاسو پرون روژه نيولي وه ؟ مور وويل: نه : هغه وفرمايل: سبا يې نيسي ؟ مور وويل نه هغه وفرمايل: روژه مو ماته كړئ بيا يې وفرمايل يوازي دجمعي د ورځې روژه مه نيسئ .

وأخرج مسلم عن أبي هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " لا تخاصوا ليلة الجمعة بقيام من بين الليالي، ولا تخاصوا يوم الجمعة بصيام من بين الأيام، إلا أن يكون في صوم يومه أحدكم "

ژباړه: نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي: تاسو د جمعي شپه د نورو شپو له منځه په لمونځ او په روژې سره مه خاصوئ مگر كه مخكې مو يوه ورځ نيولي وي او يا يې وروسته ورپسې نيسئ .

امام نووي ويلي: مور په دې فيصله كړي چې يوازي د جمعي دورځې روژه مكروه ده او لامل يې دادې چې د جُمعي په ورځ گڼ شمير عبادتو نه روا شوي لكه ذكر، دعا او د قران كريم لوستل او په نبي صلى الله عليه وسلم درود ويل نو مستحب دادې چې روژه په كې ونه نيول شي تر څو نوموړي عبادتونه په ښه ډول ترسره شي .

ځينو علماوو ويلي چې حكمت په مكروهوالي دجمعي د ورځې په روژه كې: مخالفت دی له يهودو سره ځكه چې يهود د اختر په ورځ روژه نيسي او د اختر ورځ هغوي د روژې لپاره خاصه كړې، نو نبي صلى الله عليه وسلم يوازي د جمعي د ورځې روژه منع كړه ترڅو ديهودو سره مشابهت رانه شي، ځنگه چې

د عاشورا د ورځي روژه يې په يوه ورځ مخکې يا وروسته سنت گرځولي ، دا خبره زما (امام سيوطي) په نزد هم غوره ده ځکه چې رد يې په هيڅ شي نه شي کيدلی .

څلورم: خصوصيت : د سورة الم تنزيل، هل أتى على الإنسان لوستل (مسلم او بخاري په دې اړه لاندې حديث نقل کړی)
أخرج الشيخان، عن أبي هريرة قال: " كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقرأ يوم الجمعة في صلاة الفجر: ألم تَنْزِيلُ السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ " .
وفي الباب: عن ابن عباس، وابن مسعود، وعلي، وغيرهم، ولفظ ابن مسعود عند الطبراني: " يُدِيمُ ذَلِكَ " .

ژباړه: نبي صلى الله عليه وسلم به د جمعي د سحر په لمانځه کې سورة آلم تَنْزِيلُ السَّجْدَةِ و هل أتى على الإنسان لوستلو، په دې اړه له ابن عباس، ابن مسعود ، علي او نورو نه روايتونه شوي او د ابن مسعود لفظ په طبراني کې داسي دی : نبي صلى الله عليه وسلم به په دې کار هميشوالی کولو.

ځينو علماوو ويلي: د نوموړيو دو سورتونو په لوستلو کې حكمة دادې : چې په دې کې د ادم د پيدايننت او د قيامت د ورځي احوال ذکر شوي او دا ټول د جمعي په ورځ کيږي ياشوي، دا خبره ابن دَحِيَّة ذکرکړې اونورو علماوو ويلي : مقصد پکې د تلاوت زياتي سجدې دي (په دې سورتونو کې د تلاوت سجدې ډيرې دي) . ابن ابی شيبه په دې اړه لاندې حديث له ابراهيم نه روايت کړی (وأخرج ابن أبي شيبة عن إبراهيم النَّخَعِيِّ أَنَّهُ قَالَ: يُسْتَحَبُّ أَنْ يُقْرَأَ فِي الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ سَجْدَةٍ.

وأخرج أيضاً عنه: أَنَّهُ قَرَأَ سُورَةَ مَرْيَمَ. وأخرج عن ابن عون. قال: " كانوا يقرؤون في الصبح يوم الجمعة بسورة فيها سجدة " .

ژباړه: ابن ابی شيبه له ابراهيم نخعي نه روايت کړی وايي: د جمعي د ورځي د سحر لمانځه کې دسجدي د سورة لوستل مستحب دي او همدا ډول يې روايت کړی، چې نبي صلى الله عليه وسلم به د جمعي د ورځي د سحر په لمانځه کې سورة مريم لوستلو او د ابن عون نه روايت دی: چې صاحبوو به د جمعي ورځي د سحر لمانځه کې: هغه سورة لوستلو چې په هغه کې سجدة (د تلاوة) وه .

پنځم خصوصيت: د جمعي د سحر لمونځ د الله تعال په وړاندې تر ټولو غوره لمونځ دی.

(سعيد ابن منصور په دې اړه لاندې حديث نقل کړی.)
 أخرج سعيد بن منصور، في سننه، عن ابن عمر: " أنه فقد حُمران في صلاة
 الصبح، فلما جاء قال: ما شَغَلَكَ عن هذه الصلاة. أما علمت أن أوجَه الصلاة عند
 الله تعالى، غداة يوم الجمعة، من يوم الجمعة في جماعة المسلمين " . وأخرجه
 البيهقي. في الشعب مصرحاً برفعه بلفظ: " إنَّ أفضل الصلوات عند الله صلاة
 الصبح يوم الجمعة في جماعة " .

ژباړه: سعيد بن منصور په خپل سنن کې له ابن عمر نه روایت کړی : چې
 هغه نه دوه سره اوبسان د جمعي د سحر لمانځه په مهال ، وُر ک شوي وو، کله
 چې راغی هغه ورته وفرمايل: څه شي مشغول کړی وي له دې لمانځه نه ؟ ايا
 نه پوهیږي! چې الله تعالى ته ډیر غوره لمونځ د جُمعي ورځې د سحر دې،
 چې په جَمعي سره ادا شي. او بیهقي همدا حديث په شعب الايمان کې چې په
 مرفوع والي د حديث يي تصريح او داسي روایت کړی : د الله په وړاندې تر
 ټولو غوره لمونځ د جمعي ورځې د سحر دی، چې په جَمعي سره اداء شي .

(بزاز په دې اړه لاندې حديث روایت کړی)
 وأخرج البزار. والطبراني، عن أبي عبيدة بن الجراح. قال: قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم: " ما من الصلوات صلاة أفضل من صلاة الفجر يوم الجمعة في
 جماعة، وما أحسب من شهداها منكم إلا مغفوراً له " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: په لمونځونو کې تر ټولو غوره د
 جمعي د سحر لمونځ دی او گمان نه کوم چې څوک ورته حاضر شي بېنلی دې
 رانه شي

شپږم خصوصیت: د جمعي لمونځ دوه رکعة دی او د نورو ورځو د ماسپښین
 لمونځونه ، څلور څلور رکعتي دي .
 اوم خصوصیت : جمعه له حج سره مساوي ده .

(په دې اړه حميد بن زنجويه او حارث بن ابي اسامه له عباس (رضی الله
 عنهما) نه لاندې حديث نقل کړی)

أخرج حميد بن زنجويه، في فضائل الأعمال. والحارث بن أبي أسامة، في مسنده،
 عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " الجمعة حج المساكين "

وأخرج ابن زنجويه، عن سعيد بن المسيّب قال: " الجمعة أحبُّ إليّ من حجة تطوّع "

ژباړه : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : جُمُعَه د مسكناڼو حج ده .
او ابن زنجويه له سعيد ابن المسيب نه روايت كوي وايي: جمعه ماته له نفلي
حجه غوره ده .

۱

تم خصوصيت: د جمعي لمونځ په جهر (لوړ اواز) او نورورځني لمونځنه
خفيه دي

نهم خصوصيت: د جمعي په لمانځه كې سورة الجمعة او المنافقون لوستل
خفيه

(په دې اړه مسلم له ابو هريرة (رضى الله عنه) حديث نقل كړى)
أخرج مسلم، عن أبي هريرة قال: " سمعتُ النبيّ صلى الله عليه وسلم يقرأ في
الجمعة: بسورة الجمعة، وإذا جاءك المنافقون " .

وأخرجه الطبراني في الأوسط بلفظ: " بالجمعة يُحرّض بها المؤمنين " وفي
الثانية " بسورة المنافقين، يُفرّغ بها المنافقين " .

ژباړه: مسلم له ابو هريرة (رضى الله عنه) نه روايت نقل كړى : چې ما له
نبي صلى الله عليه وسلم نه اوريدلي چې: د جمعي په لمانځه كې به يې سورة
جمعة او سورة اذا جاءك المنافقون لوستلو .

او طبراني په اوسط كې همدا حديث په دې لفظ سره نقل كړى : په سورة جمعه
باندي به يې مسلمانان هڅول او په دويم ركعت كې به يې د منافقينو په سورة،
منافقين ويړول .

لسمه، يولسمه او دولسمه او ديرلسمه ځانگړتيا: د جمعي لمونځ يوازي په
جماعت سره كيږي .

لسم ، يولسم او دولسم او ديرلسم خصوصيتونه : د جمعي لمونځ د څلويښتو نفرو
په جماعت سره او په يوځاى په ښار كې او د پاچا اجازه، يا مستحب او يا شرط
ده ، څنگه چې د فقهي په كتابونو كې ذكر شوي او قوي سند چې ما د څلويښتو
نفرو د شرط په اړه ليدلى هغه: د دار قطني حديث دى چې له جابر رضى الله
عنه نه يې نقل كړى .

وأقوى ما رأيته للاختصاص بأربعين: ما أخرجه الدار قطني. في سننه، عن جابر بن عبد الله رضي الله عنه قال: " مضت السنة في كل أربعين فما فوق ذلك جمعة " .

ژباړه: تر اوسه دا خبره را روانه ده : چې په څلويښتو اويا زياتو نفرو د جمعي لمونځ لازم دی . (البته دا د امام سيوطي رح رايه ده)
خوارسم خصوصيت: دهغه چا دکور د سوځولو اراده څوک چې د جمعي له لمانځه نه ځان ژغوري :
(په دې اړه حاکم د شيخينو (بخاري ، مسلم) له شرط سره سم حديث نقل کړی)

(أخرج الحاكم، وقال: صحيح على شرط الشيخين، عن ابن مسعود رضي الله عنه: " أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لقوم يتخلفون عن الجمعة: لقد هممت أن أمر رجلاً يصلي بالناس، ثم أحرّق على قوم يتخلفون عن الجمعة بيوتهم " .

ژباړه: له ابن مسعود نه روايت دی چې نبی صلی الله علیه وسلم د هغه قوم په هکله چې د جمعي لمونځ نه مخالفت کوي فرمايلي : په ټينگه مي قصدکړی چې يو سړي ته امر وکړم څو خلکو ته لمونځ ورکړي او بيا د هغو خلکو کورونه وسوځوم، چې دجمعي لمانځه نه مخالفت کوی (پريږدی يې)
پنځلسم خصوصيت: څوک چې د جمعي لمونځ پريږدي دگمراهی مهر يې په زړه لگيږي :

(په دې اړه مسلم له ابن عمر (رض) اوله ابو هريرة رضي الله عنه نه حديث نقل کړي)

أخرج مسلم، عن ابن عمر، وأبي هريرة، قالاً: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أينتهين، أقوام عن ودعهم الجمعات، أو أليختمن الله على قلوبهم ثم ليكونن من الغافلين "

ژباړه : مسلم د ابن عمر او ابو هريرة نه حديث نقل کړی چې نبی صلی الله علیه وسلم فرمايلي : کوم قومونه چې دجمعي لمونځ نه کوي ، دا عمل دی پريږدي اوکه نه، الله به يې په زړونو مهر ولگوي او بيا به د غافلانو له جملې وي .

وأخرج أبو داود، والترمذي، وحسنه، والحاكم وصححه، وابن ماجه، عن أبي

الجعد الضمري، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " من ترك ثلاث جمع تهاوناً بها، طبع الله على قلبه "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: چا چې درې جمعي (لمونځ) د سستی له کبله پرېښود ، الله يې په زړه مهر ولگوي :

حاکم او ابن ماجه له جابر بن عبدالله نه په دې اړه روايت کړی (وأخرج الحاكم، وابن ماجه، عن جابر بن عبد الله أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " من ترك الجمعة ثلاثاً، من غير ضرورة طبع الله على قلبه " . وأخرج سعيد بن منصور، عن أبي هريرة قال: " من ترك ثلاث جمع من غير علة، طبع الله على قلبه، وهو منافق "

ژباړه: جابر بن عبدالله له نبی صلى الله عليه وسلم نه روايت کړی: څوک چې درې جمعي (لمونځ) بې له ضرورته پریرېدې، الله يې په زړه مهر وهي او دا سي شخص منافق دی.

وأخرج عن ابن عمر قال: " من ترك ثلاث جمع متعمداً من غير علة، ختم الله على قلبه بخاتم النفاق "

ژباړه: له ابن عمر رضی الله عنهما نه روايت دي: څوک چې بې له ضرورته درې جمعي (لمونځ) قصداً پریرېدې، الله يې په زړه مهر د نفاق لگوي .

(اصيهاني په ترغيب کې په دې اړه د ابوهريرة نه حديث نقل کړی) وأخرج الأصبهاني، في الترغيب، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من ترك الجمعة من غير عذر، لم يكن لها كفارة دون يوم القيامة "

ژباړه: نبی صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې جمعه (لمونځ) بې له عذره پریرېدې د دې، کفاره يې د قيامت له ورځې بل شی نشته. (يعني د قيامت په ورځ به سزا ورته ورکولی شي) وأخرج عن سمرة. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " احضروا الجمعة، وادنوا من الإمام، فإن الرجل يتخلف عن الجمعة، فيتخلف عن الجنة، وإنه لمن أهلها "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: جمعي (لمانځه) ته حاضر شي او امام ته نږدې کيښئ! ځکه چې يوسړی د جمعي لمونځ ونکړي، له جنة وروسته کيږي او حال داچې داسړی د جنت مستحق وي .

شپاړسم خصوصيت: د جمعي د لمانځه په پريښودلو سره کفاره ورکيدل :
أخرج أحمد، وأبو داود، والنسائي، وابن ماجه، عن سُمرة بن جُنْدَب، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " من ترك الجمعة من غير عذر، فليتصدق بدينار، فإن لم يجد فبنصف دينار

ژباړه: احمد ، ابوداود اونسايي او ابن ماجه، د سُمرة بن جُنْدَب نه روايت کړی، چې نبی صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي لمونځ بې له ضرورته پریردی ، يو دينار دې صدقه کړي که ورسره نه وي نو نيم دينار دې صدقه کړي.

وأخرج أبو داود، عن قُدّامة بن وبرة قال. قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من فاتته الجمعة من غير عذر، فليتصدق بدرهم، أو نصف درهم، أو صاع حنطة، أو نصف صاع " ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د چانه چې بې له عذره د جمعي لمونځ پاتې شي نو صدقه دي ورکړي يودرهم اويا نيم درهم او يا يوه پيمانه (څه کم څلورکلو) غنم اويا نيمه پيمانه غنم .
أوه لسم خصوصيت: د جمعي خطبة:

روى الشيخان، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إذا قلت لصاحبك: أنصت. يوم الجمعة، والإمام يخطب، فقد لغوت "

ژباړه: نبی صلى الله عليه وسلم فرمايلي: كله چې ته د جمعي په ورځ خپل ملگري ته د خطبي د ويلو په وخت کې ووايي: چې شه نو عبث کاردي وکړ.) چې له دې سره د جمعي د لمانځه ثواب له منځه ځي (وأخرج مسلم، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من توضأ يوم الجمعة، فأحسن الوضوء، ثم أتى الجمعة، فاستمع، وأنصت، غُفر له ما بين الجمعة، والجمعة الأخرى وزيادة ثلاثة أيام، ومن مسّ الحصى، فقد لغا " .

همداول ابوداود په دې اړه داحديث نقل کړی (وأخرج أبو داود عن عبد الله بن عمرو، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " من اغتسل يوم الجمعة، ومسّ من طيب امرأته، إن كان لها، ولبس من صالح ثيابه،

ثم لم يتخط رقاب الناس، ولم يبلغ عند الموعظة، كانت كفارة لما بينهما، ومن لغا، وتخطى رقاب الناس، كانت له ظهراً "

ژباړه: نبي صلی الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي په ورځ غسل وکړي او دخپلي ښځې خوشبويي بوی ولگوي که ورسره وه ، خپلي ښي جامي واغوندي او بيا د خلکوپه اوږو ولاړنه شي (د صفونو په منځ کې روان نه شي چې د خلکو په اوږو ټوپونه وهي او ځان مخي صف ته رسوي) او د وعظ په وخت کې عبث کار نه کوي، دا عمل د دو جمعو تر منځ د گناوو کفار ه ده. او څوک چې عبث کارونه کوي (په وخت د خطبي کې) او دخلکو په اوږ و باندي (مخي صف ته) گامونه اخلي د هغه جُمع ه ماسپښين ده (ثواب يې نشته)

(په دې اړه ابن ماجه ، سعيد بن منصور د أبي بن كعب. نه حديث نقل کړی)

وأخرج ابن ماجه، وسعيد بن منصور، عن أبي بن كعب. " أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قرأ يوم الجمعة سورة براءة، وهو قائم يُذكر بأيام الله. وأبو الدرداء، أو أبو ذرٍّ يغمزني، فقال: متى أنزلت هذه الصورة؟ إني لم أسمعها إلا الآن، فأشار إليه. أن أسكت. فلما انصرفوا، قال: سألتك متى أنزلت هذه الصورة، فلم تخبرني. فقال أبي: ليس لك من صلاتك اليوم إلا ما لغوت، فذهب إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، فذكر ذلك له، وأخبره بالذي قال أبي، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: صدق أبي . "

ژباړه: ابي بن كعب ويلي چې: نبي صلی الله عليه وسلم د جمعي په ورځ په ولاړه د براءة سورة لولستله، د الله تعالى د ورځو تاريخ يې بيانولو، ابودرداء او ابودرماته پته اشاره کوله: چې دا سورة کله نازل شوی ؟ ماتر " اوسه نه دی اوریدلي، هغه (أبي) ورته اشاره وکړه چې: چپ شه، کله چې هغوی (دلمانځه نه) راوگرځیدلو أبي ته يې وويل: موږ درنه پوښتنه کوله ، چې داسورة څه وخت نازل شوی تا ولي ځواب نه راکولو ؟. أبي ورته وويل ستا د (جمعي) د لمانځه ثواب نشته، هغه نبي صلی الله عليه وسلم ته ورغی او قصه يې ورته بيان کړه او هغه خبره چې أبي ورته کړې (چې د ستا دجمعي د لمانځه ثواب نشته) هم بيان کړه، رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل : أبي رښتيا وايي .

(همد دا ډول سعيد بن منصور له ابو هريرة رضي الله عنه نه حديث نقل کړی)
:

وأخرج سعيد بن منصور، عن أبي هريرة قال: " لا تقل سبحان الله، والإمام يخطب

ژباړه: ابو هريرة رضي الله عنه فرمايلي: كله چي امام د جمعي خطبه لولي، داسي مه وايه: سبحان الله.

(همدا ډول سعيد بن منصور له ابن عباس نه په دې اړه روايت کړی)
وأخرج عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من تكلم يوم الجمعة، والإمام يخطب، فهو كالحمار، يحمل أسفاراً. والذي يقول له: أنصت. ليس له جمعة " .

ژباړه: نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوك چي د جمعي د خطبي د ويلو په خت كې خبرې كوي، هغه داسي دې لكه په خره چي كتابونه بار وي، او څوك چي ورته ووايي: چپ شه! د دې سړي هم د جمعي د لمانځه ثواب نشته .

نولسم خصوصيت: كله چي امام په منبر كيني، هر قسمه لمونځ كول حرام دي

(په دې اړه سعيد بن منصور له سعيد بن المسيب نه حديث نقل کړی)

أخرج سعيد بن منصور، عن سعيد بن المسيب قال: " خروج الإمام يقطع الصلاة، وكلامه يقطع الكلام "

ژباړه: سعيد بن المسيب فرمايلي: دامام راوتل هر قسمه لمونځ او خبري قطع کوي

وأخرج عن ثعلبة بن أبي مالك قال: " كُنَّا على عهد عمر بن الخطاب بيوم الجمعة نصلي، فإذا خرج عمر، تحدثنا. فإذا تكلم سكتنا " .

ژباړه: سعيد بن منصور له ثعلبة بن أبي مالك نه روايت کړي: چي موږ به د عمر بن الخطاب په زمانه کي د جمعي په ورځ لمونځ کاوو، كله چي به هغه را ووتلوموږ به خبرې کولي او كله چي به هغه خبرې شروع کړي موږ به چپ شو .

قال النووي في شرح المذهب: فإذا جلس الإمام على المنبر حرم ابتداء صلاة

النافلة، وإن كان في صلاة خففها بالإجماع. نقله الماوردي وغيره.
قال البغوي: سواء كان صلى السنة، أم لا. قال النووي: ويمنع بمجرد جلوس الإمام على المنبر، ولا يتوقف على الأذان. نص عليه الشافعي

ژباړه: امام نووي په شرح تهذيب كي فرمايلي: كله چي امام په منبر كيني، نفل كول حرام دي، او كه يي پخوا شروع كړي وو، لنډ دي كړي، په دي اجماع شوي. دا خبره الماوردي اونورو (علماو) نقل كړي . او بغوي ويلي: كه سنت لمونځ يي كړي وي او كه نه .

نوي فرمايلي : كله چي امام په منبر كيني تر اذانه هم دا خبره (لمونځ نه كول د خطبي په وخت كي) نه ده. ترلي امام شافعي په هم دي استدلال نيولي .
فائدة: قال سعيد بن منصور: حدثنا هشام. أنبأني أبو معشر، عن محمد بن قيس: " أن رسول الله لما أمر سليكا أن يصلي ركعتين، أمسك عن الخطبة، حتى فرغ منها

فايده: رسول الله صلى عليه وسلم سليك ته امر (دجمعي دخطبي لوستلوپه منځ كي) وكړ، چي دوه ركعتي لمونځ وكړي،اونبي صلى الله عليه وسلم په دي وخت كي خطبه بنده كړه تر څوچي سليك د لمانځه نه فارغ شو .
شلم خصوصيت: د خطبي لوستلوپه وخت (احتباء) تكيه كول منع ده

(په دي اړه سيوطي لاندې احاديث نقل كړي)

روى أبو داود، والترمذي، وحسنه، والحاكم وصححه، وابن ماجه، عن معاذ بن أنس: " أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: نهى عن الحُبوة يوم الجمعة، والإمام يخطب " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم د جمعي د خطبي د ويلو په وخت كي، له تكيي كولو نه منع فرمايلي .

د خطبي په وخت كي د تكيي كولو په اړه د علماوو نظرونه.
وقال أبو داود: كان ابن عمر يحتبي والإمام يخطب، وكذلك أنس. وجُلَّ الصحابة، والتابعين، قالوا: لا بأس بها. ولم يبلغني أن أحداً كرها إلا عبادة بن نسيّ.
وقال الترمذي: كره قوم الحُبوة، وقت الخطبة، ورخص فيها آخرون.
وقال النووي في شرح المذهب: لا تكره عند الشافعي، ومالك، والأوزاعي،

وکرهها بعض اهل الحديث. للحديث المذكور، وقال الخطابي: والمعنى أنها تجلب النوم فيعرض طهارته للنقض، وتمنع من استماع الخطبة.

ژباړه: ابو داود فرمايلي: ابن عمر به د جمعي د خطبي د لوستلو په وخت کې تکیه کوله، همدا ډول انس او گن شمیر غټو صحابو او تابعینو به هم تکیه کوله، او ویل به یې: د خطبي په وخت کې تکیه کول کوم باک نه لري. او ماته (ابوداود) دا خبره نه ده رسیدلې چې چا تکیه مکروه ګرځولې وي، مګر عبادة بن نسي. ترمذي ویلي: یوې ډلې علماوو د جمعي د خطبي په وخت کې تکیه مکروه ګرځولې، اوبلې ډلې علماوو رواه ګرځولې. امام نووي په شرح المذهب کې فرمایلي: احتباء په نزد د امام شافعي، مالک او اوزاعي مکروه نه ده او ځینو محدثینو مکروه ګرځولې له وجې د تیرشوي حدیثه، او خطابي فرمایلي: مقصد یې دادی، چې تکیه کول خوب راوړي چې د اوداسه د ماتیدو ویره ورسره ده او خطبه هم نه شي اوریدلې.

یو شتم خصوصیت: د جمعي په ورځ د استواء په وخت (د ورځي په نیمایي کې) لمونځ کول مکروه نه دی. أخرج أبو داود، عن أبي قتادة، عن النبي صلى الله عليه وسلم: " أنه كره الصلاة نصف النهار، إلا يوم الجمعة، وقال: إن جهنم تُسَجَّرُ إلا يوم الجمعة " .

ژباړه: ابو داود له ابو قتاده نه حدیث نقل کړی: چې د ورځي په نیمایي کې لمونځ مکروهه دی، مګر د جمعي په ورځ، او فرمایلي یې دي: چې جهنم هره ورځ ګرمیږي، مګر د جمعي په ورځ نه ګرمیږي.

دوه ویشتم خصوصیت: د جمعي په ورځ جهنم نه ګرمیږي د وجې د تیر شوي حدیثه

درویشتم خصوصیت: د جمعي لپاره غُسل مستحب دی

(په دې اړه شیخینو له ابن عمر نه روایت کړی)
روی الشیخان: عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من جاء منكم الجمعة، فليغتسل " .

وأخرجنا عن أبي سعيد الخُدري، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " غُسلُ الجمعة، واجب على كل مُحْتَلَمٍ " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې ستاسو نه جمعي (لمانځه) ته راځي نو غسل دي کوي .

همدا ډول، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د جمعي غسل په هربالغ مسلمان واجب دی .

(حاکم هم په دې اړه د ابو قتادة نه حديث نقل کړی)
وأخرج الحاكم عن أبي قتادة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " من اغتسل يوم الجمعة كان في طهارة إلى يوم الجمعة الأخرى " .

ژباړه: حاکم له أبي قتادة نه روایت نقل کړی: چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اوریدلي: څوک چې د جمعي په ورځ غسل وکړي، تر بلې جمعي به په طهارت (پاکي) کې وي .

(طبراني په دې اړه له ابو بکر الصديق رضی الله عنه حديث نقل کړی)
أخرج الطبراني، عن أبي بكر الصديق. وعمران بن حصين. قالاً: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من اغتسل يوم الجمعة. كُفِّرَتْ عنه ذنوبه وخطايا، فإذا أخذ في المشي، كُتِبَ له بكل خطوة عشرون حسنة، فإذا انصرف من الصلاة أُجِيزَ بعمل مائتي سنةٍ " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي په ورځ غسل وکړي، هغه ته گناهو نه او خطاگانې وربښل کيږي او کله چې د جمعي لمانځه ته روان شي، په هر قدم ورته شل نیکۍ لیکلې شي، چې کله بيا راستون شي نو د دوسو کال د عبادت بدله ورکول کيږي.

وأخرج بسند رجاله ثقات، عن أبي أُمّة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " إن الغُسل يوم الجمعة ليستل الخطايا من أصول الشَّعْرِ استِلاًّ " .

ژباړه: نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د جمعي په ورځ غسل کول ، گناوي د وينتانو د بيخونونه راوباسي .

څلورويشتم خصوصيت: د جمعي ورځې غسل دوه اجر لري :

وأخرج سعيد بن منصور في سننه، عن مكحول: " أنه سُئِلَ عن الرجل يغتسل من الجنابة يوم الجمعة، قال: من فعل ذلك كان له أجران "

ژباړه: سعيد بن منصور په خپل سنن کې له مکحول نه روایت کړی، چې د هغه نه د داسې سړي په هکله چې دجمعي په ورځ د جنابت نه غسل وکړي پوښتنه وشوه: هغه ورته وویل: څوک چې داسې وکړي، هغه لره دوه اجره دي پنځویشتم، تر نهویشتمه پورې، استحباب د مسواک اود خوشبويي او دتیلو استعمالول او د نوکانو او وینتانوپریکول دي .

(بخاري، مسلم په دې اړه له ابو سعيد خدری نه حدیث نقل کړی)
أخرج الشيخان، عن أبي سعيد الخُدري قال: أشهد على رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " الغسل يوم الجمعة واجب على كل محتلم، وأن يستنّ، وأن يمسّ طيباً إن وجد "

وأخرج ابن أبي شيبة في المصنف، عن رجل من الصحابة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " ثلاث حقّ على كل مسلم: الغسل يوم الجمعة، والسواك، وأن يمس من طيب إن وجد "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: د جمعي په ورځ په هر مسلمان بالغ غسل واجب دی، د مسواک وهل او استعمال د خوشبويي که څوک یې لري، سنت دي ابن ابي شيبه په خپل کتاب المصنف کې د یو صحابي نه چې هغه له نبی صلی الله علیه وسلم نه روایت نقل کړی چې: درې شيان په هر مسلمان لازم دي، د جمعي د ورځي غسل، مسواک او استعمال د خوشبويي که یې درلودله .

وأخرج البخاري، عن سلمان قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: " لا يغتسل رجل يوم الجمعة، ويتطهر ما استطاع من طهر، ويدهن من دهنه، أو يمسّ من طيب بيته، ثم يخرج، فلا يفرّق بين اثنين، ثم يصلي ما كتب له، ثم يُنصت إذا تكلم الإمام إلا غفر له ما بينها، وبين الجمعة الأخرى "

ژباړه: نبی صلی الله علیه وسلم فرمایلي: کوم سړی چې دجمعي په ورځ په ښه توګه غسل وکړي او خشبویه تیل استعمال کړي او یا د خپل کور خوشبويي استعمال کړي بیا راوځي او د دو نفرو تر منځ جداوالی (په صف کې) رانه ولي اوبیا لمونځ وکړي څومره چې ورته مقرر وي بیا پټه خوله شي کله چې امام خبرې (خطبه) شروع کړي، الله تعالي ورته د دی جمعي او دراتلونکي

ترمنځ گناهونه بښي .

وأخرج الحاكم عن ابن عباس، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال يوم الجمعة: " أيها الناس. إذا كان هذا اليوم، فاغتسلوا، وليمس أحدكم أطيب ما يجد من طيبه، أو دهنه " .

وأخرج البزار، والطبراني في الأوسط، والبيهقي في شعب الإيمان: " أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، كان يقلم أظفاره، ويقص شاربه، يوم الجمعة، قبل أن يخرج إلى الصلاة " .

وأخرج في الأوسط، عن عائشة. قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قلم أظفاره يوم الجمعة، وقى من السوء إلى مثلها " . قال: " كان أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم يقولون: " من اغتسل يوم الجمعة، واستاك، وقلم أظفاره، فقد أوجب " .

وأخرج عن مكحول قال: " من قص من أظفاره، وشاربه يوم الجمعة، لم يمت من الماء الأصفر " .

ژباړه: نبی صلی الله علیه د یوې جمعې په ورځ وفرمایل: ای خلکو کله چې دا ورځ شي غسل کوي او هر یو ستاسو دي تر ټولو ښه خوشبویي او یا تیل استعمال کړي . اوبزار ، طبراني په اوسط کې او بیهقي په شعب الايمان کې یو حدیث نقل کړی چې: رسول الله صلی الله علیه وسلم به د جمعې په ورځ مخکې د لمانځه نه خپل نوکان پریکول او بریتونه به یې کمول .

اوطبراني په اوسط کې د عائشې رضی الله عنها نه حدیث نقل کړی چې: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: څوک چې د جمعې په ورځ خپل نوکان پری کړي، تر بلې جمعې پوري به له مصیبت نه په امن کې وي .

اوطبراني ویلی چې د رسول الله صلی الله علیه اصحابو به فرمایلي: څوک چې د جمعې په ورځ غسل وکړي ، مسواک ووهي او نوگونه پرې کړي جنت ورته واجب شو .

اوطبراني له مکحول نه روایت کړی: څوک چې د جمعې په ورځ خپل نوکان پرې او بریتونه کم کړي نو په زیري به نه مړ کيږي .

دیرشم خصوصیت : د جمعې په ورځ تر ټولو غوره جامي اغوستل مستحب دي :

أخرج أحمد، وأبو داود، والحاكم، عن أبي سعيد، وأبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " من اغتسل يوم الجمعة، واستن، ومس من طيب، إن كان عنده، ولبس من أحسن ثيابه ثم خرج حتى يأتي المسجد، ولم يتخط رقاب الناس، ثم ركع ما شاء الله أن يركع، وأنصت إذا خرج الإمام، كانت كفارة لما بينها، وبين الجمعة، التي قبلها " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک د جمعي په ورځ غسل وکړي اومسواک ووهي اوخشوبوي استعمال کړي که يي لرله، اوترتولوغوره جامي واغوندي او له کوره راووي، جمات ته ولاړشي او (په جمات کې) د خلکو په سرونه وانه وړي ، بيا (نفلي) لمونځ وکړي څومره چې د الله رضا وي او چپ ناست وي ترڅو چې امام راووي، داکارکفاره د هغوگناوو ده چې د دې جمعي اوتيري جمعي ترمنځ ورته شوي وي .

(په دې اړه لاندني احاديث له مختلفومحدثينو روايت شوي)

وأخرج البيهقي عن جابر بن عبد الله قال: " كان للنبي صلى الله عليه وسلم بُرْدٌ يلبسه في العيدين والجمعة " .

وأخرج أبو داود، عن ابن سلام. أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " ما على أحدكم إن وجد، أن يتخذ ثوبين، ليوم الجمعة، سوى ثوبي مهنته " . وأخرج ابن ماجه مثله، من حديث عائشة. والبيهقي في الشعب مثله من حديث أنس.

وأخرج الطبراني في الأوسط عن عائشة قالت: " كان لرسول الله صلى الله عليه وسلم ثوبان، يلبسهما في جمعته، فإذا انصرف طوبيناها إلى مثله " . وأخرج في الكبير، عن أبي الدرداء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم " إن الله وملائكته يصلون على أصحاب العمام يوم الجمعة "

ژباړه: بيهقي له جابر بن عبدالله نه روايت نقل کړی وايي: د رسول الله صلى الله عليه وسلم يوڅادر و، چې هغه به يي د اخرونو او جمعو په ورځو کې اغوستلو. ابوداود د ابن سلام نه روايت کړی ، وايي ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اوریدلي چې ويل به يي: که ستاسي کوم يو د جمعي لپاره دوه جامي ولري، پرته دکار کولو د جامو نه، دا کومه گناه نه لري .

اوابن ماجه هم په دې ډول له عائشي (رضی الله تعالی عنها) نه روايت کړی .

بیهقي په شعب الايمان کې همد ډول حديث له انس نه روايت کړی.

اوطبراني هم په اوسط کې له عائشي نه روايت کړی: چې د رسول الله صلى الله عليه دوه جوړه جامې وې، چې هغه به يې د جمعي لپاره اغوستلې، کله به چې واپس راغی موږ به هغه سره تاوکړي .

اوطبراني په الكبير کې له ابو درداء نه روايت کړی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: الله اوملائکي دجمعي په ورځ د پټکوپه څښتنانوته دعاکوي.

يوديرشم خصوصيت: دجومات پاكي او صفايي: أخرج الزبير بن بكار. في أخبار المدينة، من مرسل الحسن بن الحسن بن علي: " أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: أمر بإجمار المسجد. يوم الجمعة "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم: دجمعي په ورځ د مسجد د پاکولولارښونه کړي.

وأخرج ابن ماجه من مرسل مكحول، عن، واثلة بن الأسقع. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "جنبوا مساجدكم صبيانكم، ومجانينكم، وشراءكم، وبيعكم، ورفع أصواتكم، وسلاحكم، وجمّروها كل جمعة " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: جماتونه مو له کوچنيانو ، ليونیو ، پیرودلو او پلورلو وساتئ .

دوه دیرشم خصوصيت: په اول وخت کې د جمعي لمانځه ته تلل: (په اړه شيخينو له انس او ابوهريرة او ابن ماجه او بیهقي له ابن مسعود او سعيد بن منصور له ابن مسعود (رضی الله عنهم) احاديث نقل کړي) روى الشيخان عن أنس قال: " كنا نُبكر بالجمعة، ونقيل بعد الجمعة " .

وأخرج الشيخان، عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " من اغتسل يوم الجمعة، ثم راح في الساعة الأولى، فكأنما قرّب بدنة، ومن راح في الساعة الثانية، فكأنما قرّب بقرة، ومن راح في الساعة الثالثة فكأنما قرّب كبشاً

أقرن، ومن راح في الساعة الرابعة، فكأنما قرَّب دجاجةً، ومن راح في الساعة الخامسة، فكأنما قرَّب بيضةً، فإذا خرج الإمام حضرت الملائكة، يستمعون الذكر .

وأخرج البخاري عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " إذا كان يوم الجمعة، كان على كل باب من أبواب المسجد ملائكة يكتبون: الأول فالأول. فإذا جلس الإمام، طووا الصحف، وجاءوا يستمعون الذكر " .
وأخرج ابن ماجه، والبيهقي، عن ابن مسعود: " أنه أتى الجمعة، فوجد ثلاثة سبقوه. فقال: رابع أربعة، وما رابع أربعة ببعيد، إني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " إن الناس يجلسون من الله يوم القيامة على قدر رواحهم إلى الجمعات. الأول، والثاني والثالث " . قال البيهقي: قوله من الله. أي من عرشه، وكرامته .

ژباړه: شيخينو له انس نه روايت كړى چې : موږ به د جمعي لمونځ په اول وخت او خوب لمانځه نه وروسته كولو او همدا ډول شيخينو له ابوهريرة رضی الله عنه نه روايت كړى چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوك چې د جمعي په ورځ غسل وكړي بيا په اول ساعت كې مسجد ته ولاړشي، داسي مثال لري لكه يوه اوښه يې چې خيرات كړي وي او څوك چې په دويم ساعت كې مسجد ته ولاړشي لكه يوه غوا يې چې خيرات كړي وي او څوك چې په دريم ساعت كې مسجد ته ولاړشي لكه چې يو پُسه خيرات كړي او څوك چې په څلورم ساعت كې مسجد ته ولاړشي لكه يوه چرگه چې خيرات كړي او څوك چې په پنځم ساعت كې مسجد ته ولاړشي، لكه چې يوه اگې خيرات كړي. او كله چې امام راووخې ملائكي حاضرې شي ذكر (خطبه) اوري .

بخاري له ابو هريرة رضی الله عنه نه حديث روايت كړى: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: كله چې د جمعي ورځ شي د جماتو په هره دروازه ملائكي ولاړې وي داسي ليكي : اول اول دى كله چې امام په منبر كيني ملائكي خپل دفتر ټول كړي، راشي خطبه اوري. ابن ماجه، بيهقي له ابن مسعود نه روايت كړى: چې هغه مسجد ته راغى، درى كسان ترې رومي وو وي ويل د څلور څلورم او څلورم له څلور لري نه دى او ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اورېدلي : چې خلك به د قيامت په ورځ د الله په حضور كې په اندازه د تلو جمعو ته كيني، اول، دويم، دريم . " اوبيهقي ويلي: دا قول

د ابن مسعود: من الله، مطلب يي: عرش د الله ته نزيديوالي اوكرامة (عزت) د الله تعالى دی.

وأخرج سعيد بن منصور، عن ابن مسعود قال: " باكروا في الغداة بالدنيا إلى الجمعات، فإن الله يبرز لأهل الجنة يوم الجمعة على كُثيب من كافور أبيض، فيكون الناس عنده في الدنو كغدوهم في الدنيا إلى الجمعة. " وأخرج حميد بن زنجويه، في فضائل الأعمال: عن القاسم بن مُخيمرة. قال: " إذا راح الرجل إلى المسجد كانت خطاه. بخطوة درجة، وبخطوة كفارة، وكُتِبَ له بكل إنسان جاء بعدُ. قيراطٌ، قيراطٌ. "

ژباړه: سعيد بن منصور له ابن مسعود نه روایت کړی چې هغه فرمایلي: په دنیا کې د جمعي لمونځونو ته په وخت ولاړشي ځکه چې الله تعالى به د قيامت په ورځ اهل جنت ته د جمعي په ورځ د کافورو په غونډې د پاسه راڅرگند شي خلک به د هغه په حضور کې د جمعي د تگ په اندازه (په دنیا کې) نژدې وي .

(په اړه حميد بن زنجويه په فضائل الاعمال کې د قاسم بن مخيمره حديث روایت کړی: چې کله يو سړی د جمعي لمانځه ته په وخت ولاړشی په هر قدم ورته يوه درجه، (د نيکۍ) ده او په هر قدم ورته يوه گناه بښلې شي او هر چا ته چې له دې وروسته راشي د يو قراط (د سرو زرو) اجر دی. درې ديرشم خصوصيت: په اوړي کې د نورو لمنځونو لپاره د هوا يخوالي مستحب دی او د جمعي لپاره دا خبره مستحب نه ده بلکې په اول وخت کې به کولی شي.

أخرج البخاري عن أنس: " كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا اشتد الحر، أبرد بالصلاة، بغير الجمعة "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به کله چې گرمي سخته وه لمونځ يي د هوا د يخوالي ته ناوخته کولو او د جمعي لمونځ به يي په سخته گرمي کې هم په اول وخت کې کولو.

څلور دیرشم خصوصیت: د غرمي خوب او ډوډۍ د جمعي لمانځه نه وروسته (په دې اړه شیخانو له سهل بن سعد او سعید بن منصور د محمد بن سیرین نه روایتونه نقل کړي :

أخرج الشيخان، عن سهل بن سعد. قال: " ما كنا نقيل، ولا نتغدى إلا بعد الجمعة "

وأخرج البخاري عنه قال: " كنا نصلي مع النبي صلى الله عليه وسلم الجمعة، ثم تكون القائلة " وأخرج سعيد بن منصور، عن محمد بن سيرين. قال: " يُكره النوم قبل الجمعة، ويُقال فيه قولاً شديداً، وكانوا يقولون: مثله مثل سرية أخفقوا. وتدرى ما أخفقوا؟ لم يصيبوا شيئاً "

ژباړه: شیخینو له سهل بن سعد نه حدیث نقل کړی: چې موږ به د غرمي ډوډۍ او خوب د جمعي لمانځه نه وروسته کولو . بخاري له سهل نه روایت کړی : چې موږ به د نبی صلی الله علیه وسلم سره لمونځ وکړو بیا به مو د غرمي خوب کولو .

سعید بن منصور له محمد ابن سیرین نه حدیث نقل کړی: وایي جمعي لمانځه نه مخکې خوب کول مکروه دی او په دې باره کې سختي خبرې ویل شوي (د عذاب په هکله یې) اوصحابو به ویل: څوک چې مخکې د جمعي خوب کوي داسې مثال لري، لکه سريه (چې پټه حمله) کې هیڅ شی تر لاسه نکړي.

پنځه دیرشم خصوصیت: د جمعي لمانځه ته چې څوک ځي په هر قدم ور ته د یو کال اجر ورکولی شي .

أخرج أحمد، والأربعة، والحاكم، عن أوس بن أوس الثقفي. قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " من غسل يوم الجمعة، واغتسل، ثم بَكَرَ، وابتكر، ومشى، ولم يركب، ودنا من الإمام، واستمع، ولم يلغ، كان له بكل خطوة، عمل سنة، أجر صيامها وقيامها "

ژباړه : احمد او څلورو نورو اوحاکم له اوس بن اوس ثقفي نه روایت نقل کړی ، چې ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اوریدلي: څوک چې د جمعي په ورځ غسل وکړي او په بل چا هم غسل وکړي، او (دجمعي لمانځه ته) په وخت ولاړ شي او نورو ته هم د وختي تلو لارښوونه وکړي او (مسجد ته) چې ولاړ شي (د خلکو په اورو) (په مسجد کې) وانه وانه وري امام ته نژدې

کښي ، خطبه واورې او عبثيات ونکړي، په هر قدم ورته د يو کال دروژو اولمنځونو د عبادت اجر دی.

وأخرج حميد بن زنجويه، في فضائل الأعمال، عن يحيى بن يحيى الغساني. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " مشيك إلى المسجد، وانصرافك إلى أهلك، في الأجر سواء

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: مسجد ته ستا تګ او کور ته راتلل په اجر کې سره برابر دي

شپږ دیرشم خصوصیت: د جمعي لپاره دوه اذانه دي او د نورو لمنځونو لپاره يو اذان دی، او د سحر د لمانځه په اذان کې داکلمات هم ويل کيږي: الصلوة خير من النوم

(په دې اړه امام بخاري له سائب بن يزيد نه حديث نقل کړی)
أخرج البخاري، عن السائب بن يزيد. قال: " كان النداء يوم الجمعة، أوله إذا جلس الإمام على المنبر، على عهد رسول الله، صلى الله عليه وسلم، وأبي بكر، وعمر، فلما كان عثمان. وكثر الناس، زاد النداء الثاني على الزو¹راء. فثبت الأمر على ذلك " .

ژباړه: د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې به د جمعي په ورځ اذان هغه وخت کيدلو کله چې به امام د خطبي لپاره په منبر کيناستو همداسي تر زماني د عمر پورې و، کله چې د عثمان رضی الله عنه زمانه شوه، خلک زیات شول، دویم اذان زیات شو چې عدول وشونو همدا سلسله تر اوسه ثابته پاتې شوه .

اووه دیرشم خصوصیت: دجمعي په ورځ عبادت کول تر څو چې خطيب راوړي په دې اړه مخکې اثر دتعلبه ذکر شو.

اته دیرشم خصوصیت: د جمعي په ورځ د سورت کھف لوستل :
(په دې اړه سيوطي له ابو سعيد خدري او ابن عمر او علي رضی الله تعالى عنهم نه احاديث نقل کړي)
أخرج الحاكم، والبيهقي، عن أبي سعيد الخدري، عن النبي صلى الله عليه وسلم

¹: وَالزُّورَاءُ دِجْلَةُ بَعْدَادَ. وَقَدْ اُزْوَرَ عَنِ الشَّيْءِ اُزْوَرًا أَيْ عَدَلَ عَنْهُ وَانْحَرَفَ: مختار الصحاح، ج ١، ص ١٣٥-

قال: " من قرأ سورة الكهف يوم الجمعة، أضاء له ما بين الجمعتين " .
وأخرج ابن مردويه، عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قرأ سورة الكهف يوم الجمعة، سطع له نور من تحت قدميه إلى عنان السماء يضيء له إلى يوم القيامة، وغُفر له ما بين الجمعتين " .
وأخرج الضياء في المختارة، عن علي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قرأ الكهف يوم الجمعة، فهو معصوم إلى ثمانية أيام، وإن خرج الدجال عَصِمَ منه " .

ژباړه: نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي : څوك چې د جمعي په ورځ دكهف سورة ووايي،الله تعالى ورته روښانه كوي د دواړو جمعوتو ترمنځ . (يعني د دې دواړو جمعوتو ترمنځ كوم مشكل ورباندې نه راځي والله اعلم) ابن مردويه د ابن عمر نه حديث روايت كړى، چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوك چې دكهف سورة د جمعي په ورځ ولولي، د هغه د پښو لاندې به رڼا ځليږي، چې د اسمان ترلمنو رسيري او تر قيامته به ځليږي او د دې دوو جمعوتو ترمنځ يې چې كومي گناوې كړي وي هغه ورته بښل كيږي.

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوك چې د جمعي په ورځ د كهف سورة لولي، هغه به تر اتو ورځو په امن وي او كه دجال راووځي، د هغه له شره به هم غمه وي .
نهديرشم خصوصيت: دجمعي په شپه دكهف دسوري لوستل .

أخرج الدّارمي. في مسنده، عن أبي سعيد الخدري قال: " من قرأ سورة الكهف ليلة الجمعة أضاء له من النور، فيما بينه، وبين البيت العتيق.

ژباړه: دارمي په خپل مسند كې له ابو سعيد خدري نه روايت نقل كړى: څوك چې دجمعي په شپه د كهف سورت لولي، يوډول رڼا به ورته څرگنده شي، چې د ده او د بيت الله ترمنځ به وي (يعنې دومره ځلا اونور به ورته الله تعالى وركړي ، لكه د بيت العتيق (بيت الله) او د ده ترمنځ چې څومره فاصله وي .

څلويښتم خصوصيت: د اخلاص د سوري (قل هو الله احد الخ) او معوذتينو (قل اعوذ برب الفلق او قل اعوذ برب الناس) لوستل او وروسته د فاتحي (الحمد لله) لوستل . (په دې اړه ابو عبيد، ابن الضريس په فضائل القرآن كې له

اسماء بنت ابي بكر نه لاندې اثر نقل كړى)
 أخرج أبو عبيد، وابن الضريس، في فضائل القرآن، عن أسماء بنت أبي بكر.
 قالت: " من صلى الجمعة، ثم قرأ بعدها: قل هو الله أحد، والمعوذتين، والحمد.
 سبعا، سبعا. حفظ من مجلسه ذلك إلى مثله "

ژباړه: اسماء رضی الله عنہا د ابوبکر رضی الله عنه لور ويلي: څوک چې د
 جمعي لمونځ وکړي بيا ورپسې وروسته قل هو الله احد او معوذتين او الحمد لله
 ۷ کرته هريو ولولي د دې مجلس نه تر بل هم داسي مجلسه (بلې جمعي) به په
 امن وي .

وأخرج سعيد بن منصور، عن مكحول. قال: " من قرأ فاتحة الكتاب،
 والمعوذتين، وقل هو الله أحد، سبع مرات يوم الجمعة. قبل أن يتكلم، كفر عنه ما
 بين الجمعتين، وكان معصوماً "

وأخرج حميد بن زنجويه. في فضائل الأعمال، عن ابن شهاب. قال: " من قرأ:
 قل هو الله أحد، والمعوذتين. بعد صلاة الجمعة، حين يسلم الإمام، قبل أن يتكلم.
 سبعا، سبعا، كان مضموناً هو، وماله، وولده، من الجمعة إلى الجمعة " .

ژباړه: سعيد بن منصور له مكحول نه نقل كړي: څوک چې فاتحة الكتاب (الحمد لله) او معوذتين (فلق او الناس) قل هو الله احد، ۷ کرته د جمعي په ورځ مخکې د خبرو کولو (سحر وختي) ووايي، هغه گناوي کومي چې يې د دو جمعوتر منځ کړي وي، وربښل کيږي او هغه به په امن کي وي .

وأخرج حميد بن زنجويه. في فضائل الأعمال، عن ابن شهاب. قال: " من قرأ:
 قل هو الله أحد، والمعوذتين. بعد صلاة الجمعة، حين يسلم الإمام، قبل أن يتكلم.
 سبعا، سبعا، كان مضموناً هو، وماله، وولده، من الجمعة إلى الجمعة " .

ژباړه: حميد بن زنجويه په فضائل اعمال کي له ابن شهاب نه نقل کړي: چې څوک ۷کرته قل هو الله احد او معوذتين د جمعي لمانځه نه وروسته، کله چې امام سلام وگرځوي مخکې له خبرو کولو نه ولولي، دا شخص، مال او اولاد به يې تر بلې جمعي پورې په ضمانت (ساتنې د الله) کي وي .
 يوڅلوپينتم خصوصيت: د قل يا ايها الکافرون او د اخلاص دسوري د جمعي د شپې د ما بڼام په لمانځه کي لوستل -

(په دې اړه بیهقي په خپل سنن کې له جابر بن سمرة نه حدیث نقل کړی)
 أخرج البيهقي في سننه، عن جابر بن سمرة. قال: " كان النبي صلى الله عليه
 وسلم يقرأ في صلاة المغرب ليلة الجمعة: قل يا أيها الكافرون، وقل هو الله أحد،
 وكان يقرأ في صلاة العشاء الآخرة ليلة الجمعة: سورة الجمعة والمنافقين "

ژباړه: نبی صلی الله علیه وسلم به د جمعي د شپې د ماښام په لمانځه کې قل يا
 الكافرون او قل هو الله احد او د جمعي د ماخستن په لمانځه کې به یې د جمعي
 سورة او د المنافقون سورة لوستلې.

دوڅلوینتم خصوصیت: د جمعي او د المنافقون سورة د جُمعي د ماخستن په
 لمانځه کې لوستل د تېر شوي حدیث په اساس .

درې څلوینتم خصوصیت: د جمعي لمانځه نه رومي جومات کې دخلکو حلقه
 جوړیدل منع دی.

(په دې اړه ابو داود له عمرو بن شعيب نه حدیث نقل کړی)
 أخرج أبو داود من طريق عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: " أن النبي صلى
 الله عليه وسلم نهى عن التحلق قبل الصلاة يوم الجمعة " ..

ژباړه: نبی صلی الله علیه وسلم د جمعي په ورځ په جومات کې لمانځه نه
 مخکې د حلقې له جوړولو منع فرمایلي.

قال البيهقي: يكره التحلق في المسجد إذا كانت الجماعة كثيرة، والمسجد صغيراً،
 وكان فيه منع المصلين من الصلاة

ژباړه: بیهقي ویلي: په مسجد کې حلقه جوړول هغه وخت مکروه دي ، چې کله
 خلک ډیر وي او مسجد وړوکي وي او په حلقه جوړولو کې خلق لمانځه کولو
 ایساريږي

څلور څلوینتم خصوصیت: د جمعي لمانځه نه مخکې سفر کول حرام دی
 (په دې اړه ابن ابي شيبه له حسان بن عطية نه روایت کړی)

أخرج ابن أبي شيبة، عن حسان بن عطية. قال: " إذا سافر يوم الجمعة، دُعي
 عليه، أن لا يُصاحب، ولا يُعان على سفره "

ژباړه: کله چې د جمعي په ورځ يوڅوک سفر وکړي دا سې بنيرا ورته شوي :
چې نه دې ملگري ورپيداشي او نه دې په سفر کې کومک ورسره وشي .

وأخرج الدينوري. في المجالسة، عن سعيد بن المسيب: " أن رجلاً أتاه يوم الجمعة، يودعه لسفر، فقال: لا تُعجل حتى تصلي، فقال: أخاف أن تفوتني أصحابي، ثم عجل، فكان سعيد، يسأل عنه، حتى قدم قوم، فأخبروه: أن رجله انكسرت، فقال سعيد: إني كنت أظن، أن سيصيبه ذلك " .

ژباړه: دينوري په مجالسة (کتاب) کې له سعيد بن المسيب نه روايت کړی چې:
يوسړی هغه ته دجمعي په ورځ راغی، چې رخصت ترې واخلي، هغه ورته وويل: بیره مکوه! خو د جمعي لمونځ وکړي، سړي ورته وويل : ويريرم چې ملگري رانه ولاړ نه شي. بيا يې بیره وکړه (په سفر روان شو) نو سعيد به د هغه سړي پوښتنه کوله تر څو چې هغه (سړی) يو قوم ته ورسيدو هغو سعيد ته خبر ورکړ چې : د دې سړي پښه ماته شوه ، سعيد وويل : ما هم دا گمان کولو چې دا به ورته رسيږي.

وأخرج عن الأوزاعي، قال: " كان عندنا صياد، فكان يخرج في الجمعة، لايمعنه أداء الجمعة من الخروج، فحُسف به، وببغلته، فخرج الناس، وقد ذهبت ببغلته في الأرض، فلم يبق منها، إلا أذناها، وذنبها. " "

ژباړه: دينوري د اوزاعي نه نقل کړي دي: چې زموږ په خوا کې يو ښکاري و، چې د جمعي په ورځ به ښکار ته وتلو او د جمعي لمونځ به دهغه ښکارته مانع نه و (او هغه به نه کولو) په هغه او د هغه په کچره ځمکه وغورځيدله، چې کله خلک ورته راووتل، دکچري يې يوازې غوږونه او لکۍ پاتي وو.
وأخرج ابن أبي شيبة، عن مجاهد: " أن قوماً، خرجوا في سفر، حين حضرت الجمعة، فاضطرم² عليهم خباؤهم، ناراً، من غير نار يرونها " .

ژباړه: ابن ابي شيبة له مجاهد نه روايت کړی چې: يو قوم د جمعي د لمانځه په وخت کې په سفر روان شول (لمونځ يې ونکړ) نو اور ورباندې بل شو دوی په اور کې پټ شول په داسې شکل سره، چې دوی اور نه ليدلو () والله اعلم

¹ اضطمرت، ای : التهيت. مختارالصحاح ، ج، ١، ص-١٨١، في : ض، ر، م ، -المكتبة ² الشاملة ، الاصدار الثاني

پنځه څلويښتم خصوصيت: په جمعه کې گناهونه بښل کيږي .
 (په دې اړه ابن ماجه له ابوهريرة او سلمان نه احاديث نقل کړي)
 أخرج ابن ماجه، عن أبي هريرة. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " الجمعة إلى الجمعة، كفارة لما بينهما، ما لم تغش الكبائر " .
 وأخرج عن سلمان قال: " قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: أتدري ما يوم الجمعة؟ قال: الله ورسوله أعلم. قال: هو اليوم الذي جمع الله فيه بين أبيكم. لا يتوضأ عبد فيحسن الوضوء، ثم يأتي المسجد لجمعة إلا كانت كفارة لما بينها وبين الجمعة الأخرى ما اجتنبت الكبائر "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: يوه جمعه تر بلې د منځنيو ورځو دگناهونو كفاره ده خو چې دغټو (كبيره) گناوو نه ځان وساتلى شي او د سلمان حديث يې هم نقل كړى، سلمان ويلي چې ماته رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ته پوهيږي ! چې د جمعي ورځ څه شي ده ؟ سلمان ور ته وويل : الله او دهغه رسول تر هرچا ښه پوهه دي، هغه وفرمايل : څوك چې د جمعي په ورځ په ښه طريقه سره اودس وكړي بيا مسجد ته د جمعي د لمانځه لپاره ولاړشي دا سبب د بښلو د هغه د گناوو گرځي كوم چې د دواړو جمعو تر منځ يې كړي وي خو چې د كبيره (غټو) گناوو نه ځان وساتي.

شپږ څلويښتم خصوصيت: څوك چې د جمعي په ورځ، شپه وفات شي، د قبر له عذابه په امن وي .

(په دې اړه ابويعلى د انس حديث نقل كړى)
 أخرج أبو يعلى، عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من مات يوم الجمعة، وُقي عذاب القبر "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوك چې د جمعي په ورځ وفات شي دقبر له عذابه په امن كړى شي .
 وأخرج البيهقي في كتاب القبر، عن عكرمة بن خالد المخزومي. قال: " من مات يوم الجمعة، أو ليلة الجمعة، خُتم له بخاتم الإيمان، ووقي عذاب القبر " .

ژباړه: بيهقي په كتاب القبر كې له عكرمه بن خالد مخزومي نه روايت نقل كړى چې: څوك د جمعي په ورځ يا شپه وفات شي خاتمه به يې ايمان سره وي او د قبر له عذابه نه به خوندي وي .
 اووه څلويښتم خصوصيت : څوك چې د جمعي په ورځ يا شپه وفات شي په

قبر کې ورنه سوال اوځواب نه کيږي .
(په دې اړه امام ترمذي ، بيهقي ، ابن أبي الدنيا.اونورو له عمرو نه روايت نقل کړی)

أخرج الترمذي، وحسنه. والبيهقي، وابن أبي الدنيا. وغيرهم، عن ابن عمرو، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " ما من مسلم يموت ليلة الجمعة، أو يوم الجمعة إلا وقاه الله فتنة القبر " وفي لفظ: " إلا برئ من فتنة القبر " وفي لفظ: " إلا وفي الفتان " . وقال الحكيم الترمذي: وحكمته أنه انكشف الغطاء عما له عند الله، لأن جهنم لا تسجر في هذا اليوم، وتغلق فيه أبوابها، ولا يعمل فيه شيطانها. ما يعمل في سائر الأيام، فإذا قبض الله فيه عبداً، كان دليلاً لسعادته، وحسن مآبه، وأنه لم يقبض في هذا اليوم العظيم، إلا من كتب له السعادة عنده، فلذلك يقيه فتنة القبر، لأن سببها إنما هو ، تمييز المنافق من المؤمن .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: کوم مسلمان چې د جمعي په شپه او يا ورځ وفات شي، الله تعالى يې د قبره له عذابه خوندي ساتي او په يو لفظ دحديث کې راغلي چې وبه ساتل شي د فتنې دقبره او په بل لفظ د حديث کې راغلي چې وبه ساتل شي د الفتیان (فتنې) د قبر نه .

حکيم ترمذي فرمايلي: د دې خبرې حکمت دادې: چې پرده به پورته شي له هغه څه نه چې الله سره دي ، ځکه چې په دې ورځ جنهم نه گرميږي او دروازي يې په دې ورځ بندې وي او شيطان په دې ورځ کې کار نه شي کولي څومره چې په نورو ورځو کې يې کوي، څوک چې په دې ورځ کې وفات شي، دا ورځ د دې سړي لپاره د نيکمرغي او ښه راتلونکي دليل جوړيږي او په دې لويه ورځ کې چې څوک وفات شي، دالله په نزد نيکمرغه ليکل شوی وي، له همدې امله د قبر له فتنې خوندي پاتې کيږي او سبب يې امتياز د مؤمن له منافق نه دی

اته څلويښتم خصوصيت: د جمعي په ورځ د اهل البرزخ (څوک چې په خوا وفات شوي وي) عذاب پورته کيږي .

قال الياضي. في روض الرياحين: بلغنا أن الموتى لم يعذبوا ليلة الجمعة، تشریفاً لهذا الوقت. قال: ويحتمل اختصاص ذلك بعصاة المؤمنين دون الكفار.

ژباړه: يافعي په روض الرياحين کې فرمايلي: موږ ته داسي رسيدلي، چې مړو ته د جمعي په ورځ عذاب نه ور کول کيږي د دې ورځې د شرافت له امله او احتمال لري چې مراد ورته گناهگاران مسلمانان وي نه کافران .

نهڅلويښتم خصوصيت: د جمعي په ورځ ارواح سره يوځای کيږي .
(په دې اړه ابن أبي الدنيا او بيهقي په الشعب کې روايتونه نقل کړي)
أخرج ابن أبي الدنيا، والبيهقي في الشعب، عن رجل من آل عاصم الجحدري، أنه رأى عاصماً الجحدري في النوم، فقال: " أنا في روضة من رياض الجنة، ونفر من أصحابي، نجتمع كل ليلة جمعة، وصبيحتها إلى بكر بن عبد الله المزني، فنتلاقى أخباركم. قلت: هل تعلمون بزيارتنا؟ قال: نعلم بها عشية الجمعة، ويوم الجمعة كله، ويوم السبت إلى طلوع الشمس. قلت: وكيف ذلك دون الأيام كلها؟ قال: لفضل يوم الجمعة وعظمته " .

ژباړه: ابن أبي الدنيا او بيهقي په الشعب کې د يوسړي له ال عاصم جحدري نه نقل کړي چې هغه، عاصم الجحدري په خوب وليد، ور ته يې وويل: زه په يوه باغيچه د جنت کې يم او ځينې ملگري د هرې جمعي په شپه او سحر بکر بن عبدالله المزني ته ورځوستاسو اخبار (احوال) موږ ته راځي ما و رته وويل تاسو زموږ په زيارت کولو خبريږي ؟ هغه راته وويل: هوموږ خبريږو، د جمعي په ماښام او په ټوله ورځ د جمعي او په ټوله شپه د هفتي تر لمر ختو پوري، ما ورته وويل دا ولي په نورو ورځو کې نه کيږي ؟ هغه وويل : د جمعي د ورځې د فضيلت او عظمت له کبله .

پنځوسم خصوصيت: جمعه د ورځوسر داره ده .
(په دې اړه مسلم له ابو هريرة رضی الله عنه نه حديث نقل کړی)
روى مسلم عن أبي هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " خير يوم طلعت عليه الشمس يوم الجمعة، فيه خلق آدم، وفيه أدخل الجنة، وفيه أخرج منها، ولا تقوم الساعة إلا في يوم الجمعة " . أخرجه الحاكم بلفظ: " سيد الأيام يوم الجمعة...إلى آخره " .

ولأبي داود نحوه، وزاد: " وفيه تيبّ عليه، وفيه مات، وما من دابة إلا وهي مُصيخةٌ يوم الجمعة، من حين تُصبح، حتى تطلع الشمس، شفقا من الساعة إلا الجن والإنس " .

وأخرج ابن أبي شيبة، وابن ماجه، والبيهقي في الشعب، عن أبي لبابة بن عبد

المنذر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن يوم الجمعة سيد الأيام، وأعظمها عند الله، وهو أعظم عند الله من يوم الأضحى، ويوم الفطر، فيه خمس خلال: فيه خلق آدم، وفيه أهبط، وفيه مات، وفيه ساعة لا يسأل الله العبد فيها شيئاً إلا أعطاه، ما لم يسأل حراماً، وفيه تقوم الساعة. ما من ملك مقرب، ولا سماء، ولا أرض، ولا رياح، ولا جبال، ولا بحر إلا وهنّ يُشفقن من يوم الجمعة ". وأخرج سعيد بن منصور، في سننه، عن مجاهد قال: " إذا كان يوم الجمعة، فزرع البر، والبحر، وما خلق الله من شيء إلا الإنسان ".

وأخرج عبد الله بن أحمد، في زوائد الزهد، عن أبي عمران الجوني. قال: " بلغنا أنه لم تأت ليلة الجمعة قط إلا أحدثت لأهل السماء فزعة ".

فائدة: في بعض كتب الحنابلة: اختلف أصحابنا. هل ليلة الجمعة أفضل؟ أو ليلة القدر؟، فاختار ابن بطة، وجماعة: أن ليلة الجمعة أفضل. وقال به أبو الحسن التميمي. فيما عدا الليلة التي أنزل فيها القرآن، وأكثر العلماء، على أن ليلة القدر أفضل، واستدل الأولون بحديث الليلة الفراء. والفرة من الشيء خياره، وبأنه جاء في فضل يومها ما لم يجيء ليوم ليلة القدر. وأجابوا عن قوله تعالى: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ). فإن التقدير خير من ألف شهر ليس فيها ليلة الجمعة، كما أن تقديرها عند الأكثرين: خير من ألف شهر، ليس فيها ليلة القدر. وأيضاً، فإن ليلة الجمعة باقية في الجنة، لأن في يومها تقع الزيارة إلى الله تعالى، وهي معلومة في الدنيا بعينها على القطع، وليلة القدر مظنون عينها. انتهى ملخصاً.

ژباړه: نبی صلی الله علیه وسلم فرمایلي: تر ټولو غوره ورځ چې په هغې لمر راڅیژی د جمعي ورځ ده په دې کې آدم (عليه السلام) پیداشوی او په دې کې هغه جنت ته بول شوی او په دې کې هغه له جنته راوېستل شوی او قیامت به د جمعي په ورځ وي او پورتنی حدیث حاکم په لفظ د (سيد الايام يوم الجمعة...إلى آخره ")

ژباړه: جمعه د ورځو سرداره ده نور، هغه پورتنی حدیث تر پایه (

ابوداود هم د حاکم په څیر، لفظ د: سيد الايام ذکر کړی او لاندې الفاظ يي هم روایت کړي: په جمعه کې د آدم (عليه السلام) توبه قبوله شوي او وفات شوي او هر ژوندی چې د ځمکې په مخ ګرځي د جمعي په ورځ سحر د لمر ختوپه وخت کې چيغې وهي ويريرې چې قیامت نشي، مګر انسانان ، پيريان (چې دوی چيغې نه وهي)

ابن ابي شيبه، ابن ماجه او بيهقي په شعب کې له ابي لبابة بن عبد المنذر نه روايت کړی: چې رسول الله صلى الله عل وسلم فرمايلي: د جمعي ورځ د نورو ورځو سرداره ده او د الله تعالى په وړاندې د لوی اختر او کوچني اختر تر ورځو پوره غوره ده او په دې کې پنځه شيان واقع شوي.

۱: ادم (عليه السلام) پکې پيدا شوی ۲: د اسمان نه ځمکې ته راکوز شوی ۳: په دې کې وفات شوی ۴: اوپه دې کې داسې يوساعت (وخت) شته چې څوک د الله تعالى نه د څه شي غوښتنه وکړي، الله تعالى يې ورکوي خو چې حرام شی نوي. ۵: په دې کې قيامت راځي.

مقربې ملاپکې اسمانونه، ځمکې، بادونه، غرونه او دريابونه د جمعي له ورځې نه، ويريرې (د قيامت د راتلوله وېرې)

عبد الله بن أحمد په زوائد الزهد کې له أبو عمران الجوني نه نقل کړی چې: داسمان د اوسيدونکو لپاره د جمعي راتگ لويه ويره (فزعة) راپيدا کوي .

فايده: د حنابلو (د احمد بن حنبل رح د مذهب) په کتابو کې ذکر شوي دي: چې د جمعي شپه غوره ده اوکه د ليلة القدر، ابن بطه او ورسره يوې ډلې علماوو ويلې: د جمعي شپه په ليلة القدر غوره ده . ابوالحسن التميمي فرمايلي: هغه ليلة القدر چې په هغې کې قرانکريم نازل شوی، هغه د جمعي په شپه غوره ده او دقدر د نورو شپونه د جمعي شپه غوره ده .

زيات شمير علماء په دې اند دي، چې د قدر شپه غوره ده. اوچا چې د جمعي د شپې په غوروالي قول کړی: د ليل يې هغه حديث نيولی په کوم کې چې جمعي ته غوره ويل شوي (جمعه غوره شپه ده) او بل داچې د جمعي د غوروالي په هکله داسي حديث راغلي کوم چې د قدر د شپې په هکله نه دی راغلی .

خوهغو علماووته چې دقدر د شپې غوروالي يې په دې ايات شريف دليل نيولی: ليلة القدر خير من الف شهر (ژباړه: د قدر شپه تر زرو مياشتو غوره ده) داسي ځواب ورکړی: چې مراد د زرو شپو نه هغه شپې دي چې د جمعي شپې په کې نه وي او بل دا چې د جمعي شپه به جنت کې هم وي، ځکه چې د جمعي په ورځ به د جنتيانو ليد نه، الله تعالى سره کيږي . او بل داچې دجمعي

شپه په دنيا کې يقيناً معلومه ده او د قدر شپه موږ ته په يقيني توگه نه ده معلومه نوځکه د جمعي شپه د قدر په شپه غوره ده .

يوپنځوسم خصوصيت: دجمعي ورځ د زيادت ورځ ده .

(په دې اړه امام شافعي په خپل کتاب (ام) کې له انس (رضی الله عنه) نه حديث روايت کړی)

أخرج الشافعي في الأم، عن أنس قال: " أتى جبريل بمرآة بيضاء فيها نكتة إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم . فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ما هذه؟ قال: هذه الجمعة. فضلت بها أنت، وأمتك، فإن الناس لكم فيها تبع. اليهود، والنصارى. ولكم فيها خير، وفيها ساعة لا يوافقها مؤمن يدعو الله بخير، إلا استجيب له، وهو عندنا يوم المزيد. قال النبي صلى الله عليه وسلم: يا جبريل، وما يوم المزيد؟ قال: إن ربك اتخذ في الفردوس وادياً أفيح. فيه كتب مسك، فإذا كان يوم الجمعة، أنزل الله فيه ناساً من الملائكة، وحوله منابر من نور، عليها النبيين، وحُفَّت تلك المنابر، بكراسي من ذهب، مكللة بالياقوت، والزبرجد. عليها الشهداء، والصديقون، ثم جاء أهل الجنة، فجلسوا من ورائهم على تلك الكتب. فيقول الله: أنا ربكم، قد صدقتكم وعدي، فسلوني أعطكم، فيقولون: ربنا نسألك رضوانك، فيقول: قد رضيت عنكم، ولكم علي ما تمنيتم، ولدي مزيد. فهم يحبون يوم الجمعة، لما يعطيهم فيه ربهم من الخير " . وله طرق عن أنس، وفي بعضها: " إنهم يمكثون في جلوسهم هذا إلى مقدار منصرف الناس من الجمعة، ثم يرجعون إلى غرفهم " .

ژباړه: انس (رضی الله عنه) روايت کړی : وايي جبريل عليه السلام، رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يوه سپينه ائينه راوړه، چې په هغې کې يوه توره نکتہ (ټکی) وه رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته فرمايل : دا څه شی ده ؟ هغه ورته وويل: دا جمعه ده، تاسو او ستاسو امة ته په دې سره غوره والی درکړ شوی اوخلک (يهود اونصارا) د دې په واسطه ستاسوتابع دي (ځکه چې هغه د يهودو او يکشنبه د نصارو ورځ ده او دواړه د جمعي نه ورورسته دي) په جمعه کې ستاسو لپاره خير ده او په دې کې يو ساعت (وخت) دی چې د مؤمنانو هره د خير غوښتنه، الله تعالى قبلوي اودا ورځ زموږ لپاره د زيادت ده. نبی صلى الله عليه ورته وفرمايل: جبريله ! د زيادت د ورځې څه مانا ؟ هغه ورته وويل : ستارب په فردوس (جنت) کې يوه دره غوره کړي، چې د مشکو تختونه يې پکې ايښي دي، کله چې د جمعي ورځ شي، الله تعالى د اسمانه ملائکي را واستوي او شا اوخوا يې د نور منبرونه دي، چې ځای ناستي د

انبياو وې او تر دې منبرو شا اوخوا دسروزرو کرسې (چوکې) تاوشوې دي چې بنائسته شوې وي په ياقوتو او زبرجدو په دې به شهيدان صديقين ناست وي او بيا به د جنت خلک راشي او په دې تختونو به دوی نه وروسته کيني نو الله تعالى به ورته ووايي: زه ستاسو رب یم، ما رښتيا کړه ستاسو سره خپله وعده، زما نه د حاجتونو غوښتنه وکړې چې زه يې درپوره کړم. دوی به ورته وائي: زموږ ربه! موږ ستارضاء غواړو، الله تعالى به ورته وفرمايي: زه له تاسي راضي یم او ستاسو لپاره پوره کوم هغه شی چې تاسو يې غواړئ او ما سره نور هم ډیرڅه دي

اهل جنت د جمعي ورځ غوره گڼي، ځکه الله تعالى دوی ته د جمعي په ورځ خير ورکوي دا حديث له انس نه په نورو لارو هم روايت شوی او ځينو روايتونو کې داسي راغلي: د اخلك به هلته (د الله په حضور) دومره وخت ناست وي څومره به چې (په دنيا کې) خلک د جمعي لمانځه نه راستنيدل نوبيا به دوی (اهل جنت) خپلومانپو ته راستانه شي. وأخرج الأجرى في كتاب الرؤية، عن أبي هريرة. أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: "إن أهل الجنة إذا دخلوها، نزلوا بفضل أعمالهم، فيؤذن لهم في مقدار يوم الجمعة، من أيام الدنيا، فيزورون، فيبرز الله لهم عرشه، ويبتدئ لهم في روضة من رياض الجنة، وتوضع لهم منابر من نور، ومنابر من لؤلؤ، ومنابر من ياقوت، ومنابر من ذهب، ومنابر من فضة، ويجلس أديانهم، وما فيهم أدنى، على كئبان المسك والكافور، وما يرون أصحاب الكراسي بأفضل منهم مجلساً" الحديث وفيه: الرؤية، وسماع الكلام، وذكر سوق الجنة

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: كله چې جنتيان جنت ته داخل شي، د خپلو كړنو سره سم ورته درجات وركول كيږي، دوی ته په اندازه د ورځې د جمعي د ورځو د دنيا اجازه وركول كيږي، ترڅو دوی زيارت وكړي. الله جل جلاله خپل عرش ورته څرگند كړي او دا زيارت (ديدار د الله جل و علا) په يوه باغيچه د باغيچو د جنت کې شروع كيږي، د نور او ملغلرو او ياقوتو او سرو او سپينو زرو منبرونه ايښودل شوي وي او ادنی جنتي كوم چې تر ټولو ټيټ رتبه وي د مشكواو كافورو په په غونډيو ناست وي او كوم چې په كرسيو ناست وي هغوی به تر ټولو بنائسته ښكاري نور مخكني حديث دی او همدا ډول، په دی حديث کې ديدار د الله جل جلاله او او ريډل دكلام (خبرو) د الله تعالى جل شانته او ذكر د بازار د جنت هم شوی

دوه پنځوسم خصوصیت: د جمعي د ورځې یاداشت قران کریم کې شوی خو د اونی نورې ورځې نه دي يادې شوي. قال تعالى: (إِذَا تُؤَدِّي لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ).

ژباړه: کله چې د جمعي د لمانځه لپاره اذان وشي (درې پنځوسم خصوصیت: د جمعي ورځ شاهد، مشهوده ده .

(په دې اړه ابن جریر له علي بن ابي طالب رضي الله عنه نه حديث روايت کړی)

أخرج ابن جرير، عن علي بن أبي طالب في قوله تعالى: (وَشَاهِدٍ، وَمَشْهُودٍ) . قال: " الشاهد يوم الجمعة، والمشهود يوم عرفة " وأخرج حميد بن زنجويه، في فضائل الأعمال، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " اليوم الموعود يوم القيامة، والمشهود يوم عرفة، والشاهد يوم الجمعة، ما طلعت شمس، ولا غربت على يوم أفضل من يوم الجمعة "

ژباړه: ابن جریر له علي کرم الله وجهه نه په باره د دې قول دالله تعالى کې: (وَشَاهِدٍ، وَمَشْهُودٍ) نقل کړي چې: شاهد د جمعي او مشهود د عرفې ورځې دي. حميد بن زنجويه په فضائل اعمال کې د ابو هريرة روايت نقل کړی چې: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : اليوم الموعود، دقيامت ورځ المشهود د عرفې ورځ او الشاهد د جمعي ورځ ده .

لمر نه دي راختلی او نه دي لويدي په غوره ورځ تر جمعي. (د جمعي ورځ تر ټولو ورځو غوره ده)

وأخرج ابن جرير، "عن أبي الدرداء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أكثروا علي من الصلاة يوم الجمعة، فإنه يوم مشهود، تشهد الملائكة " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د جمعي په ورځ په ما زيات درود وايست، ځکه چې مشهوده ورځ ده (ملائکې ورته حاضريري) څلورپنځوسم خصوصیت: د جمعي ورځ ذخيره د دي امت ده

(په دې اړه شيخينو له ابوهريرة رضي الله عنه نه روايت کړی.

روى الشيخان، عن أبي هريرة، أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " نحن الآخرون، السابقون يوم القيامة، بيد أنهم أوتوا الكتاب من قبلنا، ثم هذا يومهم الذي فرض الله عليهم، فاختلفوا فيه، فهدانا الله له، فالتاس لنا فيه تبع. اليهود غداً، والنصارى بعد غدٍ ولمسلم عن أبي هريرة، وحذيفة، قالاً: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أضلّ الله عن الجمعة، مَنْ كان قبلنا، فكان لليهود يوم السبت، وكان للنصارى يوم الأحد، فجاء الله بنا، فهدانا ليوم الجمعة

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به فرمايل: موږ اخيرني يو خو د قيامت په ورځ به ترټولو مخکني يو، خو دومره خبره ده چې نورو قومونو ته زموږ نه مخکي کتاب ورکړ شوی بيا دا ورځ، الله په دوی فرض کړه دوی په کي اختلاف وکړ او موږ ته الله تعالی دغه ورځ راکړه خلک په دې ورځ کې زموږ تابع دي د يهودو دهفتي او د نصاراوو دیکشنبې ورځ دی.

مسلم له ابو هريرة او حذيفة رضى الله عنهما نه روايت کړی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: الله (جل جلا له) مخکني خلک د جمعي نه گمراه کړل ديهودو لپاره د هفتي ورځ شوه اود نصاراوو لپاره د يکشنبې ورځ شوه او الله تعالی چې موږ پيدا کړو د جمعي ورځ يي راکړه.

ولمسلم عن أبي هريرة، وحذيفة، قالاً: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أضلّ الله عن د الجمعة، مَنْ كان قبلنا، فكان لليهود يوم السبت، وكان للنصارى يوم الأحد، فجاء الله بنا، فهدانا ليوم الجمعة

پنځه پنځوسم خصوصيت: جمعه د مغفرة ورځ ده
(په دې اړه ابن عدي، طبراني په الاوسط کې په جيد سند له انس نه روايت کړی)

أخرج ابن عدي، والطبراني في الأوسط بسند جيد، عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن الله تبارك، وتعالى، ليس بتارك أحداً من المسلمين يوم الجمعة إلا غفر له

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: الله تبارک وتعالی د جمعي په ورځ هيڅ يو مسلمان بي له مغفرته (بښني) نه پریري.

شپږ پنځوسم خصوصيت: جمعه د اورنه دازادی ورځ ده

(په دې اړه امام بخاري په خپل تاريخ کې او ابو يعلى د انس نه روايت کړی)
 أخرج البخاري في تاريخه، وأبو يعلى، عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن يوم الجمعة، وليلة الجمعة، أربع وعشرون ساعة، ليس فيها ساعة إلا والله فيها ستمائة عتيق من النار، كلهم قد استوجبوا النار ".
 وأخرجه ابن عدي، والبيهقي في الشعب بلفظ: " إن لله في كل جمعة ستمائة ألف عتيق " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د جمعي ورځ او شپه څلورويشت ساعته ده، په هر ساعت کې شپږ سوه کسان چې د اور مستحق وي، الله يې د اور نه ازاده وي او ابن عدي او بيهقي په الشعب کې په داسې لفظ سره روايت کړی: الله لره په هره جمعه کې شپږ سوه زره د اور نه ازاد موجود دي .

اووېنځوسم خصوصيت: په جمعه کې داسې ساعت شته چې دعا په کې قبليري.

(په دې اړه شيخينو له ابو هريرة رضي الله عنه نه روايت کړی)
 روى الشيخان، عن أبي هريرة: " أن رسول الله صلى الله عليه وسلم ذكر يوم الجمعة فقال: فيها ساعة لا يوافقها عبد مسلم، وهو قائم يصلي، يسأل الله شيئاً إلا أعطاه إياه، وأشار بيده يقللها " ولمسلم عنه: " إن في الجمعة لساعة، لا يوافقها مسلم يسأل الله فيها خيراً إلا أعطاه إياه. هي ساعة خفية " .
 ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: په جمعه کې يو داسې ساعت دی چې د هغه سره سم يومسلمان په لمانځه ودريري او د الله نه په دې کې خير وغواړي، ورکوي يې او په لاس يې اشاره کوله چې ډير کم وخت دی .

اومسلم له ابو هريرة نه داسې روايت کړی: په جمعه کې داسې يو ساعت دی که څوک په هغه ساعت کې الله نه خير (دعا) وغواړي، الله يې ورکوي، او دا پټ ساعت دی .

(د جمعي په هغه ساعت کې چې دعا په کې قبليري د صحابو او تابعينو او ورستنيو علماو په منځ کې تحقيقي اختلاف دی او زيات تر ديرشو قولونو

پورې يې ذکر کړي . هغه مي ونه ژباړل ځکه چې ذکر يې اوږد والی نه خالي نه دي اوبل داچې گڼ شمير يې له تيرو احاديثو نه اخستل شوي ³

د جمعي دهغه ساعت په هکله، چې دعا په کې قبليری د ځينو صاحبونظرونه:

وقال ابن سعد في طبقاته: أخبرنا عفان بن مسلم، حدثنا حماد بن سلمة، أخبرنا علي بن زيد بن جُدعان. أن عبيد الله بن نوفل، وسعيد بن نوفل، والمغيرة بن نوفل، كانوا من قراء قریش، وكانوا ييكون إلى الجمعة، إذا طلعت الشمس، يريدون بذلك الساعة التي تُرجى، فنام عبيد الله بن نوفل، فذُح على ظهره دحّة، فقيل: هذه الساعة التي تريد، فرفع رأسه، فإذا مثل غمامة، تصعد إلى السماء، وذلك حين زالت الشمس

ژباړه: عبيد الله بن نوفل ، سعيد بن نوفل او المغيرة بن نوفل د قریشو د قاريان وو کله چې به د جمعي د ورځې لمر راوختلو نوژرل به يې، مقصد يې په دې سره د جمعي هغه ساعت وو په کوم کې چې د دعا د قبلیدلو امید و، په دې وخت کې عبيد الله بن نوفل ویده شو، یو چا په شا وچيخولواو ورته وېي ويل: دا هغه ساعت دی کوم چې ته يې په لټه کې يې. هغه سر راپورته کړ چې گوري لکه یوه توره وریځ غوندي شې اسمان ته په ختو کې و او دا واقعه د لمر له زوال وروسته شوې وه .

فائدة: احتج من قال بتفضيل الليل على النهار: بأن في كل ساعة إجابة، كما ثبت في الأحاديث الصحيحة، وليس ذلك في النهار، سوى في يوم الجمعة.

فائده: څوک چې دجمعي شپه په ورځ غوره گڼي، دليل يې دا نيولی: ځکه چې د شپې په هر ساعت کې دعا قبليری، څنگه چې په صحيحو احاديثو کې راغلي اوپه ورځ کې داسي احاديث نه دي راغلي يوازي دجمعي د ورځې په هکله راغلي .

اته پنځوسم خصوصيت : په جمعه کې د صدقې ثواب په دوه برابره ده اوپه نورو ورځو کې په يو برابر دی

³ ژباړن

(په اړه ابن ابي شيبه په خپل مصنف کې له کعب نه روايت کړی)
 أخرج ابن أبي شيبة في المصنف، عن كعب، قال: " الصدقة تضاعف يوم الجمعة "

ژباړه : کعب فرمايلي : صدقه (خيرات) په جمعه کې دوه برابره ثواب لري .
 نهپنځوسم خصوصيت: د نيکۍ او بدۍ بدله په جمعه کې دوه برابره ده .
 (په اړه ابن ابي شيبه له کعب نه روايت کړی او طبراني په اوسط کې له
 ابوهريرة رضي الله عنه او د مسيب بن رافع نه نقل کړي)
 أخرج ابن أبي شيبة، عن كعب، قال: يوم الجمعة تضاعف فيه الحسنة والسيئة.
 وأخرج الطبراني في الأوسط، من حديث أبي هريرة مرفوعاً: " تضاعف
 الحسنات يوم الجمعة " وأخرج حميد بن زنجويه، في فضائل الأعمال، من طريق
 الهيثم بن حميد. قال: أخبرني أبو سعيد، قال: بلغني أن الحسنة تضاعف يوم
 الجمعة، والسيئة تضاعف يوم الجمعة. وأخرج عن المسيب بن رافع قال: من
 عمل خيراً في يوم الجمعة، ضُغِفَ بعشرة أضعافه في سائر الأيام، ومن عمل شراً
 فمثل ذلك.

ژباړه: د جمعي په ورځ کې دنيکۍ او بدۍ بدله دوه برابره ده.

او ابن ابي شيبه له کعب نه نقل کړي : د جمعي په ورځ کې دنيکۍ او بدۍ بدله
 دوه برابره ورکول کيږي .

طبراني په اوسط کې له ابو هريرة نه مرفوع حديث روايت کړی: چې د نيکۍ
 بدله د جمعي په ورځ دوه برابره ورکول کيږي .

او حميد بن زنجويه په فضائل اعمال کې د الهيثم بن حميد له لارې روايت
 کړی، چې ماته خبر راكړی ابوسعيد چې ويلي يي دي: ماته رسيدلي: چې
 دجمعي په ورځ د نيکۍ او بدۍ دوه برابره بدله ورکولی شي .

ابن زنجويه له مسيب بن رافع نه روايت کړی چې ويلي يي دي : څوک چې د
 جمعي په ورځ دخير عمل وکړي لس برابره بدله د نورو ورځو په پرتله
 ورکول کيږي او څوک چې د شر عمل وکړي يو برابر بدله ورکولی شي .
 شپيتم خصوصيت : دجمعي په ورځې او شپه د سورة : حم الدخان لوستل
 (په اړه ترمذي له ابو هريرة او طبراني او اصفهاني له ابو امامه او

دارمي د ابو رافع نه روايتونه نقل کړي (اخرج الترمذي، عن أبي هريرة. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قرأ حم الدخان في ليلة الجمعة غُفر له " . وأخرج الطبراني، والأصبهاني، عن أبي أمامة. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قرأ حم الدخان في ليلة الجمعة، أو يوم الجمعة، بنى الله له بيتاً في الجنة " . وأخرج الدارمي عن أبي رافع قال: " من قرأ الدخان في ليلة الجمعة، أصبح مغفوراً له، وزُوج من الحور العين " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي په شپه سورت حم الدخان ولولي بښنه به ورته وشي .

اوطبراني او اصفهاني د ابي امامه نه روايت کړي: چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي په شپه اویا ورځ سورة حم الدخان ولولي الله به ورته په جنت کې یو کور جوړکړي .

او الدارمي له ابو رافع نه روايت کړی هغه ويلي: څوک چې د جمعي په شپه حم الدخان ولولي سحر به داسي حال کې راپاڅيږي چې گناوي به ورته بښل شوې وي او ورته په نکاح شوي به وي حور عين (غټ سترگي حوري) يوشپتم خصوصيت: دجمعي په شپه د سورة يس لوستل: (په اړه بيهقي په الشعب کې له ابوهريرةرضی الله عنه نه روايت کړی) اخرج البیهقي في الشعب، عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قرأ ليلة الجمعة حم الدخان، ويس، أصبح مغفوراً له " وأخرجه الأصفهاني بلفظ: " من قرأ يس في ليلة الجمعة غُفر له

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي په شپه حم الدخان او يس ولولي، سحر به داسي راپورته کيږي چې گناوي به ورته بښل شوې وي

دوشپتم خصوصيت: دسورة ال عمران لوستل په جمعه کې (په دې اړه طبراني له ابن عباس نه حديث روايت کړی) اخرج الطبراني بسند ضعيف، عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه

وسلم: " من قرأ السورة التي يُذكر فيها آل عمران، يوم الجمعة، صلى الله عليه وملائكته حتى تغيب الشمس.

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې هغه سورة چې ال عمران په هغه کې ذکر شوی، د جمعي په ورځ ولولي، ترڅو چې لمر وليري الله او ملائکې به په هغه درود وايي.

دری شپتم خصوصیت: د جمعي په ورځ د هود دسوري لوستل (په دې اړه دارمي په خپل مسند کې او بیهقي په الشعب او ابو شيخ او ابن مردويه په خپلو تفسیرونو کې له کعب نه روایتونه کړي)
أخرج الدارمي في مسنده، والبيهقي في الشعب، وأبو الشيخ، وابن مردويه، في تفسيرهما، عن كعب، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " اقرؤوا سورة هود يوم الجمعة "

ژباړه: نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د جمعي په ورځ د هود سورة وایاست

څلور شپتم خصوصیت: د جمعي په شپه د بقرې او ال عمران د سورتونو لوستل (اصفهاني په ترغیب کې په خپل سند سره د عبدالواحد بن ایمن تابعي نه او همدا ډول حمید بن زنجویه له وهب بن منبه نه روایتونه کړي)
أخرج الأصفهاني في الترغيب بسنده، عن عبد الواحد بن أيمن، تابعي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قرأ سورة البقرة، وآل عمران، في ليلة الجمعة، كان له من الأجر، ما بين ألبداء، وعرواء "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د بقرې سورة او د ال عمران سورة د جمعي په شپه ولولي، له عرشه نېولي تر لاندې ځمکو پورې په اندازه ورته اجر دی .

پنځه شپتم خصوصیت: د جمعي د ورځې په سحر هغه ذکر چې سبب د مغفرت گرځي

(په دې اړه طبراني په اوسط کې او ابن سدي له انس نه روایتونه کړي)
أخرج الطبراني في الأوسط، وابن السني، عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قال قبل صلاة الغداة، يوم الجمعة، ثلاث مرات: استغفر الله العظيم الذي لا إله إلا هو الحي القيوم، وأتوب إليه، غُفرت ذنوبه، وإن كانت أكثر من زبد البحر " .

ژباړه : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : څوك چې د جمعي په سحر لمانځه رومبي درې كړته: استغفر الله العظيم الذي لا إله إلا هو الحي القيوم، وأتوب إليه، ولولي گناوي به ورته وبنسلي شي كه څه هم د سين د اوبو له ځگ نه زياتي وي

شپږ شپيتم خصوصيت: د جمعي په شپه او ورځ كې په نبي صلى الله عليه وسلم زيات درود ويل .

(په دې اړه ابوداود، حاكم (چې صحيح يې هم گرځولي) او ابن ماجه د اوس بن اوس نه روايت كړي)

أخرج أبو داود، والحاكم وصححه، وابن ماجه، عن أوس بن أوس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن من أفضل أيامكم، يوم الجمعة، فيه خلق آدم، وفيه قبض، وفيه النفخة. وفيه الصعقة، فأكثروا من الصلاة عليّ فيه، فإن صلاتكم معروضة عليّ "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: ستاسو د ورځو ترټولو غوره ورځ د جمعي ده په دېكي ادم (عليه السلام) پيدا شوى او په كې وفات شوى او په دېكي شپيلي (النفخة) وهل كيږي او په دې كې بله شپيلي (الصعقة) وهل كيږي او په دې كې په ما (محمد بن عبدالله صلى الله عليه وسلم) زيات درود وايست ځكه چې ستاسو درود ماته راسيږي .

(په دې اړه طبراني په اوسط كې له ابو هريرة رضى الله عنه نه او بيهقي په شعب كې له ابو امامه نه روايتونه نقل كړي)

وأخرج الطبراني في الأوسط، عن أبي هريرة. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أكتثروا من الصلاة، عليّ، في الليلة الزهراء،⁴ واليوم الأزهري. فإن صلاتكم تعرض عليّ "

⁴ : **وَزَهْرَةُ النَّبِيِّ** ايضاً نَوَّرَهُ وكذلك الزَّهْرَةُ بفتح الحاء نَجْمٌ. وَزَهَرَتِ النَّارُ أَضَاءَتْ وبابه خَضَعَ وَزَهَرَهَا غَيْرُهَا. وَالْأَزْهَرُ التَّيَّرَ وَيُسَمَّى الْقَمَرُ الْأَزْهَرُ. وَالْأَزْهَرَانِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ. وَرَجُلٌ أَزْهَرُ أَي أَيْضٌ مُشْرِقُ الْوَجْهِ وَالْمَرْأَةُ زَهْرَاءُ. وَأَزْهَرَ النَّبِيُّ ظَهَرَ مختار الصحاح ، زين الدين الرازي ، ج ، ١ ، ص ، ١٣٤ - المكتبة الشاملة الاصدار الثاني . (را ، اخستونكي : رشتين)

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: په خُليدونكي (دجمعي په) شپه او خُليدونكي (دجمعي په) ورځ كې په مازيات درود واياست، ځكه چې ستاسو درود ماته ماته وړاندې كيږي .

وأخرج البيهقي في الشعب، عن أبي أمانة. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أكثروا من الصلاة عليّ في كل يوم جمعة، فمن كان أكثرهم عليّ صلاة، كان أقربهم مني

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: دجمعي په ورځ به ما زيات درود واياست، څوك چې په ما زيات درود وايي هغه به ماته تر ټولو زيات نژدې وي . (همدا ډول بيهقي له انس رضي الله عنه نه لاندې دوه حديثه چې يو يې مرفوع دی دريم حديث يې له علي رضي الله عنه نه نقل كړي)
وأخرج عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أكثروا من الصلاة عليّ في يوم الجمعة، وليلة الجمعة، فمن فعل ذلك كنت شهيداً، أو شافعاً له يوم القيامة " .

وأخرج عن أنس مرفوعاً: " من صلى علي في يوم الجمعة، وليلة الجمعة، قضى الله له مائة حاجة: سبعين من حوائج الآخرة، وثلاثين من حوائج الدنيا " .
وأخرج عن علي قال: " من صلى على النبي صلى الله عليه وسلم يوم الجمعة، مائة مرة، جاء يوم القيامة، وعلى وجهه نور " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د جمعي په ورځ او شپه په ما زيات درود واياست څوك چې دا عمل كوي، زه دهغه لپاره په ورځ د قيامت كې شاهد (گواه) او يا شفاعت كوونكى يم .

وأخرج عن أنس مرفوعاً: " من صلى علي في يوم الجمعة، وليلة الجمعة، قضى الله له مائة حاجة: سبعين من حوائج الآخرة، وثلاثين من حوائج الدنيا

له انس رضي الله عنه نه مرفوع (نبي صلى الله عليه وسلم ته رسيدلى) حديث دي: څوك چې د جمعي په ورځ او شپه كې په ما درود ووايي، الله تعالى به يې سل حاجتونه پوره كړي: اويا (٧٠) د قيامت او ديرش يې د دنيا .

(په دې اړه اصفهاني په خپل (کتاب) ترغيب کې د انس رضی الله عنه نه او ابونعيم په حلیه کې د زيد بن وهب رضی الله عنه نه احاديث نقل کړي)

وأخرج الأصبهاني في ترغيبه، عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من صلى علي في يوم الجمعة ألف مرة، لم يمت حتى يرى مقعده من الجنة "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې په ما باندي د جمعي په ورځ يوزرځله (۱۰۰۰) درود ووايي، تر هغه وخته به مړ نه شي ترڅوچې خپل ځای په جنت کې و نه وېني .

وأخرج أبو نعيم في الحلية، عن زيد بن وهب. قال: " قال لي ابن مسعود: لا تدع إذا كان يوم الجمعة أن تصلي على النبي صلى الله عليه وسلم ألف مرة.

ژباړه: زيد بن وهب رضی الله عنه ويلي، چې "ماته ابن مسعود رضی الله عنه وفرمايل: د جمعي په ورځ په نبی صلى الله عليه وسلم، زر (۱۰۰۰) کرته درود ويل مه پرېرده .

أوه شپيتم ، اته شپيتم ، نه شپيتم او اويایم خصوصيتونه: په جمعه کې دمريض پوښتنه کول ، جنازي ته حاضریدل ، د نکاح مجلس ته حاضریدل او غلام ازادول .

(په دې اړه طبراني له ابو امامة او ابویعلی له ابو سعید نه روایتونه نقل کړي)

أخرج الطبراني، عن أبي أمامة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: " من صلى الجمعة، وصام يومه، وعاد مريضاً، وشهد جنازة، وشهد نكاحاً، وجبت له الجنة "

وأخرجه أبو يعلى، من حديث أبي سعيد، وزاد: " وتصدق وأعتق " ولم يذكر ، شهود النكاح .

ژباړه: نبی صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې د جمعي لمونځ وکړي ، روژه ونيسي ، د مريض پوښتنه وکړي او جنازي ته حاضر شي او نکاح ته حاضر شي، جنت ورته واجبيږي او ابو يعلى له ابی سعید نه هم دا حديث

روایت کړی او زیات کړي دي چې صدقه ورکړي او غلام ازاد کړي خو د نکاح حضور يې نه دی ذکر کړی .

یوایم خصوصیت: د جمعي په شپه هغه خاصي دعاوي کول چې نبی صلی الله عليه وسلم نه روایت شوي .

أخرج البيهقي في الشعب، عن أنس. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من قال هذه الكلمات سبع مرات في ليلة الجمعة، فمات في تلك الليلة، دخل الجنة. ومن قالها يوم الجمعة، فمات في ذلك اليوم، دخل الجنة. من قال: اللهم أنت ربي لا إله إلا أنت، خلقتني، وأنا عبدك، وابن عبدك، وابن أمتك، وفي قبضتك وناصيتي بيدك، أمسيت على عهدك، ووعدك ما استطعت، أعوذ بك من شر ما صنعت، أبوء بنعمتك، وأبوء بذنبي، فاغفر لي، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت "

ژباړه: نبی صلی الله عليه وسلم فرمایلي: څوک چې دا کلمات او (۷) کرته د جمعي په شپه ولولي او بیا په هغه شپه مړ شي جنت ته داخلېږي او څوک يې چې د جمعي په ورځ ولولي او په دی ورځ مړ شي جنت ته داخلېږي او څوک چې ووايي: یا الله ته زما رب يې نشته په حقه معبود (چاته چې عبادت کيږي) بل څوک بې له تانه، ته زما پیدا کوونکی يې او زه ستا بنده او ستا د بنده زوی يم ستا د مينځې زوی يم او زما اختيار تاسره دی او زما بدن ستا په لاس کې دی . بيا کړي مې ده تاسره په تعهد او وعدي، څومره چې مې په وس کې وي او تاپورې پناغورم له شره د خپل بد عمله او ستا د نعمت د شکر تلوسه لرم کوم او اقرار کوم په خپله گناه، ماته بښنه وکړي ځکه چې گناه، له تا پرته بل څوک نه شي بښلی .

دوه اويایم خصوصیت: تلل او راتلل په جمعه کې :

په اړه بيهقي له عائشي رضی الله عنها نه روایت نقل کړی (وأخرج أيضاً، عن عائشة. قالت: " كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا ظهر في الصيف، استحلب أن يظهر ليلة الجمعة، وإذا دخل البيت في الشتاء استحلب أن يدخل ليلة الجمعة " . وأخرج مثله عن ابن عباس.

ژباړه: رسول الله صلی الله عليه وسلم به کله چې په اوړي کې د شپې له خوا راوتلو دابه يې غوره گڼله، چې د جمعي په شپه راووځي او چې کله به کور ته په ژمي کې داخلېدلو نو غوره به يې گڼله چې د جمعي په شپه داخل شي. اوبيهقي همدا ډول روایت د ابن عباس نه هم کړی .

دری او یا یم خصوصیت : په جمعه کې د الله تعالی د فضل غوښتنه
(په دې اړه طبراني له عبدالله بن بسر صاحب رسول الله صلی الله علیه وسلم نه
روایت کړی)
أخرج الطبراني، عن عبد الله بن بسر، صاحب رسول الله صلى الله عليه وسلم: " أنه كان إذا صلى الجمعة، خرج فدار في السوق ساعةً، ثم رجع إلى المسجد، فقل له: لِمَ تفعل هذا؟ فقال: رأيت سيد المرسلين يفعله ".
قلت: كأن حكمته امتثال قوله تعالى: (فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ، وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ) .

ژباړه: طبراني له عبدالله بن بسر د رسول الله صلی الله علیه وسلم له ملګري نه
روایت کړی، وایي کله چې به هغه د جمعي لمونځ وکړ نو راوبه وتلو او په
بازار کې به وګرځیدلو بیا به مسجد ته ولاړ چاورنه پوښتنه وکړه: چې داسي
ولي کوي ؟ هغه ورته وفرمایي : ما سردار د رسولانو (محمد رسول الله صلی
الله علیه وسلم) لیدلی و چې هم داسي به یې کولو "زه طبراني وایم چې حکمت
په دې کې (چې بازار ته به رسول الله صلی الله علیه وسلم د جمعي د لمانځه
نه وروسته تلو) د الله تعالی په دې قول عمل کول و: ژباړه : کله چې د جمعي
لمونځ وکړئ نو تاسو په ځمکه کې خواره شئ او د الله تعالی د فضل (رزق)
په لټه کې شئ.

څلور او یا یم خصوصیت: د جمعي له لمانځه نه وروسته انتظار کول د ماڅیګر
تر لمانځه پورې، د عمرې د ثواب معادل دی .
(په اړه بیهقي په شعب کې له سهل بن الساعدي روایت نقل کړی)
أخرج البيهقي في الشعب، عن سهل بن سعد الساعدي. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن لكم في كل جمعة حجةً، وعمرَةً، فالحجة: الهجرة إلى الجمعة، والعمرّة: انتظار العصر بعد الجمعة "

ژباړه: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: ستاسو لپاره په هره جمعه کې
یوحج او یوه عمره ده (ثواب دی) حج د جمعي لمانځه ته تګ او عمره د
جمعي له لمانځه نه وروسته انتظار کول دي د ماڅیګر تر لمانځه پورې .

پنځه او یا یم خصوصیت: د حفظ القرآن لمونځ د جمعي په شپه .
(په دې اړه امام ترمذي غریب حدیث روایت کړی اوحاکم په دعوات کې له
ابن عباس نه هم نقل کړی)

أخرج الترمذي، وقال: حسن غريب. والحاكم، والبيهقي في الدعوات، عن ابن عباس: " أن علياً قال لرسول الله صلى الله عليه وسلم: تفلت هذا القرآن من صدري، فما أجدني أقدر عليه، فقال: ألا أعلمك كلمات ينفعك الله بهن، وتنفع بهن من علمته، ويثبت ما تعلمت في صدرك؟ إذا كان ليلة الجمعة، فإن استطعت أن تقوم في ثلث الليل الآخر، فإنها ساعة مشهودة، والدعاء فيها مستجاب - وقد قال أخي يعقوب لبنيه: سوف أستغفر لكم ربي. يقول: حتى تأتي ليلة الجمعة - فإن لم تستطع، فقم في وسطها، فإن لم تستطع، فقم في أولها. فصل أربع ركعات، تقرأ في الركعة الأولى بفاتحة الكتاب، وسورة: يس. وفي الركعة الثانية: بفاتحة الكتاب، وحم الدخان. وفي الركعة الثالثة: بفاتحة الكتاب، والم تنزيل السجدة. وفي الركعة الرابعة بفاتحة الكتاب، وتبارك المفصل.

فإذا فرغت من التشهد، فاحمد الله، وأحسن الثناء على الله، وصلِّ علي، وعلى سائر النبيين، واستغفر للمؤمنين والمؤمنات، ولإخوانك الذين سبقوك بالإيمان، وقل في آخر ذلك: اللهم ارحمني بترك المعاصي أبداً ما أبقيتني، وارحمني أن أتكلف ما لا يعنيني، وارزقني حسن النظر فيما يرضيك عني، اللهم بديع السماوات، والأرض، ذا الجلال، والإكرام، والعزة التي لا ترام: أسألك يا الله. يا رحمن، بجلالك، ونور وجهك، أن تُلزم قلبي حفظ كتابك، كما علمتني، وارزقني أن أتلوه على النحو الذي يرضيك عني. اللهم بديع السماوات، والأرض، ذا الجلال والإكرام، والعزة التي لا ترام. أسألك يا الله، يا رحمن، بجلالك، ونور وجهك، أن تتور بكتابك بصري، وأن تطلق به لساني، وأن تفرج به عن قلبي، وتشرح به صدري، وأن تعمل به بدني، فإنه لا يعنيني على إلا أنت، ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. تفعل ذلك ثلاث جمع، أو خمساً، أو سبعاً بإذن الله تعالى، والذي بعثني بالحق، ما أخطأ مؤمناً قط.

قال ابن عباس: فوالله ما لبث علي إلى خمساً أو سبعاً، حتى جاء رسول الله صلى الله عليه وسلم في مثل ذلك المجلس، فقال: يا رسول الله أني كنت فيما خلا لا آخذ إلا أربع آيات، ونحوهن، فإذا قرأتها على نفسي تفلتن، وأنا أعلم اليوم أربعين آيةً ونحوها، فإذا قرأتها على نفسي، فكأنما كتاب الله بين عيني، ولقد كنت أسمع الحديث، فإذا رددته تفلت، وأنا اليوم أسمع الأحاديث، فإذا تحدثت بها لم أخرج منها حرفاً. فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم عند ذلك: مؤمن ورب الكعبة " .

ژباړه: علی کرم الله وجهه رسول الله صلى الله ته وویل: چي یارسول الله (صلى الله عليه وسلم) دا قران زما له سيني وحي، زه نشم کولی چي وي ساتم، هغه ورته وفرمايل: ايا تا ته خوټکي در زده کړم؟ چي تاته الله په هغو سره نفع

ورسوي او ته په هغوسره بل چاته گټه ورسوي (چې ور زده يې کړې) اوکوم شی چې ته زده کوي په سبب د دې کلماتو به ستا په سینه کې ثابت پاتې کیږي : کله چې د جمعي شپه شي که ستا په وس کې وي نو په دریمه حصه د شپې کې پورته شه دا هغه ساعت دی چې گواهي پری ورکړشوی ده (مشهوده) دعا په کې قبلیری اوزما ورور یعقوب (علیه السلام) زامنو ته وفرمایل: زر دی چې زه د الله تعالی نه تاسوته د بښني غوښتنه وکړم) (نبی صلی الله علیه وسلم علی ته) وویل چې کله د جمعي شپه راورسیري، که ستا په وس کې وي نو د شپې په نیمایي حصه کې که دادې په هم په وس کې نوي نوپه اوله حصه د شپې کې پورته شه: څلور رکعت له مونځ وکړه، په اول رکعت کې فاتحه د قرانکریم او (سورة) یس ولوله! او په دویم رکعت کې فاتحه د قرانکریم او (سورة) حم الدخان ولوله! او په دریم رکعت کې فاتحه د قرانکریم او (سورة) الم تنزیل سجده ولوله! او په څلورم رکعت کې فاتحه د قرانکریم او تبارک المفصل ولوله! چې کله تشهد (التحیات) خلاص کړې، الله ته حمد او ثنا ووايه! او ښه ثنا د الله ووايه! او په ما او نورو انبیاءو درود ووايه! او بښنه وغواړه مؤمنانو او مؤمناتو ته او تیرو مؤمنانو وروڼو ته او په اخر کې ووايه یاالله په مارحم وکړې په سبب د پریښودلو د گناوو د همیش لپاره ترڅو چې ژوندی يم او په مارحم وکړې چې هغه کار ونکړم چې ماسره مرسته نه کوي او مقصد مې نه وي اوماته رانصیب کړې ښه نظر په هغه شی کې چې زما نه ته راضي کیږي یا الله ته پیدا کوونکي د اسمانونو او ځمکو یي، څښتن د لویي او د همیشني عزت یي. یاالله ! ای عام رحم کوونکې! په سبب ستا دلويي او ستاد مخ دنور له تانه غوښتنه کوم: چې زما زړه ستا د کتاب سره وتړی، څنگه چې تا ماته د هغه پوهه راکړې اوز ما نصیب کړی، داسې تلاوت چې ته پرې رضاء کیږي! یاالله ته پیدا کوونکي د اسمانونو او ځمکو یي، دلويي او عزت څښتن یي دهمیشه عزت څښتن یي یاالله یارحم ! غوښتنه کوم په لویي اونور ستاد مخ : چې روښانه کړه زما نظر ستا په کتاب او خلاصه کړه په هغه زما ژبه او ورته خلاص کړه زما زړه او خلاصه کړه په هغه زما سینه .

او زما بدن د هغه لپاره د عمل مستعدکړه! ځکه چې کومک ماته په دې سره غیر ستا نه بل څوک نه شي راکولی.

نشته خلاصی اوقوة مگر په الله تعالی چې د لویي څښتن د دی داعمل (لمونځ) درې جمعي یا پنځه جمعي او یا او (۷) جمعي وکړه، قسم په هغه ذات چې زه

يې په حق را استولی يم چې خطاء به نه شي (په قرانکريم کي) مؤمن هيڅ کله

ابن عباس فرمايلي دي: قسم په الله چې تيري شوي نه وي په ما پنځه او (۷)
جمعي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په هم دې قسمه مجلس کي بيا راغی
ابن عباس ورته وويل يا د الله رسوله ! (صلى الله عليه وسلم) : پخوا داسي وم
چې څلور اياتونه يا څه کم زيات به مي وويل (د استاذه) کله چې به مي له
ځان سره لوستل پکې به خطاء کيدلم اوس زه څلويشت اياتونه ووايم چې کله يې
له ځان سره لولم داسي راته ښکاري لکه چې د الله کتاب (قرانکريم) مي زما
مخې ته ايښی وي مخکې به ما حديث اوريدل بيا به مي کله چې پخپله له ځان
سره تکرارول ، پکې خطاء کيدلم به او اوس چې حديث واورم او کله چې يې
پخپله تکراروم يو حرف نه خطاء کوم اونه رانه پاتي کيږي ، رسول الله صلى الله
عليه وسلم وفرمايل : په دې وخت (اوس) مؤمن يې قسم په رب دکعبي .

شپږوايم خصوصيت: د جمعي په ورځ مري د ژوندو په ورتگ خبريږي :

(په دې اړه ابن ابي دنيا اوبيهقي په شعب الايمان کي له محمد بن واسع نه
روايت کړي)

أخرج ابن أبي الدنيا، والبيهقي في شعب الإيمان، عن محمد بن واسع. قال: " بلغني أن الموتى، يعلمون بزوارهم يوم الجمعة، ويوماً قبله، ويوماً بعده " .
وأخرج عن الضحاك. قال: " من زار قبراً يوم السبت، قبل طلوع
الشمس، علم الميت بزيارته. قيل: وكيف ذلك؟ قال: لمكان يوم الجمعة " .

ژباړه: محمد بن واسع ويلي ماته رسيدلي چې: موري په خپلوزيارت کوونکو د
جمعي په ورځ او يوورځ مخکي اوورسته خبريږي .

او ابن ابي دنيا اوبيهقي د ضحاك نه روايت کړی: څوک چې د هفتي په شبه
مخکې له لمرختو دکوم قبر زيارت وکړي، مری پرې پوهيږي ، چاويلي د
جمعي د ورځې له امله .

اووه اويام خصوصيت: د جمعي په ورځ موري په خپلو زيارتکونکو پوهيږي

(په اړه ابن ابي الدنيا ، بيهقي په شعب الايمان کې له محمد بن واسع نه روايت کړی)

أخرج ابن أبي الدنيا، والبيهقي في شعب الإيمان، عن محمد بن واسع. قال: " بلغني أن الموتى، يعلمون بزوارهم يوم الجمعة، ويوماً قبله، ويوماً بعده. " وأخرجنا عن الضحاك. قال: " من زار قبراً يوم السبت، قبل طلوع الشمس، علم الميت بزيارته. قيل: وكيف ذلك؟ قال: لمكان يوم الجمعة "

ژباړه: هغه ويلي : ماته رسيدلي ،چې مري ، په خپلو زيارت کوونکو د جمعي په ورځ او يوه ورځ مخکې او يوه ورځ د جمعي نه ورسته خبريږي

هدا ډول دوی دواړو (ابي الدنيا ، بيهقي) له ضحاك نه روايت کړی ، چې څوک د هفتي په شپه د لمړختو نه مخکې ديو قبر زيارت وکړي، مری په ورتگ کونکې خبريږي چا ورته وويل دا څنگه ځواب يي ورکړ د جمعي د ورځي درتبي له کبله

اته اويایم خصوصيت : دجمعي په ورځ د ژوندو اعمال په خپلو (مړو) خپلوانو وړاندې کيږي (په اړه ترمذي الحکيم حديث روايت کړی)
أخرج الترمذي الحکيم في نوادر الأصول، من حديث عبد الغفور بن عبد العزيز، عن أبيه، عن جده. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " تُعرض الأعمال يوم الاثنين، ويوم الخميس على الله، وتعرض على الأنبياء، وعلى الآباء، والأمهات يوم الجمعة، فيفرحون بحسناتهم، وتزداد وجوههم بياضاً، وإشراقاً " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: د ژوندو اعمال د دوشنبې او پنجشنبې په ورځو، الله تعالى ته وړاندې کيږي او د جمعي په ورځ انبياو، پلرونو او ميندو ته ، چې دوی يې په بنو اعمالو خوشحاليږي او په مخونو کې يې سپينوالی اوځلا زياتيږي .

وأخرج أحمد بسند جيد، عن أبي هريرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " إن أعمال بني آدم تعرض كل خميس، ليلة الجمعة، فلا يقبل عمل قاطع رحم "

ژباړه: احمد په جيد سند سره له ابوهريرة رضى الله عنه نه روايت كړى: وايي ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اوريدلي: د ادم داوولاد اعمال وړاندي كولى شي هره پنجشنبه د جمعي په شپه خو د خپلوۍ شكونكي عمل نه قبليري

نه اويام خصوصيت: مرغان د جمعي په ورځ وايي: سلام، سلام بڼه ورځ ده (په دې اړه ابن ابي الدنيا او بيهقي له مطرف نه روايت كړى)
وأخرج الدينوري في المجالسة، عن بكر بن عبد الله المزني، قال: " إن الطير لتلقي الطير بعضها بعضاً ليلة الجمعة، فتقول لها: أشعرت أن الجمعة غداً " .

ژباړه: دينوري په المجالسة كې د بكر بن عبدالله المزني نه روايت كړى: كله چې مرغان يود بل سره د جمعي په شپه مخامخ شي، يوبل ته وايي: پوهيري! سبا جمعه ده .

اتيا يم خصوصيت: دجمعي لمونځ ته تلونكي، داسي دي لكه اويابر ابره د موسى (عليه السلام) د قوم

أخرج الطبراني في الأوسط، عن أنس. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إذا راح منا سبعون رجلاً إلى الجمعة، كانوا كسبعين موسى: الذين وفدوا إلى ربهم أو أفضل

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: زموږ نه اويا كسه د جمعي لمانځه ته تلونكي، داسي دي لكه هغه اويا كسه د موسى عليه السلام، كوم چې په ډليئز ه توگه خپل رب ته تللي وو اويا د هغوى نه هم غوره دي .

يواتيا وم خصوصيت: د جمعي د ورځې روژه، سره له نورو ورځو، د مغفرة سبب ده

(په دې اړه طبراني، بيهقي او اصيهاني په ترغيب كې له ابن عمر رضى الله عنهما نه روايت كړى .

اخرج البيهقي، والأصبهاني في الترغيب، عن ابن عمر قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: " من صام يوم الأربعاء، والخميس، والجمعة ثم تصدق يوم الجمعة، بما قلّ من ماله، أو كثر، غُفر له ذنب عمله، حتى يصير كيوم ولدته أمه " .

وأخرج البيهقي في الشعب، عن ابن عباس: " أنه كان يُستحب أن يصوم الأربعاء،

والخميس، والجمعة، ويُخبر أن النبي صلى الله عليه وسلم، كان يأمر بصومهن، وأن يتصدق بما قلّ أو كثر، فإن فيه الفضل الكثير.

ژباړه: ابن عمر رضي الله عنهما ويلي چې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اوریدلي: څوک چې د چهارشنبې، پنجشنبې او جمعي په ورځو کې روژه ونيسي او بيا د جمعي په ورځ صدقه له خپل مال نه لږ يا ډيره ورکړي، د خپل عمل گناوې ور بېنل کيږي، او داسي به شي لکه چې له موره نوی پیدا شوی وي.

بيهقي په شعب الايمان کې له عباس نه نقل کړي چې: هغه به غوره گڼله چې پنجشنبه او جمعه روژه ونيسي او داسي به يې خبر ورکولو: چې نبی صلی الله عليه وسلم به په دې ورځو کې په روژه نيولو او د خپل توان سره سم په صدقې ورکولو، لارښونه کوله ځکه چې په دې کې زيات ثواب دی .

دوه اتيايم خصوصيت: د جمعي شپه سپينه (غراء) او ورځ يې خُليدونکې (ازهر) ده

(په دې اړه بزاز روايت کړی)

أخرج البزار، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: " كان إذا دخل رجب. قال: اللهم بارك لنا في رجب، وشعبان، وبلغنا رمضان، وإذا كان ليلة الجمعة. قال: هذه ليلة غراء، ويوم أزهَر

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به، کله چې د رجب مياشت داخله شوه، داسي به يې فرمايل: ای الله ! موږ لره په رجب او شعبان کې برکت واچوي او مو رسوي د رمضان مياشتې ته. او کله چې به د جمعي شپه شوه، ويل به يې: دا سپينه شپه او تازه ورځ ده.

دری اتيايم خصوصيت: دجمعي په شپه لمونځ، د مرگ سختی اسانه وي .

أخرج الأصبهاني، عن ابن عباس. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من صلى بعد المغرب ركعتين، في ليلة الجمعة، يقرأ في كل واحدة منها ب فاتحة الكتاب مرة، وإذا زلزلت خمس عشرة مرة، هوّن الله عليه سكرات الموت، وأعاده من عذاب القبر، ويسّر له الجواز على الصراط يوم القيامة ". ژباره: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوك چې د جمعي په شپه د مآبنام لمانځه نه وروسته دوه ركعت له مونځ وكړي (په داسي شكل سره) چې په هر ركعت كې الحمد لله نه وروسته پنځلس ځله د اذا زلزلت سورة ولولي، الله تعالى به ورته دمرگ سختی اسانه او د قبر له عذابه به خلاصون وركړي او د قيامت په ورځ به په صراط آسانه تير شي .

څلور اتيايم خصوصيت : د جمعي سلامتي د ټولو ورځو سلامتي ده (په دې اړه ابو نعيم په حلية كې له عائشي (رضي الله عنها) نه روايت كړي)
أخرج أبو نعيم في الحلية، عن عائشة قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إذا سلمت الجمعة، سلمت الأيام ".

ژباره: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: كله چې د جمعي ورځ سالمه شي نوري ورځي هم سالمې وي .

پنځه اتيايم خصوصيت : د جمعي په ورځ جومات ته د ننوتلو دعا .
(په اړه ابن سني په عمل اليوم واللية كې له ابو هريرة رضي الله عنه نه روايت كړي)

أخرج ابن السني في عمل اليوم والليلة. عن أبي هريرة، قال: " كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا دخل المسجد يوم الجمعة، أخذ بعصا دتي الباب، ثم قال: اللهم اجعلني أوجه من توجّه إليك. وأقرب من تقرّب إليك، وأفضل من سألَكَ، ورغب إليك ". قال النووي في الأذكار: يستحب لنا نحن أن نقول: من أوجه، ومن أقرب، ومن أفضل. بزيادة من.

ژباره: رسول الله صلى الله عليه وسلم به كله چې د جمعي په ورځ مسجد ته ننوتلو، د دروازي دواړه څنگلي به يې ونيولي، بيا به يې داسي و فرمايل: يا الله ما د هغوخلكو په منځ كې چې تا ورته توجو كړي غوره وگرځوي او د هغوپه جمله كې، چې تا ته نژدې دي، ما غوره وگرځوه او هغه خلك چې ستا نه غوښتنه كوي او تاته يې رغبت دي په هغوكي مي غوره وگرځوه ..

شپړاتيا يم خصوصيت: د جمعي په ورځ حجامه مکروه ده .
(په اړه ابویعلی د حسین بن علي رضي الله عنهما نه روایت نقل کړی)
أخرج أبو يعلى، عن الحسين بن علي. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن في يوم الجمعة لساعة لا يجمع فيها أحد إلا مات " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: دجمعي په ورځ کې یوساعت دی، څوک چې په هغه کې حجامه (رگ نه وینه ایستل) وکړي نومړ به شي .

أوه اتيايم خصوصيت : څوک چې د جمعي په شپه مړشي د شهادت اجر ورته ورکول کيږي په دې اړه حميد بن زنجويه له اياس بن بکیر نه مرسل حديث نقل کړی)

أخرج حميد بن زنجويه، من مرسل إياس بن بكير. أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: " من مات يوم الجمعة كتب الله له أجر شهيد، ووقي فتنة القبر

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: څوک چې د جمعي په ورځ مړ شي د الله (جل جلاله) له خوا دغه سړی ته د شهيد اجر ليکل کيږي، او د قبر له عذابه خوندني کيږي .

اته اتيايم خصوصيت: په جمعه کې د شر او ويرې نه د ساتنې لمونځ

(په دې اړه اصفهاني له ابن عباس نه روایت نقل کړی)

أخرج الأصبهاني، عن ابن عباس. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من صلى الضحى أربع ركعات في يوم الجمعة، في دهره، مرة واحدة، يقرأ بفاتحة الكتاب عشر مرات - وقل أعوذ برب الفلق عشر مرات، وقل أعوذ برب الناس، عشر مرات - وقل هو الله أحد عشر مرات، وقل يا أيها الكافرون، عشر مرات. وآية الكرسي، عشر مرات، في كل ركعة. فإذا تشهد، وسلّم، وسلّم. واستغفر سبعين مرة. وسبح، سبعين مرة. قائلاً: سبحان الله والحمد لله. ولا إله إلا الله، والله أكبر، ولا حول، ولا قوة إلا بالله العليّ العظيم. دفع الله عنه شرّ أهل السماوات، وأهل الأرض، وشرّ الإنس، والجن " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي: څوک چې د څانبت څلور رکعت له لمونځ د جمعي په ورځ په عمر کې یوځل وکړي (په داسې شکل سره) چې لس ځله الحمد لله او لس ځله قل أعوذ برب الفلق لس ځله قل أعوذ برب الناس او

لس ځله قل هو الله احد او لس کړتي قل يا ايها الكافرون او لس کړتي آية کړسي په هر رکعت کې ولولي او د تشهد او له سلام اړولونه وروسته، داسي ووايي: سبحان الله والحمد لله. ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم. الله به يې د اسمانو او ځمکې د اوسيدونکو، انسانانو او پيريانو له شره وساتي.

نه اتيايم خصوصيت: د جمعي د ورځې عرفات په نورو عرفو غوره دی.

وقفة الجمعة، تفضل غيرها من خمسة أوجه. فيما ذكر القاضي بدر الدين ابن جماعة.

أحدها: موافقة النبي صلى الله عليه وسلم، فإن وقفته كانت يوم الجمعة، وإنما يُختار له الأفضل

الثاني: إن فيها ساعة الإجابة.

الثالث: أن الأعمال تُشرف بشرف الأزمنة، كما تشرف بشرف الأمكنة.

ويوم الجمعة، أفضل أيام الأسبوع، فوجب أن يكون العمل فيه أفضل.

الرابع: أن في الحديث - عن طلحة بي عبيد الله بي كريب - "أفضل الأيام يوم عرفة إذا وافق يوم الجمعة، وهو أفضل من سبعين حجة في غير يوم الجمعة" أخرجه رزين في تجريد الصحاح.

الخامس: إن في الحديث: "إذا كان يوم عرفة جمعة غفر الله لجميع أهل الموقف" قيل له: قد جاء إن الله يغفر لجميع أهل الموقف مطلقاً.

فما وجه تخصيص ذلك بيوم الجمعة في هذا الحديث؟ فأجاب: بأنه يحتمل أن يغفر لهم فيه بغير واسطة، وفي غيره، يهب قوماً لقوم.

ژباړه: قاضي بدرالدين ابن جماعة د جمعي د ورځې د عرفات د فضيلت لپاره پنځه وجوهات ذکر کړي -

۱: په دې کې موافقت د نبي صلى الله عليه وسلم د عرفات له دريدلو سره دی ځکه چې هغه د جمعي په ورځ په عرفات دريدلی و، د ا وجه تر ټولو غوره ده.

۲: په جمعه کې د دعا د قبلیدولو هغه ساعت دی ۳: عملونه مشرف کيږي په شرافت د وخت سره څنګه، چې مشرف کيږي په شرافت د ځایونو سره ۴: د جمعي ورځ د نورو ورځو نه غوره ده نولازمه ده چې عمل هم په دې ورځ کې تر نورو ورځو غوره وي.

۴: په حديث د طلحة ابن عبيدالله ابي كرز كې ذكر شوي: په ټولو ورځو كې غوره د عرفات ورځ ده كله چې د جمعي په ورځ وي او دا (دجمعي دورځي عرفات) غوره ده تر اويآ حجونو پرته د جمعي د ورځي .

روايت د دي حديث رزين په تجريد الصحاح كې كړی.

۵: په حديث شريف كې ذكر شوي: كله چې دجمعي په ورځ عرفات وي، الله تعالى بښنه كوي ټول هغو خلكو ته چې د عرفات په ميدان ولاړ وي . چا ابن جماعه ته وويل چې په حديث كې داسي راغلي: چې الله تعالى ټولو د عرفات دريدونكو ته بښنه كوي ، نو د جمعي د ورځي تخصيص د څه وجې شوی؟ هغه ځواب وركړ: احتمال لري چې په عرفات د جمعي كې بې واسطې بښنه ورته كيږي او غير د عرفات د جمعي يو قوم يې بل قوم ته بښي .

نويم خصوصيت: د جمعي په ورځ د حاجت دعا .

(په دې اړه اصفهاني په ترغيب كې له عبد الله بن عمر رضی الله عنهما نه حديث نقل كړی .

أخرج الأصبهاني في الترغيب، عن عبد الله بن عمر، رضي الله عنهما قال: " من كانت له حاجة إلى الله، فليصم الأربعاء، والخميس، والجمعة، فإذا كان يوم الجمعة، تطهر، وراح إلى الجمعة، فتصدق بصدقة قلت ، أو كثرت، فإذا صلى الجمعة قال: اللهم إني أسألك باسمك. بسم الله الرحمن الرحيم - الذي لا إله إلا هو عالم الغيب، والشهادة، الرحمن الرحيم، وأسألك باسمك - بسم الله الرحمن الرحيم - الذي لا إله إلا هو الحي القيوم، الذي لا تأخذه سنة ولا نوم، الذي ملأت عظمته السماوات، والأرض، الذي عنت له الوجوه، وخشعت له الأصوات، ووجلّت القلوب من خشيته. أن تصلي على محمد - صلى الله عليه وسلم - وأن تعطيني حاجتي، وهي كذا، وكذا، فإنه يُستجاب له " .

ژباړه: عبد الله بن عمر (رضی الله عنهما) فرمايلي : دچا چې الله تعالى ته كوم حاجت وي نود چهارشنبې او پنجشنبې اوجمعي په ورځو كې دي روژه ونيسي كله چې د جمعي ورځ شي پاكي دي وكړي او د جمعي لمونځ ته دي ولاړ شي اوصدقه دي دخپل وس مطابق وركړي، كله چې د جمعي لمونځ وكړي داسي دي ووايي:

يا الله! تا نه غوښتنه كوم ستا په نوم بسم الله الرحمن الرحيم - هغه چې نشته په حقه معبود پرته د هغه، په پټ، څرگندو پوهه دى عام مهربان دى او خاص په مسلمانانو مهربان دى (په ورځ داخرت) زه غوښتنه كوم په نوم ستا - بسم الله الرحمن الرحيم - چې نشته په حقه معبود (چاته چې عبادت كيږي) مگر هغه دى ژوندى دى او چاته اړ تيا نه لري، هغه ذات چې پرکالي او خوب نه پرې راځي، هغه ذات چې دهغه لويې اسمانونه اوځمکې ډکې کړې دي، هغه ذات چې مخونه او غبرونه هغه ته تابع دي او زړونه د هغه نه په ويره کې دي ته (الله جل جلاله) درود نازل که په محمد صلى الله عليه وسلم او زما حاجت چې هغه پلاني، پلاني حاجت دى، پوره کړه نوحاجت به يې پوره شي .

يونوى يم خصوصيت : د جهنم د روازي د جمعې په ورځ بندېږي. وهذه غير الخصلة السابقة: أنها لا تسجر فيه أخرج أبو نعيم، عن ابن عمرو، أن النبي صلى الله عليه وسلم. قال: " إن جهنم تُسعر كل يوم، وتُفتح أبوابها، إلا يوم الجمعة، فإنها لا تفتح أبوابها، ولا تُسعر "

ژباړه: دا خصوصيت د تير شوي خصوصيت : چې د جمعې په ورځ جهنم نه گرميږي توپير لري (ابو نعيم د ابن عمرو نه روايت کړى، چې نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي: جهنم هره ورځ گرميږي او دروازي يې خلاصيري مگر، د جمعې په ورځ

دونويم خصوصيت: د جمعې په شپه سفر کول مستحب دى . (په دې اړه طبراني له ام سلمه نه، کعب بن سعيد او بريدي نه په اوسط کې احاديث نقل کړي)

او أخرج الطبراني عن أم سلمة، قالت: " كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يُحب أن يسافر يوم الخميس " . وأخرج في الأوسط، عن كعب بن سعد. قال: " ما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يخرج إلى سفر، ويبعث بعثاً إلا يوم الخميس " وأصله في الصحيح. ومن الأوسط أيضاً، عن بُريدة: " كان رسول الله صلى الله عليه وسلم، إذا أراد السفر، خرج يوم الخميس " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم به دا غوره گڼله، چې د پنجشنبې په ورځ سفر وکړي .

رسول الله صلى الله عليه وسلم به خپله هم دپنجشنبې په ورځ سفرته وتلواونور به يې هم په همدې ورځ ليرلو .

دری نویم خصوصیت: د ملاپکو لیکل هغه چا لره، چې د جمعي لمونځ د جمعي په ورځ وکړي

(په دې اړه عبدالله بن احمد په زوائد زهد کې له ثابت بناني نه روایت کړی)
أخرج عبد الله بن أحمد، في زوائد الزهد، عن ثابت البناني. قال: " بلغنا أن لله ملائكة معهم ألواح من فضة، وأقلام من ذهب، يطوفون، ويكتبون من صلى ليلة الجمعة، ويوم الجمعة في جماعة " .

ژباړه: ثابت بناني ويلي: موږ ته رسيدلي چې الله (جل جلاله يوشمير داسې ملايکان دي چې د هغو سره د سپينوزرو تختې اود سرزرو قلمونه وي، هغوی گرځي او څوک چې د جمعي په شپه او د جمعي په ورځ لمونځ په جماعت سره کوي، نومونه يې ليکي.

څلورنوی یم خصوصیت: د نبی صلى الله عليه وسلم په خوب کې د ليدلو لمونځ

(په دې اړه ابن عساکر په خپل تاريخ کې له محمد بن عکاشه له لارې له محمود بن معاويه بن حماد الکرمانی نه او هغه له زهري نه روایت کړی)

أخرج ابن عساكر في تاريخه، من طريق محمد بن عكاشة، عن محمود بن معاوية بن حماد الكرمانی، عن الزهري، قال: " من اغتسل ليلة الجمعة، وصلى ركعتين، يقرأ فيهما قل هو الله أحد ألف مرة، رأى النبي صلى الله عليه وسلم في منامه " .

ژباړه: زهري ويلي: څوک چې د جمعي په شپه غسل وکړي او دوه رکعت له لمونځ وکړي او پکې قل هو الله احد زر کرته ولولي نبي صلى الله عليه وسلم به په خوب وويني .

پنځه نویم خصوصیت: د جمعي په ورځ د مسلمان ورورپوښتنه کول
(په دې اړه جرير د انس رضي الله عنه نه روایت کړی)

أخرج ابن جرير، عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم في قوله تعالى: (فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ، فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ) الآية. قال: " ليس لطلب دنيا، ولكن لعيادة مريض، وحضور جنازة، وزيارة أخ في الله "

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم د الله تعالى په دې قول کې: کله چې تاسود جمعي لمونځ ادا کړي! نو په ځمکه کې خواره واره شي! فرمايلي دا (خوریدل په ځمکه کې) د دنیا د طلب لپاره نه دي، بلکې د مريض د پوښتنې اود جنازې (دورتگ) او د مسلمان ورور د پوښتنې لپاره دي .
شپږ نوي يم خصوصيت: د جمعي په ورځ هيڅ وخت لمونځ مکروه نه ده .
لا تکره الصلاة فيه

بعد الصبح، ولا بعد العصر عند طائفةٍ أخرج ابن أبي شيبة في المصنف، عن طاوس. قال: " يوم الجمعة صلاة كله " .
وإن صحَّ ذلك، كان فيه تأييد لكون ساعة الإجابة قبل الغروب، ولا يُردُّ أنها ليست بساعة صلاة.

ژباړه: د جمعي په ورځ لمونځ نه دی مکروه په نزد د يوې ډلې علماو، ابن ابي شيبة په خپل (کتاب) المصنف کې له طاوس نه روايت کړی: د جمعي ورځ ټوله لمونځ دی .

اونوی يم خصوصيت: د جنت د لیدلو لمونځ .
(په دې اړه دارقطني په الغرائب ، الخطيب په يو روايت کې له مالک نه چې هغه له ابن عمر نه روايت کړی)

خرجه الدارقطني في الغرائب، والخطيب، في رواية مالك، عن ابن عمر. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " من دخل يوم الجمعة المسجد، فصلَّى أربع ركعات، يقرأ في كل ركعة بفاتحة الكتاب، وقل هو الله أحد خمسين مرة، فذلك مائتا مرة، في أربع ركعات، لم يمت حتى يرى منزله في الجنة، أو يرى له " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي : څوک چې دجمعي په ورځ جومات ته داخل شي ، څلور رکعتو لمونځ وکړي په هر رکعة کې فاتحة الكتاب (الحمد لله) ولولي او قل هو الله احد، پنځوس کرته ولولي چې دا دوه سوه کرته په څلورو رکعتونو کې شونو (ويونکی) به پر نه شي څوچې خپل ځای په جنت کې اونه ويني اويا ور ته اوبندولی نه شي.

اته نوي يم خصوصيت: د مجلس پريښودل د جمعي په شپه .
(په دې اړه الديلمي له عائشي رضي الله عنها نه حديث نقل کړی)
أخرج الديلمي، عن عائشة مرفوعاً: " لا يفقه الرجل كل الفقه، حتى يترك مجلس
قومه عَشِيَّة الجمعة " .

ژباړه: دعائشة رضي الله عنه نه مرفوع حديث دي: پوهه سړی هغه دی، چې د
خلکو مجلس دجمعي په ماشام پريږدي .
نه نويم خصوصيت: د الله جل جلاله فخرکول په ملانکو، په سبب د خپلو
بندگانو.
(په دې اړه ابن سعد په طبقات د رسول الله صلى الله عليه وسلم د لمسي حسن
بن علي نه روايت کړی -

أخرج ابن سعد في طبقاته، عن الحسن بن علي. رضي الله عنهما، سبط رسول
الله صلى الله عليه وسلم. قال: " إن الله تعالى يُباهي ملائكته بعباده، يوم عرفة
يقول: عبادي جاءوني شعثاً، يتعرضون لرحمتي، فأشهدكم أني غفرت لمحسنهم،
وشفّعت محسنهم في مسيئهم، وإذا كان يوم الجمعة فمثل ذلك

ژباړه: الله تعالى په ورځ د عرفات دملانکو په وړاندې فخرکوي په سبب د
خپلوبندگانو سره (الله جل جلاله) فرمايي: زما بندگان ماته ببر سر شندلي ويښتان
راغلي، زما د رحمة په لټه کې دي، تاسودې شاهدان ياست ، چې ما د دوی
نيکانو (بنو) ته بښنه وکړه او د نيکانو سپارښتنه مې دبدانو په اړوند قبوله کړه.
چې کله د جمعي ورځ وي نو دا (عمل) دوه برابره شي .

پوره کونکي دسلم خصوصيت: قبوله دعا.
په دې اړه خطيب په خپل تاريخ کې لاندې حديث په اوږده سند له جابر رضي
الله تعالى عنه نه حديث نقل کړی)
قال الخطيب في تاريخه: أخبرني محمد بن أحمد بن يعقوب، أخبرني محمد بن
نعيم الضبي، حدثني أبو علي الحسين بن علي الحافظ، حدثنا أبو جعفر أحمد بن
حمدان العابد. حدثنا إسحاق بن إبراهيم القفصي، حدثنا خالد بن يزيد العمري أبو
الوليد، حدثنا ابن أبي ذئب، حدثنا محمد ابن المنكر، قال: سمعت جابر بن عبد الله
يقول: " عرض هذا الدعاء على رسول الله صلى الله عليه وسلم. قال: لو دُعي به
على شيء من المشرق إلى المغرب في ساعة من يوم الجمعة، لاستجيب لصاحبه:

لا إله إلا أنت يا حنان، يا منان، يا بديع السماوات، والأرض، يا ذا الجلال والإكرام " .

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم ته دا دعا وړاندي کړی شوه هغه وفرمايل: که په دې دعا د جمعي په هغه ساعت کې ديوښی غوښتنه و شي، له ختيځ نه تر لويديځه، خامخا به له ويونکي نه قبوله شي (هغه دعا داده) نشته په حقه معبود پرته له تا ،ای مهربانه! ای احسان کونکېه! ای د اسمانونو او حُکمو پيدا کونکېه ای د لويي او عزته څښتنه! . (پورته دعابه په عربي لوستل کيږي چې په حديث کې ذکر شوي مایي ترجمه د پوهاوي لپاره وکړه)⁵

يوسل اويو خصوصيت: د جمعي ورځ به د قيامت په ورځ، د ناوې په شکل وي په دې اړه حاکم او ابن خزيمة او بيهقي له ابو موسی الاشعري رضی الله عنه نه روايت کړی

أخرج الحاكم، وابن خزيمة، والبيهقي، عن أبي موسى الأشعري. قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " إن الله يبعث الأيام يوم القيامة على هيئتها، ويبعث الجمعة زهرة منيرة أهلها يحفون بها كالعروس تُهدى إلى كريمها، تُضيء لهم، يمشون في ضوئها، ألوانهم كالثلج بياضاً، وريحهم يسطع كالمسك، يخوضون في جبال الكافور، ينظر إليهم الثقلان، لا يطرقون تعجباً حتى يدخلوا الجنة، لا يُخالطهم أحد إلا المؤذنون المحتسبون "

تم بحمد الله وعونه ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: الله تعالى به په ورځ د قيامت د دنيا ورځې په خپل شکل سره راپورته کړي او د جمعي ورځ به تازه، روښانه راپورته کړي د جمعي اهل به هغه په پښو بيايي، لکه ناوې هغه چاته به ورکولی شي، چې تر ټول غوره وي او دوی ته به رڼا کوي، دوی به د هغې په رڼاکي ځي او رنگونه به یې داسي وي، لکه واوره په سپینوالي کې اوبوی به یې داسي څرگندېږي لکه مشک دوی به دکافور په غرونو کې اوږي را اوږي، انسانان او پېریان به ورته گوري له حیرانۍ به سترگې نه ترې اړوي ، ترڅو چې دوی جنت ته داخل شي، بل څوک به ورسره نه یوځای کيږي مگر هغه څوک، چې د الله ج درضاء لپاره اذان کوي .

ژباړن ، رشتين⁵

پای د الله په مرسته او ثناء سره .

د ژباړې شروع په (۷) د جنوري ۲۰۱۴ میلادی او پای ۲۸ جنوري ۲۰۱۴ پېښور گل اباد نمېردو، وخت یوه بجه او لس دقیقې الحمد لله (مولوي حزب الله رښتین

فاضل وفاق المدارس العربيه ، لیسانسه شریعات پوهنتون کابل افغانستان

ماسټر اسلامیات و عربی پېښور یونیورسټی

یادونه ! د جمعي مبارکې خصوصیات د علامه جلال الدين السيوطي رحمه الله کتاب (اللمعة في خصائص الجمعة) په پښتو ژبه د الله جل جلاله په فضل وژباړل شو په راتلونکوڅو پاڼو کې د جمعي د لمانځه په هکله ما (رښتین) د احنافو له معتمدو کتابو تحقیقي مسلي را ټولي کړي، که په غور وکتل شي، ان شاالله تعالی فایده به ترې واخیستل شي .

د جمعي لمونځ فرض عین دی

ترتیب کوونکی: مولوی حزب الله رښتین

فاضل وفاق المدارس العربيه ملتان

ماسټر اسلامیات و عربی پېښور یونیورسټی

الثناء والاستجابة من ملك السموات والارض الذى لا يأخذه سنة ولا نوم .
الحمد لله و كفى والصلوة والسلام على عباده الذين اصطفى وعلى اله واصحابه
الذين هم نجوم الهدى وعلى من اتبع هدايتهم الى يوم النداء وعلى من يحمى
الاسلام بدمائهم الغالية ويكون نصر الاسلام من اسمى آمانيتهم الذين هم فى
ميادين الابتلاء الصعبة اسئل الله تعالى ان يحفظهم من شر العدو المتجاوز، وان
ينصرهم فى الازمنة القريبة الآتية وان يحفظهم و يظهر اسم الله عز وجل فى كل
مكان ، من ارض الله القريبة الملقبة بالقلب فى كرة الارض الشهيرة فى العالم
كله، وآلهم الحرية فى العالم كله، وتقبل الله منا ومنهم والسلام عليكم ورحمة
الله وبركاته .

بسم الله الرحمن الرحيم

ډالۍ

د علم او پوهې څښتنانوته يې ډالۍ کوم

شيخ القرآن والحديث مولوي سيد رسول حليم حفظه الله تقرير

نحمده و نصلى على رسوله الكريم ونشهد ان لا اله الا الله ونشهد ان محمداً
عبد ورسوله امابعد: دا رساله مو مطالعه كړه په ډيره مهمه موضوع ليكل
شوي او ماشاء الله تعالى په دقيق ډول او اخلاص ليكل شوي او په هره مسئله
يې دليل وړاندي شوى دى له دې سره د اسلامي نړۍ د شيوخ القرآن، د
شيوخ الاحاديث او مفتيانو عمل سره موافقه هم ده، الله تعالى مؤلف مولانا
حزب الله ته عظيم اجر وركړي او الله تعالى دې ذريعه د هدايت وگرځوي
والسلام سيد رسول الحليم ----- ۱۸ ربيع الثاني ۱۴۳۲ هجري
، مطابق ۲۳-۳-۲۰۱۱م- ۱۳۹۰

شمیره	عنوان	مخ
۱	د مولف لنډه پېژندنه	۱۰۷
۲	سریزه	۱۰۸
۳	لومړۍ فصل: د جمعې تعریف	۱۱۱
۴	لمړۍ مبحث: د جمعې د لفظ استعمال	۱۱۱
۵	دویم مبحث: د جمعې د لمانځه شرعي حکم	۱۱۴
۶	دریم مبحث: د جمعې د لمانځه شرطونه	۱۲۱
۷	الف: د جمعې د لمانځه دوجوب شرطونه	۱۲۱
۸	ب: د جمعې د لمانځه د اداء شرطونه	۱۲۴
۹	څلورم مبحث: د جمعې د لمانځه سنت	۱۳۰
۱۰	پنځم مبحث: اوله جمعه په اسلام کې	۱۳۸
۱۱	دویم فصل: د جمعې د لمانځه فضیلت	۱۳۸
۱۲	لمړۍ مبحث: په اول وخت کې د جمعې لمانځه ته تلل	۱۳۸
۱۳	دویم مبحث: په اسلام کې د جمعې لمړۍ انعام	۱۴۰
۱۴	دریم مبحث: د جمعې د لمانځه په نه کولو وعید	۱۴۲
۱۵	مبحث: د جمعې لمانځه ته په څومراندازه مسافه کې تلل لازمی دي	۱۴۳
۱۶	دریم فصل: داخترانو لمونځ	۱۴۵
۱۷	لمړۍ مبحث: د اختر د لمنځ حکم	۱۴۵
۱۸	دویم مبحث: د اختر د لمنځو شرطونه	۱۴۵
۱۹	دریم مبحث: د اخترنو فضیلت	۱۴۷

لړلیک

د مؤلف لنډه پېژندنه

مولوي حزب الله رښتین د مولوي محمد حسین اخوندزاده زوی د غزني ولایت د اندرو د ولسوالۍ د هوښیار د کلي اوسیدونکی چې ابتدایي زده کړي يې د خپل ارواښاد، پلار نه کړي او په (۱۳۵۷) کال د غوايي له توري او کرغیرني کودتا وروسته پېښور ته مهاجر شو، هلته يې د پاکستان په مدارسو کې له جیدو استادانو درس نظامي (هغه نصاب چې مولانظام الدین رح د اسلامي مدرسولپاره جوړ کړی په پاکستان کې ورته درس نظامي ویل کيږي) په مکمله توګه ولوست د وفاق المدارس درسي سلسله يې (خاصه ، عاليه او عالمیه) پای ته ورسوله، او د حدیثو لویه دوره يې **د شهید شیخ الحدیث محمد حسن جان المدني رحمه الله تعالی** نه وکړه، چې ورسته يې دکابل پوهنتون شرعیاتو پوهنځي ولوستلو له دې نه وروسته يې په بريالۍ توګه د پېښور په یونیورسټي کې په اسلامیاتو او عربي کې دوه ماسټري ترلاسه کړي

دندي: په پېښور، اسلام آباد اوکابل کې د بهریوچارو په وزارت کې فرهنگي، سیاسي او اداري دندې ترسره کړي دي، چې په ورستیو کې د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي د ثقافت اسلامي استاد او ورسره د لوړو زدکړو د وزارت دبهرنیواریکو او فرهنگي چارو رئیس

لیکنې

۱: د جمعي لمونځ فرض عین دی ۲: بنځه په اسلام کې ۳: دود، که اسلام ؟

۴: د اسلام سیاسي نظام ۵: سوله په اسلام کې.

پښتو ته ژباړې ۱: كشف الغطاء عن تبلیغ النساء، د مفتی سیف الله حقاني تالیف.

۲: اللعة في خصائص الجمعة، د امام جلال الدین سیوطي تالیف .

سریزه

په گران افغانستان کې د سیاسي کړکېچونو له امله علمي بهیرمتاثره شو دی، د مقدس جهاد په دوران کې چې افغانانو خپل ټاټوبي دیر غلګرو له پنځو د الله سبحانه وتعالی په فضل او په خپله نه هیریدونکي قربانۍ اوکړاونو او هجرتونو سره ازادکړ، د هجرت په دوران کې د علم اوپوهي سلسله بڼه روانه

وه، هر چا د خپل توان مطابق کار وکړ. په ورستیو دوو لسیزو، کې چې سیاسي استقرار پکې وجود نه لري، نوره هم زموږ په علمي بهیرناوړه اغیزه وکړه. د هر یوه مسلمان افغان دا ایماني فریضه ده، چې دخپل علمي استعداد نه خپلې ټولنې ته څه وړاندې کړي او په خاصه توګه په پښتو خوږه ژبه زیاتې ژباړې وشي، ترڅو زموږ مجاهد غیرتي ولس په اسانۍ سره ترې فائده واخلي. زموږ دټولنې اسلامي اقتصادي، ټولنیز او ادبي بلکې هراړخیز پرمختګ، یوازې او یوازې په پوهه پورې تړلی دی.

که موټولنه د زدکړي له نعمت نه په زیاته پیمانه برخمنه شي، یوڅو به ټولنه کې د اسلام ضد دودونه بندشي او په هغو لارو به روانه شي، کوم چې د نبی صلی الله علیه وسلم نه په صحیح سند ثابتې شوي. او علمي څیړنې به رامنځته شي، د صحیح او ضعیف حدیث ترمخ به توپیر وشي، د بدعتونو د ترویج لړۍ به پای ته ورسیري.

که موږ یوه څیړونکې ټولنه ولرو نو هېڅ کله به خپل منځی اختلاف کې ښکیل نه شو، د خپل ملت په اړه به د چا نه منو، خپلې ځاني ګټې به دټولنې په ګټو نه مخکې کوو، ولې چې دا به مو کلکه عقیده وي چې خپل خالق ته به د هرڅه په هکله ځواب ورکوو، ژوند به پای ته ورسیري، خو ګرځنه به مولکه دنورو دتاریخ قلم ته وسپارله شي. همدا پوهنه ده، چې موږ ته د خپل واکي الهام راکوي. که موږ ټول په شریکه مسلمانان وروڼه سره واوسو، نویابا اوسني او آینده نسل ته د پرمختګ یوه ښه لاره په لاس ورکړو، کیدی شي داسیازره داسي سمسورشي، څنګه یې چې غیرتي افغانان په خپلو خیالونو کې انځوروي ان شاء الله.

په راتلونکو څو پانوکې غواړم په یوه مهمه دیني مسئله چې هغه د جُمعي او اختر لمونځ دي بحث وکړم، دا ځکه چې په ډیرو ځایونو کې خلک د اختر او جمعي لمونځونه نه کوي، څوک وایي چې په اوس وخت کې یې شرایط برابر نه دي، څوک وایي چې وطن مو اشغال دی، په ځینو جنوبي ولایتونو کې اکثره خلک ډیره علاقه ورسره نه لري او د دې خبرې علت دادی، چې د فقهي په کتابونو کې د جمعي د لمانځه لپاره د وجوب په شرطونو کې یو شرط د ښار ذکر شوی دی او دښار په تعریف کې یې ویلي: چې هغه ځای ته ویلی شي، چې امیر او قاضي ولري او شرعي حدود په کې نافذ وي.

په اوسني وخت کې دا شرطو په ټول عالم اسلام کې پوره نه ليدل کيږي
نوبياخو غوښتنه داسې ده، چې په هيڅ ځای کې د جمعي لمونځ نه شي روا
خو داسې نه ده

د ښار دا تعريف په يو موقوف قول (علي کرم الله وجهه ته منسوب) شوی
او علماوو دښار نور تعريفونه هم کړي، ردالمحتار او تبیین الحقائق شرح کنز
الدقائق له امام ابویوسف (رح) نه نور روايتونه هم دښار په تعريف کې نقل
کړي.

۱: ښار هغه ځای ته ويل کيږي چې د هغه ځای خلک که سره راټول شي،
ترټولو په غټ مسجدکې به ځای نه شي . ۲: ښار هغه ځای ته ویلی شي، چې
په هغه ځای کې د خلکو لومړني اړتياوې پوره کيږي اود لومړنيو اړتياوو کسب
گر په کې موجود وي .

دا چې د جمعي لمونځ د قرانکریم په آيت ثابت شوی او فرض عين دی او
فقهاوو يوازې يو تعريف دښار نه دی کړی، چې که هغه تعريف موجود نوي
نو موږ به د جمعي لمونځ پريرېدو بلکې نور تعريفونه يې هم دښار کړي
دي، څنگه چې پورته مې دوه نور تعريفونه د امام يوسف رحمه الله نه ذکر کړل،
کله چې دا تعريفونه موجود شي، د جمعي لمونځ په هغه ځای کې بيا فرض عين
گرزي . د جمعي د لمانځه په مسئله به ان شالله تعالی په راتلونکو پاڼو کې بحث
وکړم . د يادونې وړ ده، چې زه به راتلونکې رساله کې د خپل حنفي مذهب د
علماوو اقوال له معتمدو او مشهورو کتابو اخلم او کوښښ به کوم ، چې ټول
تحقيق د خپل مذهب د کتابونو په رڼاکې وکړم .

حنفي فقه د قرانکریم او د نبی صلی الله عليه وسلم له سنتو مستنبطه او د علماوو
کرامو په نه هيريدونکو کوښښونو او اجتهادونو ولاړه ده، چې احوطه ، موثقه
او ترټولو زيات پيروان لري . په راتلونکې رساله کې درې فصله دي، چې
گڼ شمير بحثونه لري او بله خاتمه ده چې د کتاب خلاصه پکې رانغاړل شوې،
الله (ج) نه توفيق غواړم چې د خپل توان مطابق يې ترتيب کړی شم او داستفادی
وړيې و گرځوي .

لومړی فصل : د جمعي تعريف :

لومړی مبحث : د جمعة د لفظ استعمال :

جَمَعْتُ الشَّيْءَ الْمَتَفَرِّقَ فَاجْتَمَعَ وَجُمَاعُ النَّاسِ بِالضَّمِّ: أَخْلَاطُهُمْ، وَهُمْ الشَّابَّةُ مِنْ قِبَائِلَ شَتَّى. وَالْجَمْعُ: مَصْدَرُ قَوْلِكَ جَمَعْتُ الشَّيْءَ. وَقَدْ يَكُونُ اسْمًا لَجَمَاعَةِ النَّاسِ وَيُجْمَعُ عَلَى جُمُوعٍ،⁶

الْجُمُعَةُ (بِضَمِّ الْمِيمِ وَإِسْكَانِهَا وَفَتْحُهَا وَحُكِّي كَسْرُهَا قَالَ الْمَاورِدِيُّ كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ يُسَمَّى فِي الْجَاهِلِيَّةِ عَرُوبَةً قَالَ الشَّاعِرُ: نَفْسِي الْفِدَاءُ لِأَقْوَامٍ هُمُو خَلَطُوا يَوْمَ الْعَرُوبَةِ أَوْرَادًا بِأَوْرَادٍ وَكَانُوا يُسَمُّونَ الْأَحَدَ أَوَّلَ، وَالْإِثْنَيْنِ أَهَوْنَ، وَالثَّلَاثَةَ جُبَارًا، وَالْأَرْبَعَةَ دُبَارًا، وَالْخَمِيسَ مُؤْنَسًا، وَالسَّبْتَ شِيَارًا قَالَ الشَّاعِرُ أَوَمِّلْ أَنْ أَعِيشَ وَإِنْ يَوْمِي بِأَوَّلٍ أَوْ بِأَهَوْنَ أَوْ جُبَارٍ أَوْ التَّالِي دُبَارٍ فَإِنْ أَفْتَهُ فَمُؤْنَسٍ أَوْ عَرُوبَةً أَوْ شِيَارٍ⁷.

ژباړه: ګڼ شيان مې سره يوځای کړل، هغه سره يوځای شول او جماع الناس بالضم، مختلف ځوانان د بيلا بيلو قبيلو سره يوځای کيدل او جمع مصدر د جمع الشئ دى معنى يي: يوشى رايوځای کول اوکله دخلکو د ډلې لپاره نوم وي او جمع يي جُمُوع دى او جُمَاع په پيښ سره مخلوط ځوانان د مختلفو قبائلو نه .

جمعه د ميم په پيښ، سکون او زور سره تلفظ کيږي او په زیر سره هم لوستلې شي او ماوردي ويلي: د جمعي ورځ د جاهليت په زمانه کې د عروبي په ورځ نومول شوي وه

لکه چې شاعر ويلي: له هغو قومو څار شم، چې دوى به د عروبي په ورځ، ډلې ډلې سره سره يوځای شول عربو يکشنبې ته اول، دوشنبې ته اهون، سه شنبې ته جباراً، چارشنبې ته دُبَاراً، پنجشنبې ته مؤنساً اوشنبې ته شياراً ويل.

يوشاعر په خپل شعر کې ټولي ورځې داسې يادې دي

(زه په اميد سره خپل ژوند تير وم او زما ورځ (د مرګ) به يا اول اويا اهون اويا، جُبَاراً اويا ورپسې به دُبَاراً وي اوکه د دي نه هم پاتې شوم نوبيا به

: الجوهري نصر بن عاصم الليثي، الصحاح في اللغة، ج، ١، دارالكتب العلمية، الطبعة الثالثة، ١٤١٤ هجري بيروت لبنان - ص، ١٠٠ -

٣: ابو يحيى زكري، شرح البهجة الوردية ج، ٤، دارالكتب العلمية الطبعة الرابعة، ١٤١٣ هجري، بيروت لبنان، ص، ٤٩٠ -

مؤنس اويا عروبة او يا به شيار وي (نود جمعي دورخي معنا: د خلکو يوځای کيدل، په دی ورځ هم خلک د لمانځه لپاره سره رايوځای کيږي .

د جمعي اصطلاحي تعريف :

الْجُمُعَةُ بِتَثْنِثِ الْمِيمِ ، حَكَاهُ ابْنُ سِيدَه ، وَالْأَصْلُ الضَّمُّ .⁸

وَاشْتَقَّاقُهَا : مِنْ اجْتِمَاعِ النَّاسِ لِلصَّلَاةِ ، وَقِيلَ : لَجَمْعِهَا الْجَمَاعَاتِ ، وَقِيلَ : لَجَمْعِ طِينِ آدَمَ فِيهَا .

وَقِيلَ : " لِأَنَّ آدَمَ جُمِعَ فِيهَا خَلْقُهُ " رَوَاهُ أَحْمَدُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ . وَقِيلَ لِأَنَّهُ جُمِعَ مَعَ حَوَاءَ فِي الْأَرْضِ فِيهَا ، وَفِيهِ خَبَرٌ مَرْفُوعٌ ، وَقِيلَ : لِمَا جُمِعَ فِيهَا مِنَ الْخَيْرِ

أَوَّلُ مَنْ سَمَّاهُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ كَعَبُ بْنُ لُؤَيٍّ ، وَاسْمُهُ الْقَدِيمُ : يَوْمُ الْعُرُوبَةِ ، وَهُوَ أَفْضَلُ أَيَّامِ الْأُسْبُوعِ . وَهِيَ (أَفْضَلُ مِنَ الظُّهْرِ) ، أَيِ : مِنْ ظُهِرِ يَوْمِهَا مِمَّنْ تَجِبُ عَلَيْهِ بِلَا نِزَاعٍ .

ژباړه: د جُمعي لفظ د ميم په دري ګوني حرکت سره لوستلی شي، داخبره ابن اسیده کړي ده، په اصل کې د ميم پيښ دی ، او جمعه د اجتماع د خلکو لپاره

⁸ : الداغستاني محمدامين بن ملا احمد، مطالب أولي النهی في شرح غاية المنتهى ج، ٤، مطبعة داغستان

خوارزم ، ١٣٨٥ هجري ، الطبعة الخامسة ، ص ، ١٢٧- ، المكتبة الشاملة، الاصدار الثاني ، أي مقترحات أو ملاحظات

ترسل إلى nafeemail@yahoo.com

د لمانځه نه مشتقه (اخستل) شوې او ځكه ورته جمعه وايي چې ټولنې ټولنې خلك په دې ورځ سره يوځای کيږي او د ادم عليه السلام خټه په دې ورځ سره رايوځای کړ شوې وه ځكه ورته جمعه وايي او ويل شوی چې ادم عليه السلام په دې ورځ حوا بي بي سره په ځمکه يوځای شوی و، چې په دې مورد کې يو مرفوع حديث هم شته او ځكه ورته جُمعه وايي: چې هر قسمة خير پکې جُمعه دی دا ورځ لومړی ځل په دې نوم (جمعي) سره کعب بن لؤي اونوموله، او پخوانی نوم يې عروبه (د بڼکلا ورځ) و. دا د هفتي تر ټولو ورځو غوره ده او په اتفاق د علماوو، د جمعي لمونځ د ماسپښين لمانځه نه غوره ده .

دويم مبحث : د جمعي د لمانځه شرعي حکم:

امام محمد بن اسماعيل البخاري رحمه الله تعالى په خپل مشهور کتاب صحيح البخاري کې يو مستقل باب په دې خبره قائم کړی دی، چې د جمعي لمونځ فرض دی.

بَابُ فَرَضِ الْجُمُعَةِ لِقَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى⁹

{ إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ }

ژباړه: باب دی په فرض د جمعي کې، د الله تعالى په دې وينا:

کله چې اواز وشي لپاره د لمانځه د ورځې دجمعي، نو د الله تعالى ذکر (لمونځ او خطبه) ته ولاړ شئ او خرڅول پریردئ او دا ستاسو لپاره غوره عمل دی، که پوهیږئ) په مطالب اولي النهی چې شرح د غاية المنتهی دی د جمعي د لمانځه د لمړي ځل د فرضيت واقع په لاندي عنوان سره ذکر کړي ده.

(وَفُرِضَتْ بِمَكَّةَ قَبْلَ الْهَجْرَةِ) ، لِمَا رَوَى الدَّارَقُطْنِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ¹⁰ ، قَالَ { : اِنَّ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجُمُعَةِ قَبْلَ أَنْ يُهَاجِرَ ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَجْمَعَ

⁹: بخاري محمد بن اسماعيل صحيح البخاري ، ج ۳، ۴، دريم چاپ ، ۱۳۸۱ هجري مطبعه : ، ايج ، ايم سعيد کمپنی ، کراچی پاکستان ، ص ۳۸۷ -

۱۱: الداغستاني محمدا مين بن ملا احمد، مطالب أولي النهی في شرح غاية المنتهی ج، ۴، مطبعه داغستان خوارزم ، ۱۳۸۵ هجري ،

الطبعة الخامسة ، ص ، ۱۲۷- ، المكتبة الشاملة، الاصدار الثاني ، أي مقترحات أو ملاحظات ترسل إلى nafeemail@yahoo.com

بِمَكَّةَ ، فَكَتَبَ إِلَى مُصْعَبِ بْنِ عُمَيْرٍ : أَمَّا بَعْدُ ، فَاَنْظُرْ إِلَى الْيَوْمِ الَّذِي تَجْهَرُ فِيهِ
الْيَهُودُ بِالزُّبُورِ لِسَبْتِهِمْ ، فَاجْمَعُوا نِسَاءَكُمْ وَأَبْنَاءَكُمْ ، فَإِذَا مَالَ النَّهَارُ عَنْ شَطْرِهِ
عِنْدَ الزَّوَالِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ ، فَتَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ بِرَكَعَتَيْنِ { .فَأَوَّلُ مَنْ جَمَعَ مُصْعَبُ
بْنُ عُمَيْرٍ حَتَّى قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ ، فَجَمَعَ عِنْدَ الزَّوَالِ
مِنَ الظُّهْرِ وَالْجَمْعُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قَوْلٍ مَنْ قَالَ : أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ أَسْعَدُ بْنُ زُرَّارَةَ ، وَهُوَ
: أَنْ أَسْعَدَ جَمَعَ النَّاسَ ، فَإِنَّ مُصْعَبًا كَانَ نَزِيلَهُمْ ، وَكَانَ يُصَلِّي بِهِمْ وَيَقْرَأُ بِهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْإِسْلَامَ ، وَكَانَ يُسَمَّى الْمُفْرِي .فَأَسْعَدُ دَعَاهُمْ ، وَمُصْعَبُ صَلَّى بِهِمْ
.وَفِي الْبُخَارِيِّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ : " إِنَّ أَوَّلَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ بَعْدَ جُمُعَةٍ فِي مَسْجِدِ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَسْجِدِ عَبْدِ الْقَيْسِ بِجَوَاشِي مِنَ الْبَحْرَيْنِ ¹¹

ژباړه: د جمعي لمونځ په مکه مکرمه کې د هجرت نه مخکې فرض کړی
شوی و دارقطني له ابن عباس رضي الله تعالى عنهما نه روايت کړی، چې نبي
صلى الله عليه وسلم ته د هجرت نه مخکې په مکه مکرمه کې د جمعي د
لمانځه اجازت (د الله جل جلا له له خوا) شوی و، خو هغه په مکه مکرمه کې
و نکړی شو نومصعب بن عمير ته يې خط ورواستولو، امابعد : وگوره هغې
ورځې ته چې يهود د هفتې لپاره په لوړاواز تورات وايي، په دې ورځ (جمعه
) خپلې بنځې او زامن را يوځای کړي اوچې کله ورځ له نيمايي حصي نه
واوري ، (لمر زوال وکړي) نو الله تعالى دوه رکعته لمونځ وکړي

اول کس ، چې د جمعي لمونځ يې کړی ، مصعب بن عمير و، بياچې کله
رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې منورې ته هجرت وکړ نود ماسپېښين په
وخت کې د لمر له زوال سره يې د جمعي لمونځ وکړ .

دا چې ځينې وايي اول د جمعي لمونځ اسعد بن زرارة کړی، تطبيق يې دادي
چې اسعد خلک رايوځای کړل او مصعب بن عمير د دوی ميلمه و خلکوته يې د
جمعي لمونځ ورکړ اوخلک يې عباداتو ته دعوت کړل او داسلام تعليم يې ورته
وکړ نو ځکه مصعب بن عميرته د مقری (لوستونکي) نوم ورکړ شوی .
سعد خلک رادعوت کړل او مصعب بن عمير د جمعي لمونځ ورکړ .

له ابن عباس نه روايت دی (چې اول د جمعي لمونځ، له نبي صلى الله عليه
سلم د مسجد نه وروسته په جواثاکي شوی، چې دبحرين له کليو نه يوکلی و

بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، دجمعي د لمانحه د فرضيت په هكله ذكر كړي دي : **الْجُمُعَةُ فَرَضٌ لَا يَسَعُ تَرْكُهَا وَيُكْفَرُ جَاحِدُهَا وَالِدَلِيلُ عَلَى فَرَضِيَّةِ الْجُمُعَةِ**

الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَإِجْمَاعُ الْأُمَّةِ ، أَمَّا الْكِتَابُ فَقَوْلُهُ تَعَالَى { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ } وَأَمَّا السُّنَّةُ فَالْحَدِيثُ الْمَشْهُورُ وَهُوَ مَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ { إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ عَلَيْكُمْ الْجُمُعَةَ فِي مَقَامِي هَذَا ، فِي يَوْمِي هَذَا ، فِي شَهْرِي هَذَا ، فِي سَنَتِي هَذِهِ فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي أَوْ بَعْدَ مَمَاتِي اسْتَخْفَافًا بِهَا وَجُحُودًا عَلَيْهَا وَتَهَاوُنًا بِحَقِّهَا وَلَهُ إِمَامٌ عَادِلٌ أَوْ جَائِرٌ فَلَا جَمَعَ اللَّهُ شَمْلَهُ وَلَا بَارَكَ لَهُ فِي أَمْرِهِ ، إِلَّا لَا صَلَاةَ لَهُ ، إِلَّا لَا زَكَاةَ لَهُ ، إِلَّا لَا حَجَّ لَهُ ، إِلَّا لَا صَوْمَ لَهُ إِلَّا أَنْ يَتُوبَ فَمَنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ } .

وَرُوِيَ عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ { مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ ، - وذكر ابو داود ايضا هذا الحديث

أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ ⁽¹²⁾ وَمِثْلُ هَذَا الْوَعِيدِ لَا يُلْحَقُ إِلَّا بِتَرْكِ الْفَرَضِ وَعَلَيْهِ إِجْمَاعُ الْأُمَّةِ ¹³

ژباړه: د جمعي لمونځ فرض قطعي دی پريښودل يې روانه دي، منکر يې کافر دی د فرضيت دليل يې د الله جل جلاله کتاب قرانکريم او د نبی صلی الله عليه وسلم سنت او اجماع (اتفاق) د ټول امت دی .

الله جل جلاله د جمعي په سورة کي فرمايلي: کله چي د جمعي دلمانحه لپاره اذان وشي، نو تاسي د الله تعالی ذکر (لمانحه او خطبي) ته ځانونه رسوي (

او سنت (حديث) دليل يې دغه مشهور حديث د نبی صلی الله عليه وسلم دی : **الله تعالی په تاسو د جمعي لمونځ په دې ځای او په دې ورځ او په دې مياشت او په دې کال کي فرض کړی دی**

چا چي زما په ژوند اويا زماله وفات وروسته د سپکاوي له کبله اويا د انکار له امله اويا د سستی له وجي، پريښود او د ده لپاره عادل پاچا او يا ظالم پاچا وي، الله تعالی دې د هغه مختلف کارونه يوځای نه کړي او الله تعالی دې د هغه په

: ابوداؤد سليمان بن اشعث ، سنن ابی داؤد ، ج ، ۳ - ، دريم چاپ ، ۱۳۸۵ هجري = مطبوعه: ايچ ، ايم سعيد کمپنی ، کراچي پاکستان . ص ، ۳۴۷ -

: بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع ج ، ۳ ، ص ، ۷-۱۳

کار کې برکت وا نه چوي، خبر اوسئ چې د ده نه لمونځ، نه زکاة، نه حج اونه روژه قبليري، ترڅو چې توبه ونه باسي، الله سبحانه وتعالی يې توبه قبلو وي او له ابن عمر رضی الله عنهما نه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: څوک چې درې ځله د جمعي لمونځ د سستی له کبله ونکړي، الله تعالی يې په زړه مهر لگوي.

ابوداود هم دغه حدیث ذکر کړی دی، چې عربي متن يې مکمل پورته لیکل شوی او حواله هم پرې ورکړ شوې ده.

اودا ډول وعید (په عذاب سره ویره) غیرد فرضو له پریښود لویه بل شي نوي.

د جمعي د لمانځه په فرضیت د ټول اسلامي امت اجماع (اتفاق) دی.

ردالمحتار لاندې عبارت د جمعي د لمانځه د فرضیت په هکله ذکر کړی دی.

الْجُمُعَةُ بِتَثْلِيثِ الْمِيمِ وَسُكُونِهَا (هِيَ فَرَضٌ) عَيْنٌ (يَكْفُرُ جَاحِدُهَا) لِثَبُوتِهَا بِالِدَّلِيلِ الْقَطْعِيِّ كَمَا حَقَّقَهُ الْكَمَالُ وَهِيَ فَرَضٌ مُسْتَقَلٌّ أَكْدُ مِنَ الظُّهْرِ وَلَيْسَتْ بَدَلًا عَنْهُ كَمَا حَرَّرَهُ الْبَاقَانِيُّ مَعْرِيًّا لِسَرِيِّ الدِّينِ بْنِ الشَّحْنَةِ وَفِي الْبَحْرِ: وَقَدْ أَفْتَيْتُ مَرَارًا بِعَدَمِ صَلَاةِ الْأَرْبَعِ بَعْدَهَا بِنِيَّةٍ آخِرِ ظَهْرِ خَوْفِ اعْتِقَادِ عَدَمِ فَرَضِيَّةِ الْجُمُعَةِ كَمَا حَقَّقَهُ الْكَمَالُ (وَقَالَ بَعْدَ ذَلِكَ وَإِنَّمَا أَكْثَرْنَا فِيهِ نَوْعًا مِنَ الْإِكْتَارِ لِمَا نَسْمَعُ عَنْ بَعْضِ الْجَهْلَةِ أَنَّهُمْ يَنْسُبُونَ إِلَى مَذْهَبِ الْحَنْفِيَّةِ عَدَمَ افْتِرَاضِهَا، وَمَنْشَأُ غَلَطِهِمْ قَوْلُ الْفُذُورِيِّ وَمَنْ صَلَّى الظُّهْرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي مَنْزِلِهِ وَلَا عُدْرَ لَهُ كُرْهُ وَجَازَتْ صَلَاتُهُ (قَوْلُهُ أَكْدُ مِنَ الظُّهْرِ) أَيُّ لَأَنَّهُ وَرَدَ فِيهَا مِنَ التَّهْدِيدِ مَا لَمْ يَرُدَّ فِي الظُّهْرِ، مِنْ ذَلِكَ قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " { مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةٍ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ } " رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ، فَيُعَاقَبُ عَلَى تَرْكِهَا أَشَدَّ مِنَ الظُّهْرِ وَيُثَابُ عَلَيْهَا أَكْثَرُ وَلِأَنَّ لَهَا شَرْطًا لَيْسَتْ لِلظُّهْرِ تَأْمَلْ (قَوْلُهُ: وَلَيْسَتْ بَدَلًا عَنْهُ إلخ) تَصْرِيحٌ بِمَفْهُومِ قَوْلِهِ: وَهِيَ فَرَضٌ مُسْتَقَلٌّ¹⁴

¹⁴: محمد علاء الدين ابن الشيخ على الحصني الحنفي، رد المحتار، ج ٦، ص ٣٨-

ژباړه: جمعه د ميم په حرکت اویاسکون سره لیکل کیږي، د دې ورځې لمونځ فرض عین دی (او منکر یې کافر دی) ځکه چې په یقیني دلائلوسره ثابت دی، څنگه چې کمال د دې خبرې تثبیت کړی دی او دا یو مستقل فرض دی، د ماسپینین لمانځه نه زیات پکې تاکید شوی او د ماسپینین د لمانځه بدل نه دی، څنگه په الباقاني کې سری الدین ابن شحنه ته منسوب دي .

په بحرا لرائق کې لیکلي : ماڅو کرته په دې فتوا ورکړې ده، چې څلور رکعت له لمونځ د جمعي لمانځه نه وروسته د ماسپینین د لمانځه په نیت مه کوئ، ترڅو خلک دا گمان ونه کړي چې د جمعي لمونځ فرض نه دی او دا خبر کمال هم ثابته کړې ده (له دې نه وروسته یې ویلي دي: موږ په دې اړه یوډول زیاته څیړنه کړې، ځکه چې له ځینو جاهلانو اوږو، وایي: د جمعي لمونځ د احنافو په نزد فرض نه دی) او د دوی د غلطی منشاء، د قدوري د عبارت دی: څوک چې د جمعي په ورځ د ماسپینین لمونځ بې له عذره په خپل کور کې وکړي نو دا روا دی، سره له مکروه والي (

دکنز د مصنف دا خبره چې د جمعي لمونځ د ماسپینین لمانځه نه هم زیات مؤکد(قوي) دی، ځکه چې د دې لمانځه پرینودلوکې دومره تهدید راغلی کوم چې د ماسپینین د لمانځه په پرینودلو کې نه دي راغلی .

د دې جملې نه دا قول د نبی صلی الله علیه وسلم دی: څوک چې د جمعي لمونځ درې کرته په قصدسره (بې له ضرورته) پریردي، الله تعالی به یې په زړه باندي مهر ولگوي .

د دې حدیث روایت احمد او حاکم کړی او صحیح یې هم گرزولی.

د جمعي د لمانځه په پرینودلو دومره زیات عذاب او گناه ده څومره چې د ماسپینین د لمانځه په پرینودلو نشته، او ثواب یې هم د ماسپینین له لمانځه نه زیات دی، ځکه چې د دې لمانځه لپاره خاص شرطونه دي، چې هغه د ماسپینین د لمانځه لپاره نشته .

دا قول د ماتن چې: د جمعي لمونځ د ماسپینین له لمانځه بدل نه دی (تصریح په دې خبرې ده، چې دا یو مستقل فرض دی .

مجمع الأنهر شرح ملتقى الأبصار، د جمعي د لمانحه د فرضيت په هکله داسې ليکلي:

وَهِيَ فَرِيضَةٌ مُحْكَمَةٌ لَا يَسَعُ تَرْكُهَا وَيَكْفُرُ جَاحِدُهَا وَهِيَ فَرَضٌ عَيْنٌ¹⁵

ژباړه: د جمعي لمونځ محکم فرض دی، پرینودل یې نه دی روا څوک چې ترې انکارکوي هغه ته نسبت د کفرکولې شي.

دریم مبحث: د جمعي د لمانحه شرطونه:

الف: د وجوب شرطونه: د وجوب د شرطونو مطلب دادې چې په چاکې دا شرطونه موجود شي نو په دغه خلکو د جمعي لمونځ فرض دی.

امام سرخسی رحمه الله تعالی په مبسوط کې د دې شرطونو په هکله ليکلي دي -

الشرايط في المصلي لوجوب الجمعة: فالإقامة والحرية والذكورة والصحة
لحديث جابر رضي الله تعالى عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم { :
مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَعَلَيْهِ الْجُمُعَةُ إِلَّا مُسَافِرٌ وَمَمْلُوكٌ وَصَبِيٌّ وَامْرَأَةٌ
وَمَرِيضٌ } الْمُسَافِرُ وَالْمَمْلُوكُ وَالْمَرَأَةُ وَالْمَرِيضُ إِذَا شَهِدُوا الْجُمُعَةَ فَأَدَّوْهَا
جَازَتْ لِحَدِيثِ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ { كُنَّ النِّسَاءُ يُجْمَعْنَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيُقَالُ لَهُنَّ لَا تَخْرُجْنَ إِلَّا تَفْلَاتٍ أَيْ غَيْرَ مُتَطَيِّبَاتٍ } وَلَآنَ
سُقُوطُ فَرَضِ السَّغِيِّ عَنْهُمْ لَا لِمَعْنَى فِي الصَّلَاةِ بَلْ لِلْحَرَجِ وَالضَّرَرِ فَإِذَا تَحَمَّلُوا
التَّحَقُّوا فِي الْأَدَاءِ بِغَيْرِهِمْ¹⁶

ژباړه: کوم د وجوب شرطونه چې د جمعي د لمونځ کوونکو لپاره اړین دي هغه

¹⁵: شيخ زاده عبدالرحمن بن الشيخ محمد بن سليمان ، مجمع الأنهر في شرح الأبحر ملتقى، المطبعة العلمية ، القديمه ، ١٣٢٨ هجري، بيروت لبنان ج ٢، ص ٣١ -

¹⁶: سرخسی شمس الدین محمد بن احمد بن سهل ، المبسوط ج ٢، ١٣٢٤ هـ) مطبعة السعادة، ١٣٢٤ هـ) بغاية الشيخ محمد راضي الحنفی. (القاهرة: مصر العربی ، وأعيد نشر هذه الطبعة في بيروت (1986) ص ٣٨٠ - ٣٩٠.

۱: اقامه دی، یعنی مسافر به نوي، ۲: ازاد به وي په غلام نشته ۳: او نر به وي په بنځو لازم نه دی ۴: روغ به وي، په مريض نشته ۵: بالغ به وي په نابالغ فرض نه دی ۶: عاقل به وي په لیوني فرض نه دی (

دا دوه اخري شرطونه ځينو خلکو نه دي ذکر کړي، ځکه چې لیوني او نابالغ په یو شي مکلف نه دي: مسافر، غلام، بنځه او مريض که دجمعي لمانځه ته حاضر شول نو دا روادي څنگه چې په حديث د حسن رضی الله تعالی عنه کې ذکر شوي: بنځو به د جمعي لمونځ له نبی صلی الله علیه وسلم سره کولو، ورته ویل کیدل به: له کوره چې راوځی، خوشبویی مه استعمالوی.

او بل دا چې د جمعي لمونځ فرض دی د دوی نه دا فرض د تکلیف او ضرر په وجه ساقط دي، نه له دې وجې چې دوی د لمانځه اهل نه دي. کله چې دوی دا حرج او ضرر برداشت کړ نو د نورو خلکو سره په اداء د جمعي کې برابر دي. له دوی نه ځکه فرضیت ساقط دی، چې دا ډول خلک په خپل اختیار کې نه دي، د دې لپاره چې په یو چا تکلیف بما لایطاق (تروسي پورته) رانه شي ځکه ورباندې د جمعي لمونځ لازم نه شواو کول یې ورته صحیح دي.

ب: د جمعي د لمانځه داداء شرطونه:

د اداء د شرطونو مطلب دادې چې لاندني شرایط چې هرچرته موجود شي د جمعي لمونځ هلته فرض عین دی

۱: ښار، ۲: پادشاه، ۳: وخت، ۴: خطبه، ۵: اذن (اجازت)، ۶: جماعت.

ښار هغه ځای ته ویلی شي چې د هغه ځای ټول لمونځ کونکي سره رایوځای شي نود دوی ترتولوپه غټ مسجدکې به ځای نه شي او په دی خبره زیاتو فقهاوو فتوا ورکړي ده ځکه چې زیات خلک دشریعت د احکاموپه کولو کې سست شوي دي او دا تعریف په ډیرو غټو کلیوهم صادقیري.

که د مسلمانانو مشر (حاکم) مړ شو او یا د فتني له کبله د جمعي لمانځه ته نه شوی حاضریدلی او بل داسي څوک نه و چې د جمعي د لمونځ د اقامت حق یې درلود، عام خلک به د جمعي د لمانځ لپاره خطیب ټاکي، ځکه چې دا یوه اړتیا ده سره له دې چې په دې وخت اوځای کې بالکل نه امام (د علاقې حاکم) او نه قاضي شته.

اوپه دي خبرسره جهالت دهغه چا څرگند شو ، چې وايي د فتنې په دوران کې د جمعي لمونځ صحيح نه دی او حال دادې چې په کوم وطن باندې کافران غالبه شي (قبضه يې کړي) هلته هم د جمعي لمونځ صحيح دی ¹⁷ که حاکمان کافران وو مسلمانانو ته د جمعي لمونځ کول روادي او قاضي به د مسلمانانو په رضایت سره مقرریدی شي

خوپه مسلمانانو واجب دي چې د کافرانو نه دي د مسلمان والی غوښتنه وکړي ¹⁸

يادونه !! هغه غټ کلی چې پورتنی تعريف ورباندې تطبیقېږي په هغوکې د جمعي لمونځ فرض عين دی د مثال په توگه: د اندرو په ولسوالۍ ک: د ميری بازار دی چې په دې کې دښار ټول شرایط برابر دي، د جمعي لمونځ پکې فرض عين دی په هم دې ډول په غټوکلو کې هم فرض عين دی، چې دښار پورتنی تعريف (کوم چې ردالمختارکړی) پری صادق وي لکه چارديوال ، مهمان او حبيب گوډلی او نانی او زرین او مونگر. د ده یک په ولسولۍ کې لکه : تاسن، رامک اوکنډراو رباط او داسي نور کلی او هغه بازارونه چې پکې خلک دسودا لپاره راځي او د خلکو د ضرورت توکي پکې ترلاسه کېږي په دې ټولوکې د جمعي لمونځ فرض عين دی (البته که علماووگرام کومه استثنایي فیصله په یوځای کې دیوخاصو شرایطو له امله وکړه هغه بيله خبره ده، زما دا تحقیق په نورمالو او استقرار حالاتو پورې تړلی دی، چې کله اسلامي دارالافتاء یوه ځانگړې فتوا ورکړي، چې هغه د علماوو په لزوم دیداو مصلحت پورې تړلی وي تعميل يې د ټولو مسلمانان یوه دیني دنده ده .

په قرانکریم کې امرشوی چې تاسې د جمعي لمانځه ته لاړ شئ او علماوو ورڅه شرایط ورته ایښي دي ، د ردالمحتار شرایط خو پورته ذکرشول او دامام ابویوسف رحمه الله تعالی علیه نه د ښارپه مورد کې مختلف روایتونه راغلي دي ، یوازې دا روایت نه دی چې ښار هغه ځای دی چې هلته امیر، قاضي وی او شرعي احکام نافذ وی ، چې دا خبره هم په قول د علي کرم الله وجهه پورې موقوفه ده چې یو روایت د امام ابویوسف رح نه دی او

¹⁷: محمد علاء الدین ابن الشیخ علی الحصني الحنفي ، ردالمختار ج ، ٦، ص، ٤٢-٤٣

¹⁸ : محمد علاء الدین ابن الشیخ علی الحصني الحنفي ، ردالمختار ج ، ٦، ص ، ٦٣-

دهغه نه نور روايتونه هم نقل دي ، تبیین الحقائق کې د ښار د تعريف په هکله داسې ليکلي دي : دجمعي د لمانځه داداکولو يوشرط دادې چې د جمعي لمونځ به په ښار کې کيږي له وجې د قول د علي رضي الله عنه : نشته د جمعي لمونځ او تکبيرات تشریق او نه د کوچني او لوی اختر لمونځ مگر په ښار کې.

او بيا ماتن ويلي: (دکنز ملاصاحب) ښار هر هغه ځای دی چې هغه لره امير او قاضي او د شريعت احکام په کې نافذ وي . دا روايت له امام ابو يوسف (رح) نه نقل شوی او کرخي غوره کړی او بل روايت له امام يوسف (رح) نه (په تعريف د ښار کې) دادې چې کله د يوځای خلک تر ټولو په لوی مسجد کې سره راټول شي او پکې ځای نه شي، دښار دی . او دا روايت بلخي غوره کړی . او بل روايت له امام ابو يوسف (رح) نه داسې نقل شوی: هر هغه ځای چې پکې هر قسمه کسب گر موجود وي او د خلکو د ضرورت وړ توکي پکې پيدا کيږي دا ښاردی. په يو بل روايت کې له امام ابويوسف رح نه داسې هم نقل شوي دي: هر هغه ځای چې لس زراوسيدونکي لري هغه ښاردی . او له امام محمد (رح) نه يو روايت داسې هم نقل شوی: هر هغه ځای چې سلطان يې ښار جوړ کړي که کلي هم وي، هغه ښار کيږي، چې خپل نائب ور واستوي او چې کله واپس راشي، هغه ځای بيا د کلي حکم ته راگرځي ¹⁹

لومړی روايت (د شريعت د نفاذ شرط) په اس وخت کې ډير گران دی ځکه چې اوس خو اسلامي خلافت نشته په زياته اسلامي نړۍ کې غير شرعي حکومتونه موجود دي له همدې کبله که موږ د جمعي لمونځ پرېږدو نو په حقيقت کې د قرانکريم د يو محکم ايات ډير ښودلو په معني دي. او بل دا چې فقهاوو خو موږ ته لاره نه ده بنده کړی ، چې يوازې يې دښار همدا (دقاضي او امير او نفاذ دا حکامو) تعريف کړی دی نور تعريفونه يې هم کړي دي چې پورته ذکر شول د مثال په توگه : که ډاکتر ناروغ ته درمل وليکي او هغه درمل په درملتونونو کې نه تر لاسه کيږي او ناروغه دمرگ په حالت کې

¹⁹ الحسيني محمد ، تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق ، ج ۳، دارالطبع الزاهرة ببولاق القاهرة مصر- ۱۳۱۵ الهجره ، ص ۳۵ -

۱۶: (سره له دې داوول قول مطلب چې يې دښار په تعريف کې د امير او قاضي شرط ويلي اسلامي خلافت مقصد نه دی بلکې مسلمان امير اومسلمان عالم قاضي او قادر په تنفيذ دا حکامو د شريعت نه عملاً تنفيذ، نو اول شرط هم موجوددي په اکثره اسلامي ممالکوکې (شيخ القران والحديث علامه سيد رسول حليم) ،

وي نومور به انتظار کوو تر څو هغه مرشي اوکۀ بيا به ډاکتر ته مراجعه کوو تر څو بل مناسب درمل ناروغ ته وليکي همدا ډول د جمعي د فرضيت دليل په قرانکريم ثابت دی او علماوو شرطونه ورته ټاکلي دي، چې په دې جمله کې يوشرط: بنار دی او بنار گن شمير تعريفونه علماوو کړي، چې د يو تعريف شرايط مساعد نوي مور د علماوو هغه بل تعريف ته رجوع کوو او که مويوازي او يوازي يو تعريف د بنار په نظر کې نيولی وي او هغه هم په اوسني وخت کې نه شي موجود يدي نو په حقيقت کې دا د قرانکريم د يو قاطع (د جمعي لمانځه د فرضيت) ايت نسخ ده ²⁰

ردالمحتار په دې اړه لاندې عبارت ليکلی:

په شرح شيخ اسماعيل کې چې د دهلوي نه يې نقل کړی ليکل شوي: د جمعي د لمانځه لپاره چې د شريعت د احکامو نفاذ چا شرط کړی: دا يې مقصدنه دی چې ټول احکام د شريعت به بالفعل جاري وي ځکه چې د جمعي لمونځ دلوی ظالم حجاج بن يوسف په زمانه کې هم چا نه دي پريښودلی احوال داچې هغه ټول احکام نه وو نافذ کړي. بلکې مقصد دادي: چې حاکم به په نفاذ د احکامو قدرت لري.

په حاشيه د ابوسعود کې هم دغه مطلب ذکر شوی چې د علامه نوح افندي له رسالې يې نقل کړي دي.

زه (ردالمحتار مصنف) وایم که د بعضو شريعي احکامو نه جاري کيدل په بنار باندی دا اثر وکړي چې مصر (بنار) نه جوړېږي، څنگه چې ظاهر الروايه ده نو په دې ډول خو په يو اسلامي ملک کې اوس د جمعي لمونځ جواز نه لري او نه يې له ډيره وخته پخوا لرلو نو معلومه شوه چې مراد قدرت په نفاذ ده نه با لفل جاري کيدل. ²¹

۲: د جمعي داداء دويم شرط سلطان دی چې خپله يا يې نائب موجود وي که يوه نه وی، نو د خای خلک دي يو څوک مخکې کړي د ضرورت له کبله، څنگه چې د بحرالرائق لاندې عبارت دی -

²⁰ ليکوال ،

: ردالمختار ج ۶، ص ۴۳، ²¹

وَلَوْ لَمْ يَكُنْ ثَمَّةَ قَاضٍ وَلَا خَلِيفَةً فَاجْتَمَعَ الْعَامَّةُ عَلَى تَقْدِيمِ رَجُلٍ جَازٍ لِلضَّرُورَةِ
وَأُطْلِقَ فِي السُّلْطَانِ فَشَمَلَ الْعَادِلَ وَالْجَائِرَ²²

ژباړه: که په هغه ځای کې قاضي او خليفه موجود نوو، عام خلک دي د
جمعي لمونځ د يو سړي په امامت ادا کړي ، د ضرورت له امله او سلطان يې
مطلق ذکر کړ چې عادل او ظالم دواړو ته شاملیږي .

۳: دريم شرط يې د ماسپښين وخت دی چې نه صحيح کيږي مخکې او
وروسته د ماسپښين له وخته²³

۴: شرط يې خطبه ده: دوه لنډې خطبې سنت دي اوږدوالی يې مکروه دی
چې يوه وره جلسه (ناسته) په اندازه د لوستلو د دريو اياتونو به د دواړو خطبو
تر منځ کوي .

۵: شرط يې : اذن عام دی په داسې ځای کې به کيږي چې هر څوک ورتللی
شي. رد المختار ليکلي: عادت په دې جاري دی چې هر څوک جامع جومات
جوړ او اراده د جمعي د لمونځ پکې ولري نو د امام (پاچا) نه اجازت غواړي،
کله چې هغه لومړی ځل ورته اجازت ورکړي نو هغه عامه اجازه حاصله شوه
او د دې نه وروسته دويم ځل د امام اجازه شرط نه دی او هر خطيب کولی
شي چې د امام نيابت وکړي، ځکه چې يو ځل اجازت اخستل شوی دی او دا
بسنه کوي²⁴.

د نوموړي کتاب په شپږم ټوک کې ئې داذن (اجازت د خليفه) په باره کې
داسې ليکلي: د پاچا له خوا عامه اجازه دومره بسنه کوي، چې د جامع مسجد
دروازې د ورتلونکو په مخ خلاصې وي نوکه دکلا در وازه د دښمن د ويره له
امله او عادتاً لا پخوا بنده ساتل کيدله، باک نه لري ځکه چې عامه اجازه د خپلو
خلکو لپاره په ځای ده او د دروازو بنديدل خو د دښمن د دفعې لپاره دي نه د
لمونځ کونکو د منع کولو لپاره، هوکې که دروازې بندي نشي بڼه خبره ده څنگه
چې په مجمع الانهر او المنهج کې راغلي دي .

البحر الرائق شرح كنز الدقائق ج، ۵، ص، ۱۴۶—۱۵۵-۲۲

: بحر ج، ۵، ص، ۷۹-۲۳

۲۵: محمد علاء الدين ابن الشيخ على الحصني الحنفي، ردالمختار ج ۶، ص، ۵۴-۲۴

او که امام کلا ته داخل شي او در وازی بندی کړي او په خپلو ملگرو د جمعي لمونځ وکړي دا نه ده روا او که دروازي خلاصي پريږدي، رواده سره له کراهية نو امام په ديني او دنياوي چارو کي عامو خلکوته محتاج دی پاکي ده هغه ذات لره چې چاته هيڅ احتياج نه لري او هروخت د احتياج نه پاک دی .

۶: شرط يې د جَمَاعَتْ لمونځ دی 25 د جمعي لمونځ انفرادي نه کيږي ځکه چې دا عمل د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه همداسې متواتر راغلی دی

شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله تعالى د جمعي اونوروسنتو په اړه ليکلي

وَأَمَّا السُّنَّةُ بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَقَدْ ثَبَتَ فِي الصَّحِيحَيْنِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ } كَمَا ثَبَتَ عَنْهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ { أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الْفَجْرِ رَكْعَتَيْنِ : وَبَعْدَ الظُّهْرِ رَكْعَتَيْنِ وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكْعَتَيْنِ } . وَأَمَّا الظُّهْرُ فَفِي حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ { : أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَهَا رَكْعَتَيْنِ } وَفِي الصَّحِيحَيْنِ عَنْ عَائِشَةَ : " { أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَهَا أَرْبَعًا . } وَفِي الصَّحِيحِ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : { مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ } " . وَجَاءَ مُفَسَّرًا فِي السُّنَنِ { : أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَهَا وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ وَرَكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ } . فَهَذِهِ هِيَ السُّنَنُ الرَّائِبَةُ الَّتِي ثَبَتَتْ فِي الصَّحِيحِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَوْلِهِ وَفِعْلِهِ . مَدَارُهَا عَلَى هَذِهِ الْأَحَادِيثِ الثَّلَاثَةِ : حَدِيثُ ابْنِ عُمَرَ وَعَائِشَةَ وَأُمِّ حَبِيبَةَ . وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُومُ بِاللَّيْلِ : إِمَّا إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً وَإِمَّا ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً فَكَانَ مَجْمُوعُ صَلَاتِهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فَرَضُهُ وَنَفْلُهُ نَحْوًا مِنْ أَرْبَعِينَ رَكْعَةً . وَالنَّاسُ فِي هَذِهِ السُّنَنِ الرَّوَائِبِ عَلَى ثَلَاثَةِ أَقْوَالٍ : مِنْهُمْ مَنْ لَا يُوقِتُ فِي ذَلِكَ شَيْئًا . كَقَوْلِ مَالِكٍ فَإِنَّهُ لَا يَرَى سُنَّةَ إِلَّا الْوُتْرَ وَرَكْعَتَيِ الْفَجْرِ . وَكَانَ يَقُولُ إِنَّمَا يُوقِتُ أَهْلُ الْعِرَاقِ . وَمِنْهُمْ مَنْ يَقْدِرُ فِي ذَلِكَ أَشْيَاءَ بِأَحَادِيثٍ ضَعِيفَةٍ بَلْ بَاطِلَةٍ كَمَا يُوْجَدُ فِي مَذَاهِبِ أَهْلِ الْعِرَاقِ وَبَعْضِ مَنْ وَافَقَهُمْ مِنْ أَصْحَابِ الشَّافِعِيِّ وَأَحْمَدَ فَإِنَّ هَؤُلَاءِ يُوْجَدُ فِي كُتُبِهِمْ مِنَ الصَّلَوَاتِ الْمُقَدَّرَةِ وَالْأَحَادِيثِ فِي ذَلِكَ مَا يَعْلَمُ أَهْلُ الْمَعْرِفَةِ بِالسُّنَّةِ أَنَّهُ مَكْذُوبٌ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَنْ رَوَى عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { أَنَّهُ صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا } أَوْ { أَنَّهُ قَضَى سُنَّةَ الْعَصْرِ } " أَوْ { أَنَّهُ صَلَّى قَبْلَ الظُّهْرِ سِتًّا } أَوْ " بَعْدَهَا أَرْبَعًا " أَوْ { أَنَّهُ كَانَ يُحَافِظُ عَلَى

25: محمد علاء الدين ابن الشيخ على الحصني الحنفي ردالمختار. ج- 6، ص 89-

الضحي { . وَأَمْثَالُ ذَلِكَ مِنَ الْأَحَادِيثِ الْمَكْذُوبَةِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .
وَأَشَدُّ مِنْ ذَلِكَ مَا يَذْكُرُهُ بَعْضُ الْمُصَنِّفِينَ فِي " الرِّقَائِقِ وَالْفَضَائِلِ " فِي الصَّلَوَاتِ
الْأُسْبُوعِيَّةِ وَالْحَوْلِيَّةِ : كَصَلَاةِ يَوْمِ الْأَحَدِ وَالْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَةِ وَالْأَرْبَعَاءِ وَالْخَمِيسِ
وَالْجُمُعَةِ وَالسَّبْتِ الْمَذْكُورَةِ فِي كِتَابِ أَبِي طَالِبٍ " وَأَبِي حَامِدٍ وَعَبْدِ الْقَادِرِ
وغيرهم . وَكَصَلَاةِ الْأَلْفِيَّةِ " الَّتِي فِي أَوَّلِ رَجَبٍ وَنِصْفِ شَعْبَانَ وَالصَّلَاةِ " الْإِثْنِي
عَشْرِيَّةِ " الَّتِي فِي أَوَّلِ لَيْلَةِ جُمُعَةٍ مِنْ رَجَبٍ وَالصَّلَاةِ الَّتِي فِي لَيْلَةِ سَبْعِ
وَعَشْرِينَ مِنْ رَجَبٍ وَصَلَوَاتٍ أُخَرُ تُذَكَّرُ فِي الْأَشْهُرِ الثَّلَاثَةِ وَصَلَاةِ لَيْلَتَي الْعِيدَيْنِ
وَصَلَاةِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ وَأَمْثَالُ ذَلِكَ مِنَ الصَّلَوَاتِ الْمَرْوِيَّةِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ اتِّفَاقِ أَهْلِ الْمَعْرِفَةِ بِحَدِيثِهِ أَنَّ ذَلِكَ كَذِبٌ عَلَيْهِ وَلَكِنْ بَلَغَ ذَلِكَ
أَقْوَامًا مِنْ أَهْلِ الْعِلْمِ وَالِدِّينِ فَظَنُّوهُ صَحِيحًا فَعَمِلُوا بِهِ وَهُمْ مَأْجُورُونَ عَلَى حُسْنِ
قَصْدِهِمْ وَاجْتِهَادِهِمْ لَا عَلَى مُخَالَفَةِ السُّنَّةِ . وَأَمَّا مَنْ تَبَيَّنَتْ لَهُ السُّنَّةُ فَظَنَّ أَنَّ
غَيْرَهَا خَيْرٌ مِنْهَا فَهُوَ ضَالٌّ مُبْتَدِعٌ بَلْ كَافِرٌ . وَالْقَوْلُ الْوَسْطُ الْعَدْلُ هُوَ مَا وَافَقَ
السُّنَّةَ الصَّحِيحَةَ الثَّابِتَةَ عَنْهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ ثَبَتَ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي
بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ وَفِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ : { مَنْ كَانَ مِنْكُمْ مُصَلِّيًّا بَعْدَ
الْجُمُعَةِ فَلْيُصَلِّ بَعْدَهَا أَرْبَعًا } . وَقَدْ رَوَى السِّتُّ عَنْ طَائِفَةٍ مِنَ الصَّحَابَةِ جَمْعًا
بَيْنَ هَذَا وَهَذَا . وَالسُّنَّةُ أَنْ يُفْصَلَ بَيْنَ الْفَرَضِ وَالنَّفْلِ فِي الْجُمُعَةِ وَغَيْرِهَا . كَمَا
ثَبَتَ عَنْهُ فِي الصَّحِيحِ { أَنَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ تُوصَلَ صَلَاةٌ بِصَلَاةٍ
حَتَّى يُفْصَلَ بَيْنَهُمَا بِقِيَامٍ أَوْ كَلَامٍ } فَلَا يَفْعَلُ مَا يَفْعَلُهُ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ . يَصِلُ
السَّلَامَ بِرَكَعَتَيِ السُّنَّةِ فَإِنَّ هَذَا رُكُوبٌ لِنَهْيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ . وَفِي هَذَا
مِنَ الْحِكْمَةِ التَّمْيِيزُ بَيْنَ الْفَرَضِ وَغَيْرِ الْفَرَضِ كَمَا يُمَيِّزُ بَيْنَ الْعِبَادَةِ وَغَيْرِ
الْعِبَادَةِ . وَلِهَذَا اسْتَحَبَّ تَعْجِيلُ الْفُطُورِ وَتَأْخِيرُ السُّحُورِ وَالْأَكْلُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ
الصَّلَاةِ وَنَهْيٌ عَنْ اسْتِقْبَالِ رَمَضَانَ بِيَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ فَهَذَا كُلُّهُ لِلْفَصْلِ بَيْنَ الْمَأْمُورِ
بِهِ مِنَ الصِّيَامِ وَغَيْرِ الْمَأْمُورِ بِهِ وَالْفَصْلِ بَيْنَ الْعِبَادَةِ وَغَيْرِهَا . وَهَكَذَا تَمْيِيزُ
الْجُمُعَةِ الَّتِي أَوْجَبَهَا اللَّهُ مِنْ غَيْرِهَا . وَأَيْضًا فَإِنَّ كَثِيرًا مِنْ أَهْلِ الْبِدْعِ كَالرَّافِضَةِ
وغيرهم لَا يَنْوُونَ الْجُمُعَةَ بَلْ يَنْوُونَ الظُّهْرَ وَيُظْهِرُونَ أَنَّهُمْ سَلَّمُوا وَمَا سَلَّمُوا
فَيُصَلُّونَ ظُهْرًا وَيَظُنُّونَ الظَّنَّ أَنَّهُمْ يُصَلُّونَ السُّنَّةَ فَإِذَا حَصَلَ التَّمْيِيزُ بَيْنَ الْفَرَضِ
وَالنَّفْلِ كَانَ فِي هَذَا مَنَعٌ لِهَذِهِ الْبِدْعَةِ وَهَذَا لَهُ نَظَائِرُ كَثِيرَةٌ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ
أَعْلَمُ . 26 {

ژباړه: د جُمعي لمانځه د سنتو په هکله بخاري اومسلم د نبی صلی الله علیه وسلم نه احادیث نقل کړي: چې هغه به د جُمعي له لمانځه نه وروسته دوه رکعت له مونځ کولو، څنگه چې همدا ډول په بخاري اومسلم کې نور احادیث هم روایت شوي: چې نبی صلی الله علیه وسلم به د سحر د فرضو او د ماسپښین د فرضو او د مابینام د فرضو او د ماخستن د فرضو نه وروسته دوه رکعت له مونځ کولو.

له ابن عمر رضی الله عنه نه د ماسپښین د لمانځه د سنتو په هکله حدیث نقل شوی او همدا ډول بخاري له عائشي رضی الله تعالی عنها نه روایت کړی: چې نبی صلی الله علیه وسلم به د ماسپښین د لمانځه نه مخته څلور رکعت سنت کول او امام بخاري دام حبیبی رضی الله تعالی عنها نه روایت کړی: چې نبی صلی الله علیه وسلم فرمایلي: څوک چې په شپه او ورځ کې دولس رکعت نفل له مونځ وکړي، الله تعالی به په جنت کې ورته کور جوړ کړي.

د سننو په کتابوکې دا حدیث په تفصیل سره ذکر شوی: چې نبی صلی الله علیه وسلم به د ماسپښین د فرضونه مخ کې څلور او وروسته دوه رکعت او ماخستن نه وروسته دوه رکعت او د سحر د فرضو نه مخ ته دو رکعت له مونځ کولو، چې د پته سنت راتبه ویلی شي چې د نبی صلی الله علیه وسلم نه په قول او فعل سره ثابت شوي دي او دلیل یې تیردرې احادیث دي چې ابن عمر، عائشي او ام حبیبی رضی الله تعالی عنهم روایت کړي: نبی صلی الله علیه وسلم به په شپه کې یولس او یا دیرلس رکعت له مونځ کولونو ټول له مونځ د رسول الله علیه وسلم په شپه او ورځ کې نفل او فرض تقریباً څلوېښت رکعت وو او علماوو د راتبه سنتو په هکله درې قوله کړي، څوک وایي: چې د نفلو لپاره وخت نه دی معلوم لکه امام مالک رح چې وایي: سنت وتر او د سحر له لمانځه نه مخته دوه رکعت دي.

د سنتو لپاره د عراق خلکو وخت ټاکلی او نور هغه څوک دي، چې د نفلو په اړه یې په ضعیفو او باطلو احادیثو استدلال کړی (زیات یې بولي) څنگه چې د عراق د خلکو کړن لاره ده او ځینو شوافعو او حنابلو هم ورسره موافقه کړې، د دوی په کتابو کې نور لمنځونو هم ټاکل شوي او په دې اړه یې ځیني احادیث

هم نقل کړي چې د علماوو له خوا دانه دي پېژندل شوي او په دروغه يې نبي صلی الله عليه وسلم ته منسوب کړي د بيلگې په توگه د مازديگر د فرضو نه مخکې د څلورو رکعتونو روايت او يا د مازديگر د سنتو د قضاء روايت او يا دا چې نبي صلی الله عليه وسلم د ماسپښين د فرضونه د مخه شپږ رکعته کړي او وروسته يې څلور رکعته کړي او دا چې نبي صلی الله عليه وسلم به هروخت دځاښت لمونځ کولو او دا سي نور د درواغو احاديث چې نسبت يې نبي صلی الله عليه وسلم ته شوی او زيات دا سي احاديث هم شته چې ځينې مصنفين يې په هڅولو او فضائلو او ديوې هفتې او کال په لمونځونو کې ذکر کوي لکه د شنبې، يکشنبې، دوشنبې، چهارشنبې او پنجشنبې او جمعي نفل، څنگه چې دابو طالب او ابوحامد او عبدالقادر او د نورو په کتابونو کې ذکر دي. اولکه صلوٰۃ الالفیه کوم چې د رجب په اوله جمعه او په نيمايي د شعبان کې کولی شي او ا ثنا عشریه کوم چې د رجب د مياشي په اوله کې کولی شي او درجب د دولسمي لمونځ او نور هغه لمونځونه چې په دريو خاصو مياشتو کې کيږي او داخترانو د شپو لمونځونه او د عاشورا (داسم محرم) لمونځ او دا سي نور لمونځونه چې نبي صلی الله عليه وسلم ته منسوب دي، په اتفاق د علماوو د احاديثو (اهل جرح والتعديل) د ټولو نسبت په دروغو نبي صلی الله عليه وسلم ته شوی چې ځينو اهل علمو ته رسيدلي او هغوي پرې د صحيحو احاديثو گمان کړی او عمل يې پرې کړی، چې دوی ته به الله تعالی په دې اجر ورکړي، ځکه چې دوی په بڼه نيت، قصد او د اجتهاد له مخي پرې عمل کړی، نه له دې کبله چې د سنت مخالف عمل دی او کله چې ورته څرگنده شي چې دا عمل د سنت خلاف دی او بياهم دوی خلاف د سنت عمل غوره گڼي نو داسي خلک گمراه، مبتدع بلکې کافر دي.

عادلان، منځني خبره داده چې د صحيح سنت سره موافق وي کوم چې د نبي صلی الله عليه وسلم نه ثابت شوي وي.

له نبي صلی الله عليه وسلم نه د جمعي لمانځه نه وروسته دوه رکعته لمونځ کول ثابت دي او په صحيح مسلم کې د نبي صلی الله عليه وسلم نه روايت دی: څوک چې د جمعي لمانځه نه وروسته لمونځ کوي نو څلور رکعته دي کوي او دځينو صاحبو نه د شپږو رکعتونو روايت هم راغلی دی ترڅو په پورتنیو دواړو احاديثو عمل وکړای شي د فرضو او سنتو ترمنځ فاصله سنت ده؛ که د جمعي وي او يا نور فرض لمنځونو وي، نبي صلی الله عليه وسلم په

فرضو پسي متصل سنت کولو نه منع فرمایلي، چې په صحيح احاديثو ثابته شوي ده ، بايد په دريدلو او خبرو سره دا فاصله رامنځ ته شي.

ډير خلک له فرضو وروسته فوراً په دوه رکعته سنتو شروع وکړي، چې دا عمل نبي صلي الله عليه وسلم منع کړی او حکمت او مقصد د دې فاصلي؛ د فرضو او سنتو ترمنځ توپیر دی، ځنګه چې د عبادت او غیر عبادت ترمنځ توپیر وشي، د دې وجي نه په روژه ماتې کې بیرته او په سحري کې ورستوالی مستحب دي او د وړوکي اختر په ورځ خوراک لمانځه رومبي سنت دی او دروژي د میاشتي راتګ نه یوه یادوه ورځي مخکې روژه نیول منع ده دا ټول ځکه سنت دي ، چې د فرضو او نفلو (ماموریه او غیر ماموریه) ترمنځ توپیر رامنځ ته شي او عادت او عبادت سره بیل شي.

د جمعي د فرض او نفلو ترمنځ باید فاصله راشي ځکه چې مبتدعین او روافض (شیکان) د جمعي د لمانځه نیت نه کوي او متصل د سلام سره سره د سنتو په نیت پورته شي او نیت یې د ماسپینین د لمانځه کړی وي او په ظاهره خلکو ته په پام کې ورکوي، چې دوی د جمعي د لمانځه نیت کړی دی (د اسلامي دولت په وخت کې شیکان او مبتدعین ویریدل او اوس په ډاګه د جمعي د لمانځه نه مبتدعین انکار کوي) چې کله د جمعي د لمانځه او سنتو ترمنځ فاصله رامنځ ته شي د مبتدعینو²⁷ او شیکانو د دې بدعت مخنوی به وشي او د دې کار لپاره نوري زیاتي بیلګې هم شته، کامله پوه دالله جلذ جلاله سره ده.

ابن النجيم د بحرائق شرح کنزالدقائق مصنف د جمعي د لمانځه د مخکنیو سنتو په هکله داسي ليکلي: وَحُكْمُ الْأَرْبَعِ قَبْلَ الْجُمُعَةِ كَالْأَرْبَعِ قَبْلَ الظُّهْرِ كَمَا لَا يَخْفَى (أَقُولُ: قَالَ شَيْخُنَا الشَّيْخُ مُحَمَّدُ السَّرَاجِيُّ الْحَانُوْتِيُّ وَأَمَّا كَوْنُهَا هَلْ تُقْضَى أَوْ لَا فَعَلَى مَا قَالُوهُ فِي الْمُتَوْنِ وَغَيْرِهَا مِنْ أَنَّ سُنَّةَ الظُّهْرِ تُقْضَى يَقْتَضِي أَنَّ تُقْضَى سُنَّةُ الْجُمُعَةِ إِذْ لَا فَرْقَ لَكِنْ فِي رَوْضَةِ الْعُلَمَاءِ فِي بَابِ فَضْلِ مَنْ سَمِعَ الْأَذَانَ وَإِذَا جَاءَ الرَّجُلُ إِلَى الْجُمُعَةِ فِي وَقْتِ الْإِمَامَةِ هَلْ يُصَلِّي أَرْبَعَ رَكَعَاتِ اللَّيْلِ يُصَلِّيَهَا قَبْلَ الْجُمُعَةِ أَمْ لَا قَالَ لَا يُصَلِّي بَلْ يَسْكُتُ ثُمَّ يَدْخُلُ مَعَ الْإِمَامِ فِي صَلَاتِهِ

²⁷ : اهل بدعت ، او روافض (شیکان) د جمعي لمانځه سره حساسیت لري ، نه یې کوي او ډیر عوام خلک یې د دې فريضې څخه بې برخي کړي دي

وَسَقَطَتْ عَنْهُ هَذِهِ الْأَرْبَعُ لِمَا رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ { إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ } ١ هـ²⁸

ژباړه: د جمعي د لمانځه دمخکېو سنتو او ماسپېنين د سنتو حکم يودی زموږ شيخ محمدرسراجي حانوتي ویلي: د جمعي مخکني سنت به قضاء راوړل کيږي اوکه نه ؟ د متونو په کتابو کې د ماسپېنين د سنتو قضا ذکر شوي نو تقاضاداده چې د جمعي د مخکنيو سنتو قضاء هم راوړل شي خو د روضه العلماء په باب د : فضل من سمع الاذان کې ذکر شوي: څوک چې دجمعي لمانځه ته راشي او جَمْع ولاړه وي، داسې به څلور رکعته مخکني د جمعي سنت کوي او که نه ؟ هغه وويل: نه، پټه خوله به دريږي او د امام سره به د جُمعي لمونځ شروع کوي اودا څلور مخکني سنت ساقط شول بيايې قضاء نشته، ځکه چې په حديث کې ذکر شوي : کله چې امام د فرض لمانځه لپار راووي بيا بل لمونځ نشته غير د فرض لمانځه .

له دينه څرگنده شوه : چې د جمعي د مخکنيو سنتو قضاء نشته او داهم څرگنده شوه : چې د جمعي مخکني سنت، څلور رکعته او ورستني شپږ رکعته دي .

د جمعي د ورځې ټول لمونځ دولس رکعته دی. ځيني خلک داحتياط په نوم څلور رکعته کوي چې دا کار بدعت او حرام دی، کوم شرعي دليل نه لري .

ددې خبرې دليل چې د جمعي مخکني سنت څلور دي، لاندې حديث دی

رَوَاهُ ابْنُ مَاجَه عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ { كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْكَعُ مِنْ قَبْلِ الْجُمُعَةِ أَرْبَعًا لَا يَفْصِلُ فِي شَيْءٍ مِنْهُنَّ }²⁹

ژباړه: نبي صلی الله عليه وسلم به څلور رکعته سنت لمونځ جمعي لمانځه نه مخکې کولو او په منځ کې به يې فاصله نه کوله.

پنځم مبحث : اوله جمعه په اسلام کی :

: ابن النجم البحر الرائق شرح كنز الدقائق ، ج ٤ ، ص ، ٣٥٠ ، ٣٥١²⁸

: ابن النجم ، البحر الرائق ، ج ، ٤ ، ص ، ٢٣٦- ابن ماجه ج ٣ ص ٤ ٢٥٠ مکتبه شامله دويمه خپرونه ،²⁹

فَأَوَّلُ مَنْ جَمَعَ مُصْنَعُ بْنُ عُمَيْرٍ حَتَّى قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْمَدِينَةَ فَجَمَعَ عِنْدَ الزَّوَالِ مِنَ الظُّهْرِ

لومړی جُمعہ مصعب بن عمیر اداکړي ده تر څو چې رسول صلی الله عليه وسلم مدینې منورې ته راغی؛ د جمعي لمونځ یې دخلکو سره د ماسپینین په وخت کې اداء کړ.

دویم فصل: دجمعي دلمانځه فضیلت ،

لومړی مبحث : په اول وخت کې د جمعي لمانځه ته تلل

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ
اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ
الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ
رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا
قَرَّبَ بَيْضَةً فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ³⁰

ژباړه: رسول صلی الله عليه وسلم فرمایلي : څوک چې د جمعي په ورځ غسل وکړي په شان د غسل د جنابت او بیاد جمعي لمانځه ته ولاړ شي، دومره ثواب لري لکه یوه اوبښه چې خیرات کړي او څوک چې په دویم ساعه کې ولاړ شي، دومره ثواب لري لکه یوه غوا چې خیرات کړي او چې په دریم ساعت کې ولاړ شي، دومره ثواب لري لکه یو ښکروړ پسه چې خیرات کړي او چې په څلورم ساعت کې و لاړ شي دومره ثواب لري لکه یوه چرگه چې خیرات کړي او چې پنځم ساعت کې و لاړ شي دومره ثواب لري لکه یوه هګي چې خیرات کړي اوکله چې امام خطبي ته راووځي، ملائکان د خطبي اوریدو لپاره حاضر شي .

صحيح مسلم په دوه لاندنيو احاديثو کې داسې ليکلي دي :

و حَدَّثَنِي حَرْمَلَةُ بْنُ يَحْيَى أَخْبَرَنَا ابْنُ وَهْبٍ أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ
أَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْأَعْرَجُ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ
فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةَ وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا

³⁰ بخاری محمد بن اسماعیل صحیح البخاری ، ج ۳، ۴، دریم چاپ ۱۳۸۱ هجری مطبعه : ایچ ، ایم سعید کمپنی
کراچی پاکستان ، ص ۳۹۶-

و حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا الْمُغِيرَةُ يَعْنِي الْحَرَامِيَّ عَنْ أَبِي الزِّنَادِ عَنْ الْأَعْرَجِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ وَفِيهِ أُدْخِلَ الْجَنَّةُ وَفِيهِ أُخْرِجَ مِنْهَا وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ³¹

ژباړه: رسول صلی الله عليه وسلم فرمایلي: ترټولو غوره ورځ چې لمر پکې راڅیژی د جمعي ورځ ده په دې کې ادم عليه السلام پیداشوی او په دې ورځ کې جنت ته داخل شوی او په دې ورځ کې د جنت نه ایستل شوی او قیامت به د جمعي په ورځ وي.

په اول حديث کې د قیامت د قائمیدلو ذکر نشته نور دواړه حديث په یوه معنی دي.

دويم مبحث په اسلام کې د جمعي لومړی انعام :

وعن أنس بن مالك رضي الله عنه قال : عرضت الجمعة على رسول الله صلى الله عليه وسلم جاءه بها جبريل عليه السلام في كفه كالمرآة البيضاء في وسطها كالنكتة السوداء فقال ما هذا يا جبريل قال هذه الجمعة يعرضها عليك ربك لتكون لك عيدا ولقومك من بعدك ولكم فيها خير تكون أنت الأول وتكون اليهود والنصارى من بعدك وفيها ساعة لا يدعو أحد ربه فيها بخير هو له قسم إلا أعطاه أو يتعوذ من شر إلا دفع عنه ما هو أعظم منه ونحن ندعوه في الآخرة يوم المزيد، ايضاً ورد ، وعن جابر رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال يوم الجمعة اثنتا عشرة ساعة لا يوجد عبد مسلم يسأل الله عز وجل شيئاً إلا آتاه إياه فالتمسوها آخر ساعة بعد العصر، وروي عن سمرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم احضروا الجمعة وادنوا من الإمام فإن الرجل ليكون من أهل الجنة فيتأخر عن الجمعة فيؤخر عن الجنة وإنه لمن أهلها ، رواه الطبراني والأصبهاني وغيرهم³²

: مسلم بن حجاج، صحيح مسلم ج ٤ ، ص ٣٢٧-٣١

المكتبة الشاملة ،

: [صحيح الترغيب والترهيب - الألباني ،³²

ج ، ١ ، ص ١٧١ -

ژباړه: انس رضی الله عنه فرمایلي: نبي صلی الله علیه وسلم ته جبریل علیه السلام جمعه په خپل اورغوي (کف) کې د سپیني ائيني په شکل چې په منځ کې يې لکه تور خال غونډې و، راوړه هغه (صلی الله علیه وسلم) ورته وویل: يا جبریل دا څه شی دی؟ جبریل علیه السلام ورته وویل: دا جمعه ده، الله تعالی تاسوته درکړې چې ستا او له تانه وروسته ستاد قوم لپاره اختراشي اوستاسو لپاره په دې کې خیر دی ته اول يې اويهود او نصارا له تانه وروسته دي. په جمعه کې يو ساعت دی چې څوک خپل رب ته دعا د خیر په کې وکړي او د هغه قسمت په کې وي، الله تعالی يې ورکوي او چې د شر نه ځان ساتنه وغواړي ورنه دغه کيږي که هرڅومره لوی شرم وي.

او موږ په اخرت کې نوموړو داوړخ د (مزید) زیاتوالي ورځ .

اود جابر رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: د جمعي ورځ دولس ساعته ده کوم مسلمان چې د الله تعالی نه څه شی وغواړي، ورکوي يې تاسو طلب کړئ دغه شی د جمعي د مازدیگر په اخري ساعت کې.

د سمرة رضی الله عنه نه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: د جمعي لمانځه ته حاضرشئ او امام ته نږدی کينئ ځکه چې يو سړی د جنت مستحق وي خو چې کله د جمعي لمانځه ته وروسته ولاړ شي، د جنت له داخلیدو نه وروسته کيږي او حال دا چې داسې د جنت مستحق وي .

دریم مبحث: د جمعي د لمانځه په نه کولو (وعید) اخطار

وعن ابن عباس رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

من ترك الجمعة ثلاثا جمع متواليات فقد نبذ الإسلام وراء ظهره (

) من سمع النداء يوم الجمعة فلم يأتها ثم سمعه فلم يأتها ثم سمعه ولم يأتها طبع الله على قلبه وجعل قلبه قلب منافق رواه البيهقي³³

³³: صحيح الترغيب والترهيب،: محمد ناصر الدين الألباني مكتبة المعارف - الرياض الطبعة : الخامسة ج ١، ص ١٧٩

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: څوک چې درې واره پرله پسې د جمعي لمونځ ونکړي نو اسلام يې تر شاه واچولو.

د دويم حديث ژباړه: څوک چې د جمعي دورځي اذان واورې او لمانځه ته حاضر نه شي او بيا يې واورې او حاضر نه شي او بيا اذان واري او لمانځه ته حاضر نه شو، الله تعالى يې په زړه مهر لگوي او زړه يې د منافق ګرځوي

څلورم مبحث: د جمعي لمانځه ته په څومره اندازه مسافه کې تلل لازمي ي :

وعن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال قام رسول الله صلى الله عليه وسلم خطيباً يوم الجمعة فقال عسى رجل تحضره الجمعة وهو على قدر ميل من المدينة فلا يحضر الجمعة ثم قال في الثانية عسى رجل تحضره الجمعة وهو على قدر ميلين من المدينة فلا يحضرها وقال في الثالثة عسى يكون على قدر ثلاثة أميال من المدينة فلا يحضر الجمعة ويطلع الله على قلبه

رواه أبو يعلى بإسناد لين³⁴

وروى ابن ماجه عنه بإسناد جيد مرفوعاً (وَقَالَ الْأَوْزَاعِيُّ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ : مَنْ كَانَ يُمَكِّنُهُ أَنْ يَشْهَدَهَا وَيَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ قَبْلَ اللَّيْلِ فَعَلَيْهِ أَنْ يَشْهَدَهُ ³⁵

ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم د جمعي په ورځ د خطبي د ويلو په وخت کې وفرمايل: هغه سړی چې مديني منورې سره په اندازه د يو ميل (۱۷۰۰ يا ۲۰۰۰ متره) کې اوسي اود جمعي لمانځه ته حاضرېدی شي خو حاضر نه شي اوبيايې دويم ځل وفرمايل: چې يوسړی په اندازه د دوه ميله کې د مديني منورې اوسي اود جمعي لمانځه ته حاضرېدلی شي خو حاضر نه شي او دريم ځل يې وفرمايل: چې يوسړی په اندازې د دريو ميلو کې د مديني

³⁴ : صحيح الترغيب والترهيب، محمد ناصر الدين الألباني مكتبة المعارف - الرياض الطبعة : الخامسة ج ، ۱ ، ص ۱۷۱ ، ۱۷۹

³⁵ : سرخسی شمس الدين محمد بن احمد بن سهل ، المبسوط ج ، ۲ ، مطبعة السعادة، 1324هـ) بغاية الشيخ محمد راضي الحنفي . (القاهرة : مصر العربي ، وأعيد نشر هذه الطبعة في بيروت (1986 ، ص ۳۱۱ ،

منورې اوسي او د جمعي لمانځه ته حاضریدلی شي او حاضر نه شي، نزدې ده چې الله تعالی یې په زړه باندې مهر ولگوي. دا حدیث ابویعلی روایت کړی په لین روایت، ابن ماجه هم د جابر رضی الله عنه نه په جیدسند سره روایت کړی .

امام اوزاعي رضی الله تعالی عنه فرمایلي: څوک چې د جمعي د لمانځه له ځايه په دومره اندازه لري وي، چې که لمانځه ته ولاړ شي نو بيا بیرته خپل کورته شپه رارسولی شي، د جمعي لمونځ په داسې شخص فرض دی .

د جابر رضی الله تعالی عنه د حدیث نه دا څرگنده شوه چې کوم واړه کلي چې هلته د جمعي لمونځ څوک نه کوي؛ په اندازه د درې ميله (تقريباً شپږ کلوميتره) تگ ورپسې ضروري دی او د امام اوزاعي په قول نوره هم زيا ته فاصله احتمال لري ، هرځای چې وړوکی کلی وي او د جمعي لمونځ په کې نه کیږي د دې ځای خلک به هغه ځای ته ورځي چې هلته د جمعي لمونځ کیږي تقريباً په اندازه د شپږو کلوميټرو مسافه به مزل ورپسې کوي اويا په قول دامام اوزاعي (رح) چې دوباره خپل کور ته خلک شپه رارسولی شي، نوپه دې خلکو د جمعي لمونځ فرض دی او کوم ځای چې د جمعي لمونځ فرض وي شرایط یې برابر وي د هغه ځای په اطرافو کې هم د جمعي لمونځ فرض دی .

ابن همام په فتح القدیر شرح هدايه کې ذکر کړي: د بنار پناه (اطراف) هغه ځای دی چې د بنار د مصالحولپاره وي، که په بنار پورې متصله وي اويا منفصله، په اندازه د کاني د ليندۍ چې امام محمد (رح) په نوادر کې هم دومره اندازه تعين کړې ده اويوقول داهم دی چې بنارسره يې په مزرعه (زراعت) کې فاصله نه وي راغلي اومصنف (د هدايې) ویلي: چې جامع مسجد ورته ضرور نه دی، دبنار په ټولو اطرافو کې د جمعي لمونځ روادی .

36

دریم فصل : د اخترونو لمونځ:

لومړی بحث : د اختر د لمنځونو حکم :

³⁶ابن همام ، فتح القدیر ، شرح الهدایه ، ج ، ۳ ، ص، ۱۹۹ -

حسن د امام ابوحنيفه رضی الله عنه روايت کړی، چې د اخترلمونځ په هغه کس واجب دی، چې د جمعي پرې لمونځ واجب وي خوزياته څرگنده خبره داده چې د اخترونو لمونځونه سنت دي او د دين د نبی دي، چې کول يې هدايت او پريښودل يې گمراهي ده.

د اختر په لمونځونو کې اذان او اقامة نشته او همدا سلسله د رسول الله صلی الله عليه وسلم نه تر نن ورځې پورې راروانه ده او دا يې د سنتوالي دليل دی .

دويم بحث: داختر د لمانځ شرطونه:

امام سرخسي رحمه الله تعالى په مبسوط کې داسي ليکلي دي :

يُشْتَرَطُ لِصَلَاةِ الْعِيدِ مَا يُشْتَرَطُ لِصَلَاةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا الْخُطْبَةُ فَإِنَّهَا مِنْ شَرَائِطِ الْجُمُعَةِ وَلَيْسَتْ مِنْ شَرَائِطِ الْعِيدِ وَلِهَذَا كَانَتْ الْخُطْبَةُ فِي الْجُمُعَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَفِي الْعِيدِ بَعْدَهَا لِأَنَّهَا خُطْبَةٌ تَذَكِيرٌ وَتَعْلِيمٌ لِمَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ فِي الْوَقْتِ فَلَمْ تَكُنْ مِنْ شَرَائِطِ الصَّلَاةِ كَالْخُطْبَةِ بِعَرَفَاتٍ وَالْخُطْبَةُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِمَنْزِلَةِ شَطْرِ الصَّلَاةِ لِمَا ذَكَرْنَا وَالِدَلِيلِ عَلَى أَنَّ الْخُطْبَةَ فِي الْعِيدِ بَعْدَ الصَّلَاةِ مَا رُوِيَ { أَنَّ مَرْوَانَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَمَّا خَطَبَ فِي الْعِيدِ قَبْلَ الصَّلَاةِ قَامَ رَجُلٌ فَقَالَ : أَخْرَجْتَ الْمُنْبَرَّ يَا مَرْوَانُ وَلَمْ يُخْرِجْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

وَخَطَبْتَ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَمْ يَخْطُبْ هُوَ قَبْلَهَا وَإِنَّمَا كَانَ يَخْطُبُ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَقَالَ مَرْوَانُ : ذَاكَ شَيْءٌ قَدْ تَرَكَ فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ { يَعْنِي أَضْعَفُ أَفْعَالِ الْإِيمَانِ: 37

ژباړه: داختر د لمانځه لپاره ټول هغه شرطونه چې د جمعي د لمانځه لپاره دي ضرور او لا زمي دي يوازې خطبه چې د جمعي د لمانځه لپاره شرط ده او د اختر د لمانځه لپاره شرط نه ده ځکه د جمعي د لمانځه خطبه د لمانځه نه مخکې لوستل کيږي او د اختر د لمانځه خطبه د لمانځه نه وروسته لوستل کيږي ځکه چې دا د وعظ او نصيحت لپاره خطبه ده، لکه چې د عرفات د ورځې خطبه، د لمانځه نه وروسته ده .

37: شمس الدين السرخسي محمد بن أحمد بن سهل (ت 483هـ - مبسوط ج 2 - ص 356 - مكتبة الشاملة

د جمعي د لمانځه خطبه د لمانځه د جز په مرتبه ده دليل يي دادې: مروان چې کله داختر د لمانځه خطبه مخکې ولوستله، يوسړی ورته راپورته شواو ورته پي وويل: مروانه! منبردي د مسجد نه بهر را ويستلو او رسول الله صلى الله عليه وسلم نه و رايستلی او د اختر د لمانځه خطبه دې مخکې ولوستله او حال دا چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به وروسته لوستله، مروان ورته وويل: دا يوشی و، چې اوس پريښودل شوی دی (يعني اوس موږ خطبه مخکې وايو) ابوسعید خدری رضي الله تعالى عنه وفرمايل: دې سړي په هغه کار عمل وکړ چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه اوریدلي دي: څوک چې د شريعت مخالف عمل وويني نو هغه دې منع کوي په لاس سره او که په وس کې يې نه وه نو بيا دې په خوله سره منع کوي او که دا يې هم په وس کې نه وه نو په زړه دې د دې کارنه کرکه کوي، چې داد ايمان ضعيفه درجه ده .

دریم بحث : داخترانو فضيلت ،

عن أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ { : قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا فَقَالَ : قَدْ أَبْدَلَكُمْ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا الْفِطْرَ وَالْأَضْحَى }

ژباړه: انس رضي الله عنه فرمايلي: کله چې نبي عليه السلام مديني منوري ته تشریف راوړ؛ د مديني د خلکو لپاره دوه ورځې وې چې لوبې به يې پکې کولې، رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل: الله سبحانه وتعالى دا دوه ورځې په دوه نورو غوره ورځو تاسوته بدلې کړې، چې هغه د کوچني اولوی اختر ورځې دي³⁸

سرخسې شمس الدين محمد بن احمد بن سهل ، المبسوط ج ، ٢ مطبعة السعادة، 1324هـ) بعناية الشيخ محمد راضي الحنفي .
(القاهرة: مصر العربي ، وأعيد نشر هذه الطبعة في بيروت (1986) ، ص، ٣٥٦---٣٥٩ - -

پایله

د جمعي لمونځ فرض عين دی او په مختلفو احاديثو کې يې فضيليت او غوره والی راغلی دی او دا يو مستقل فرض دی او د ماسپښين تر لمانځه زيات ثواب لري او په پريښودلو يې زيات عذاب دی او په هر وخت کې ورته زياته اړتيا ليدلې شي، ځکه چې خلک په دنياوې کا رونو کې زيات بوخت وي که د جمعي په لمونځ کې ورته ديني لارښوني و شي زياته گټه لري او ډير معلومات ورته کيږي او که موږ د جمعي لمونځ پريږدو نو کيدای شي خلک او خصوصاً ځوان نسل له د خپل دين له معلوماتو بې برخې شي، ځکه چې ټول خلک خو مدرسوته نه ځي، هغه خلک خو نیک بخته دي چې ديني زدکړې لري خوله بده مرغه نن سبا د دنيا حرص زيات شوی دی ديني زده کونکي ډير کم دي د دعوت او تبليغ لپاره د جمعي لمونځ ښه لار ده او بل دا چې يو مستقل فرض هم دی چې د جمعي په سورة کې په څرگنده الله سبحانه و تعالی امر کړی دی: کله چې د جمعي د لمانځه لپاره اذان وشي نو تاسې د الله تعالی ذکر (د جمعي لمونځ او خطبې) ته ولاړشئ (او دا، ايت شريف مطلق دی) (داصولي فقهي په اصطلاح کې دا حکامو آيتونه خپل څلورگوني تقسيمات لري چې دهغو د اقسامو د جملې نه يو مطلق هم دی) د احنافو داسلک دی چې مطلق په خپل اطلاق (بی قيد) جاري کيږي.

په حديث شريف کې ذکر شوي او مخکې مې حواله ورکړي ده: د جمعي لمانځه ته تلل په هر مسلمان واجب دي او شرايط او فضيلتونه مې هم ذکر کړي دي د وجوب په شرطونو کې چې چا د مصر (بنار) شرط ذکر کړی دی او د بنار تعريف يې داسي کړی: بنار هغه ځای ته ويلی شي: چې امير او قاضي به لري او د شريعت احکام به په کې نافذ وي.

دا د علی کرم الله وجهه قول دی او د امام ابو يوسف رح نه روايت دی چې هدايي هم د جمعي په باب کې ذکر کړی چې امام کرخي غوره کړی دی په هم دې پاڼه کې يې له امام ابو يوسف رح نه دوه نور روايتونه هم ذکر کړي دي

۱: بنار دې ته وايي چې کله يې اوسيدونکي سره رايوځای شي نو تر ټولو په غټ جمات کې ځای نه شي ۲: بنار هغه ځای ته ويلی شي چې هر قسمه کسب گر په کې موجود وي او د خلکو اولني اړتياوي پکې پوره کيږي.

ردالمحتار ليکلي: په دې قول داکثرو فقهاوو فتواى ده . نور تفصيل مي په کتاب کې ورکړى دى حتى چې دهلوي (رح) ويلى: چې که د قاضي ، امير ، ديني احکامو او د حدودو شرط معتبر شي نو په ټوله اسلامي نړۍ کې روى لا د جمعي لمونځ جواز نه درلود. درې امامانو، مالک، احمد او شافعي او نورو جمهورو فقهاوو (رحمهم الله تعالى) ټولو په اتفاق سره بې له دې تعريفه (چې امير، قاضي او تنفيذ د احکامود شريعت) د جمعي لمونځ فرض عين گرزولې دى او احنافو علماوو ، چې د بنار شرط ايښى دى خو، تعين او حصر يې په يو تعريف کې نه ده کړى نوموړو نورو تعريفو ته د بنار خو چې مخکې مي ذکر کړل .

په اسلامي عباداتوکې د جمعي لمونځ خورامهيم دى ټول مسلمانان په دې مکلف دي چې دا مهمه فريضة په غوراو فکر سره ادا کړي چې ډير زيات اجر و نه لري او په ژوند کې د عبادت يوه ډيره ښه لاره ده.

هغه څوک چې د جمعي لمونځ نه کوي ، الله تعالى يې په زړه د گمراهي مه رلگوي او ديولوى عبادت نه محرومه پاتي کيږي .

د جمعي په ورځ يو داسې ساعت دى ، چې الله تعالى په کې دعا قبلوي حتي په حديث شريف کې داهم ذکر شوي: چې يوسړى د جنت مستحق وي خو د جمعي لمانځه ته ناوخته ولاړ شي، د جنت په ننوتلو کې ورسته کيږي.

چې څوک يې نه کوي نو فکرکوم چې د جنت بوي به هم و نه ويني.

ځينې خلک چې مطالعه بې کمزورې وي ، په هرځاى کې خلکو ته د جمعي لمانځه ته د نه تلو خبرې کوي ، وايي په ټوله نړۍ کې اوس نه کيږي چې دا په دين د ناپوهۍ لويه ښه ، لويه گناه ده . په درنښت

حزب الله ربنتين ، غزنيوال ، فاضل وفاق المدارس العربيه ، ايم اے اسلاميات و عربى ، يونيورسټى پيښور ، ليسانسه پوهنځي شرعيات پوهنتون کابل افغانستان

دپاى نيته : ۲۲ سلواغه ۱۳۸۹ش مطابق ۹ فرورۍ ۲۰۱۱- ميلادى پيښور

ماخذونه

- ١: ابوداؤد سليمان بن اشعث ، سنن ابي داؤ
- ٢: ابو يحيى زكريا ، شرح البهجة الوردية
- ٣: ابن همام ، فتح القرير ، شرح الهدايه ،
- ٤: بخارى محمد بن اسماعيل صحيح البخارى
- ٥: الباني ناصر الدين ، صحيح الترغيب والترهيب
- ٦: بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع
- ٧: البحر الرائق شرح كنز الدقائق
- ٨: الجوهري نصر بن عاصم الليثي ، الصحاح في اللغة ،
- ٩: الحسيني محمد، تبين الحقائق شرح كنز الدقائق
- ١٠: الداغستاني محمدامين بن ملا احمد، مطالب أولي النهى في شرح غاية المنتهى
- ١١: سرخسى شمس الدين محمد بن احمد بن سهل ، المبسوط: مصر العربى
- ١٢: شيخ زاده عبدالرحمن بن الشيخ محمد بن سليمان ، مجمع الأنهر في شرح الأبحر
- ١٣: مسلم بن حجاج، صحيح مسلم ،
- ١٤: مولوى سيد رسول ،حليم ،(شيخ القران والحديث) باللؤ المنثور
- ١٥: محمد علاء الدين ابن الشيخ على الحصني الحنفي ، رد المختار

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library